

PAMÉTAI
KAIKA

WEE

WDDSTW.

Tato pamětní kniha (chronika) má 236 stránek, což po-
depsaní potvrzují.

Ve Vodslivech dne 15. března 1940.

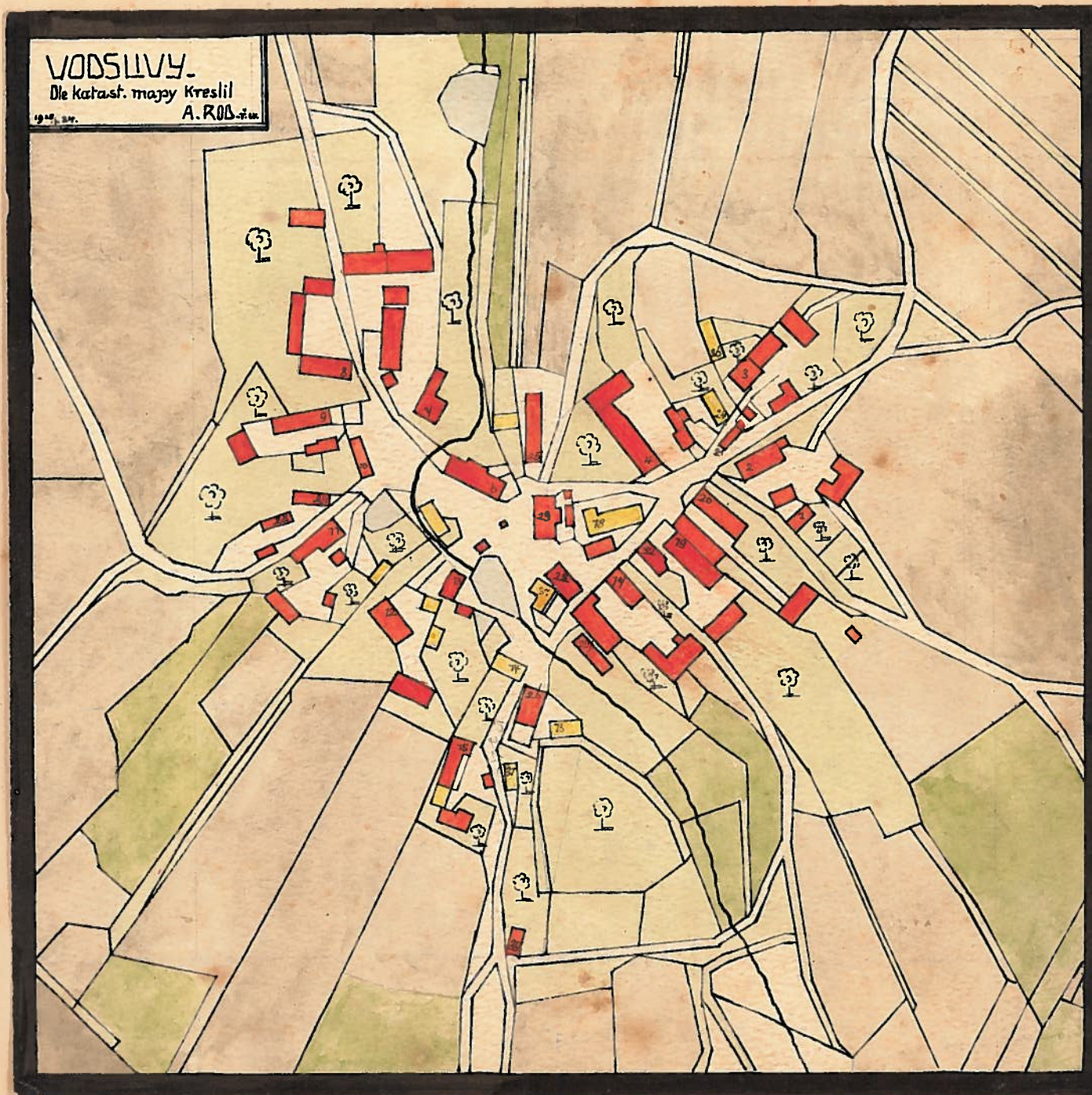

Josef Kratochvíl
starosta.

Chlumský František
člen ob. rady

Leopisecké komise:

roku 1940: Josef Kratochvíl, č. 36, předseda, Josef Bráň, člen, Rudolf Šeba, člen

5

Tuto Pamětní knihu začal psát Jaroslav Košťák, správce
školy ve Vrchlívěch (který na veřejně škole působil od 1. srpna 1928 a pocházel
ze Ponic na Jičínsku) v měsíci srpnu 1930.

Pamětní kniha jako má sloužiti většim přístupu, neboť,
co napadlo do mlhy času, má znovu ožít, a tak nachy-
titi proud minulých událostí, které se vstří na dně neko-
něčna. Dny smutné a bolestné jsou v temném čase někomu
šťastnou periodou úvoly a lah - natím co jeden ponížen,
do hloubi duše namoucen, jinému osud ukazuje usměva-
nou tvář. Běda však tomu, kdo nepamíná, že boží
mlýny melou pomalu - ale jistě.

By, který krakem duchovním buď sledovat bylo rádky,
věř, že všechno nelze napsat do této knihy. Člověk ne-
šťastného, třeba vlastní vinou, nelze už pravdivě a
jeho vinu musíme spíš nepamínati. Také nelze napsa-
ti vnitřní popudy, smůt lidských myšlenek, která
osciluje mezi pólami dobra a zla u každého člověka. Pa-
mětní kniha uvádí jen vnějšek, fakta, která se pro-
jevila, a nemůže pátrat po psychologii těchto skutků.

Muselo by byla myšlénka.

Oni a namysli se nad poměry chudoty statků a bohatství, které na čas se snad zdá, ale právě proto, obrátí-li je, jsou tím nejštěstím. Avšak každý tvor brání si život, dokud může, a i kdy jdi k vratům, u nichž se loučíš s životem, tak, aby, až odejdeš, se na tvým jménem neplavil stín.

Vodslivky

Vesnička tak, jak nám nyní skýtá pohled, je rozložena pod Klíčtem (509 m). Silnice je spojuje s Chocerachy, kamž nejvíce lidí se ubírá v neděli, kdy jdou na služby boží. Silnice oživne houfy žen i mužů a jim snáší se obacití dětská drobotina, jejíž šaty nesou okraj lahodnou restrotu barev. Za to oděv dospělých je jedno barevný, ponejvíce hnědý. Ženy mají dlouhé sukne, šátek na hlavě, v rukou praporek a jdou k hostela, nesou i kormout a v tašce potřebný nákup. Muži v rukou hole. Do hostela chodí i dospělá mládež. Nežili odpoledne rozprostře klid po vsi. Kořárna mullla, vony nerachoti! Jen drobotina dovádí. Málokterý pánáto razde do hospody. Tam se ukáve jen drobnější chalupníček, aby vypil pivo a snad karty zahrál. Možná, že tam

bude i pan řídící, který také rád na chvíli maršáček. Jinak se v neděli odpoledne odpočívá, neboť to má nastanou rax rávochy v práci. V pondělí, kelněme v raxnu, si každý pili. Secláci, kterým se tu říká „pánáto“, mají hodně polí a je-li dlouh boží otevřena, tak nevědí, co by dříve popadli, aby už byli o práci trochu u konce.

U rohu tu vyponičá lid z ch aboupe, u nichž je jen několik sbrýchů pole. Za to si u statku sázejí brambory a na jejich polí jim pánátové pomáhají vlastními potakem. Pracují se za malý peníz, ale ke stravě. Jen sekáci dostávají maso, pivo, buchty, ale ostatní čas žijí se prací většinou bez masa. Kéde brambor, kterých se nejvíce pěstuje, seji se ještě hodně žita, ovesa. Málo už kšnice a ječmene. U nás už začíná Hora'lov. Neví tak už, ale často stáredí. Ovšem dá i pohodu, aby se uklidilo, co vyrostlo. A nebyvají kšně špatné. Poslední dobou rotohonatje se obhospodařování, a proto pole víc dávají!

Chci-li o lidech něco povědět, musím přiznat, že uchová se tu a uchováva dosud shoda v řiti. Neví rámusu, vesnice se neovívá nadávkami. Sem tam je sice robměšilý úsměšek, ale sem je přitís křehký a tak se drží o klid a rovnahu rozumných. Všichni si najdou chleba a jsou proto spokojeni. Sotdovida v obci, kde je je-

den odkrájí na druhého, je pak nárukou dobré více.
Kdy by tak bylo vědycky!

7 minulosti.

Vesnička tato má o sobě zápisy ze 16. stol. Připomínají se někteří je-
jí obyvatelé, kteří ovšem vyhybnuli na dlouhých válkách, takže
nemůžeme psáti o mnoholeté historii. Také se nám nejeví o několik
suchých pozůstatků, které možno uloviti nahodile a po velkém hle-
dání. Přesto krasomilně posloužilo dílo benešovského notáře
Dinkasa: „Přehled Oslivská“, z kterého bylo ponejvíce čerpáno.

Obec Oslivka byla počátkem panství Kom. Hrádku nad Sázavou.
V roce 1600 bylo tu 7 rolnických usedlostí, 2 chalupnické usedlo-
sti - celkem 9 stánek.

Kolem r. 1800 povstaly nové chalupy dílem a domky při usedlo-
stech, dílem nové vystavěné a to: č. 1, 10, 13, 14, 21, 22, 24, 25,

26, 27, 28, 30 až 37. V r. 1823 přibyl č. p. 38 v r. 1860 č. p. 39.
V roce 1731 vystavěl Otto Šmelc (č. p. 34) a Jan Čičáček (č. p. 33), v roce 1734 Václav Vě-
lebil (č. p. 5), v roce 1736 Antonín Švorc (č. p. 30) a Jaroslav Šeba (č. p. 35), v roce
1734 František Novák (č. p. 34) a v roce 1738 Otakar Bepřih. Někteří jiní čísla měli.

V roce 1600 byli tu vlastnický usedlosti: Šechta, Barta, Morávek,
Křivý, Šroněk, Novák, Pláček, Barta, Panda, Zedník, Šeba, Kadlec,
Čuba, Procháčka, Boreš, Losinka, Pauerka, Křivý, Sasarců.

Zdá se, že před 17. stol., asi ve 30. letě války, byla vesnice Oslivka nepří-
telstvámi vojsky švédskými spálena, poněvadž byla kol r. 1700 stavěna
nově stavěna.

Z čístejších obyvatel vztála se rod. Šbova a Morávkova - ostatní rodiny
již asi do Hradku nepřišly.

Do roce 1700 sledujeme ve Hradkovech na statech usedlé rodiny:
Šbovu, Morávkovu, Procházkovu, Šamovovu, Malíčkovu, Kocábkovu,
Dvořkovu neb jinak Krejcarovou, Přepíckého, Bradochvilovu, Matyja-
vu; rod. Šbova a Morávkova byla tu před 30. lety války,
ostatní rodiny přišly po ní.

Dějiny jednotlivých čísel.

Domek č. p. 1.

Domek ten patřil k usedlosti č. p. 2. Mlastuici usedlosti č. 2 prodali
jej Drožovičům, ale zápisu jím nevydali. V roce 1886 byla dráha kolkou
Marie Drožovic, aby si jej mohla doříti jak si horat, vyžádala si od
mlastuic usedlosti č. p. 2 prohlášení n. 5. 4. 1886, že něhož oni domkali, že
před mnoha lety od č. 2 byl odprodán, že jí náleží, ona si jej dala
přípsati do vlastnictví. Po jejím smrti n. 1886 jej dle odvodací
listiny ze dne 25. 2. 1896 Frant. Drož.

Usedlost č. p. 2.

Usedlost tato patřila v r. 1616 Václavu Šlechtovi. Po něm držel
ji od r. 1620 Jan Barta. Na to zápisy as n. 1620 nebyly (n. 1620
30. lety války). Před r. 1716 ujal tu usedlost Jan Šeba a Bavení malné
n. 1620 a na n. 1620 do vy malých 120 kop míšenských. Když si dle
zápisu ze dne 13. února 1716 usedlost tu n. 1620 v ceně 800 kop míš.
přípsati dal, byl mu na její n. 1620 vy malých 120 kop míš. odpovídan.

Jin Šrb měl za manželku Alžbětu a v jejich manželství narodily se děti: Pavel, Barbara, Václav. Když zemřel, ujal tu usedlost dle zápisu ze dne 12. března 1724 syn Pavel Šrb v ceně 142 kop míš. Pavel Šrb měl za manželku Marii a v manželství jejich se narodily děti: Jan, Anna, Kateřina, Eva, Dorota a Josef. Hospodařil do své smrti. Ké doby byly ve stavění: soubice pšeniček a maštal - vše poct jednou střechou a stavění velní sešlé; sešlý chlév, spížčar a stodola. Po úmrtí hospodáře ujal tu usedlost dle zápisu ze dne 12. prosince 1764 syn Jan Šrb v ceně 200 kop míš. Jan Šrb hospodařil 32 roky, měl děti: Václava, Jana, Kateře, Josefa, Paula a Annu. Za něho byla přistavena ku chlévu kůna. Stodola byla velní sešlá. On postoupil tu usedlost dle zápisu ze dne 3. února 1796 synu Václavu Šrbovi v ceně 235 ml. 18 gr. synu Vlastníci té usedlosti byli povinni vrchnosti každoročně naplatiti jménem úroku obnos 3 ml 37 gr. syn. a odevdali do obročeství 1 míru 2 nvětele 3 mrdolky ovesa a konati robotu: každý týden po celý rok 3 dny párem polahie a v době od sv. Jana Kř. do sv. Václava 13 dní pěší. Václav Šrb hospodařil do smrti (as 30 roků). měl děti: Kateřinu, Barbaru, Františka, Marii, Alžbětu a Václava.

K usedlosti té patřilo: 22 jiter 13 98 1/2⁰⁰ polh.
 4 - 1058 1/2⁰⁰ luk, zahrad a pastvin
 2 - 1436⁰⁰ lesů.

Do jeho smrti ujal tu usedlost dle zápisu ze dne 20. května 1827 syn František Šrb v ceně 754 ml 51 gr. Šrb hospodařil na té usedlosti 4 roky. Na to jí dle zápisu ze dne 23. ledna 1831 prodal Jann Šastori a Kalich Linnau za 760 ml. Fr. Šastor měl za manželku Marii a s ní měl děti: Františka, Marii a Josefa.

On neho hospodařil valně. Když 17. června 1842 zemřel, nastalo po něm více dluhů, nežli byla cena té usedlosti. Přesto ale ujal se té usedlosti dle odevdací listiny ze dne 2. prosince 1843 nová stava Mari Šastorové v ceně 749 ml. Za zápisu toho účesu, že vlastníci té usedlosti platili vrchnosti každý rok jménem úroku 3 ml. 3 a konati robotu. Farári odevdali desátek: 3 nvětele jčmenena, 3 nvětele ovesa a 2 každé krdvy 3 grůš led. mlč. Tuto Marii Šastorovou pozal na té manželku Václav Chlumský a ona mu postoupila usedlost tu do spoluvlastnictví. Když V. Chlumský zemřel, dědil tu usedlost dle odevdací listiny ze dne 1. června 1868 syn Václav Chlumský s Annou, aby sourozencům Barbore, Anně a Františkově vyplatil poděky. Václav Chlumský pozal za manželku Barboru Chlumskou a přijal jí dle spisu notářského ze dne 8. listop. 1826 za spoluvlastníci.

Usedlost č. p. 3

Tato usedlost patřila v r. 603 Jann Morávekovi. Do něu ujal jí v r. 642 syn Jakub Morávek. Na to patřně byla v dobách válečných used.

lost tato spuškována a stavění poborěno. Když kolom v. 1700 usedlost tu Kateř Morávek ujal, vymaloval na stavbu stavění 15 kop míš a když jinu usedlost tu dle zápisu ze dne 13. února 1716 do vlastnictví v ceně 98 kop míš připsána byla, bylo mu 15 kop v ceně té odevdčáno. On postoupil usedlost dle zápisu ze dne 25. ledna 1759 synu Václavu Morávkovi v ceně 110 kop míš.

Do jeho smrti ujal jí dle zápisu ze dne 6. dubna 1744 syn jeho Václav Morávek. Ten však stavění navedbal a hospodařství ale spustlo. Tu odevdána byla usedlost ta dle zápisu ze dne 11. ledna do list. 1749 Jakubu (Morávkovi) Kudláčkovi v ceně 113 kop míš. 58 grůš. a 5 den. do vlastnictví. Do jeho smrti ujal tu usedlost dle zápisu ze dne 11. ledna 1772 Kateř Kudláček. Po Kateři Kudláčkově ujal se hospodařství syn Václav Kudláček. Ké doby bylo stavění ve stavu prostě mlu; proti němu stál spížčar a pod ním byl sklep, při tom stala stodola s dvěma vraty. Při stavění dom stala mlčost chaloupka. Když V. Kudláček, který byl sedušivý, sledal, že dle hospodařství nemíže, odevdal usedlost tu dle zápisu ze dne 8. října 1801 synu (nejstaršímu) Jannu Kudláčkovi za 360 ml. 36 gr. synu Antonínu, odevdal chaloupku, která byla při tom starou. Vlastníci té usedlosti byli povinni vrchnosti každý rok jménem úroku 2 ml. 34 1/2 gr, odevdali do obročeství 1/4 stryčku ovesa, konati robotu: každý týden po celý rok dva dny párem polahie a v době od sv. Jana do sv. Václava 16 dní pěší. Jan Kudláček hospodařil 26 roků. Hospodařství to valně radušil a spustosil. Dle zápisu ze dne 20. listop. 1827 dostal se na vrchnostenskou kancelář Konorního Hradku, poukával k tomu, že grunt jeho je mnoho združen a že ani dobytek ani náradí potřebného nemá a prohlásil, že netroufá si proto hospodařství to v porádku držeti a se souhlasem vrchnosti proto postupuje usedlost tu svému synu a jeho manželce Františkově a Kateřině Kudláčkovým v ceně 424 ml 36 gr.

Do doby patřilo k usedlosti: 18 jiter 1168⁰⁰ polh.
 4 - 925 1/2⁰⁰ luk, zahrad a pastvin
 2 - 128 lesů.

Manželé ti to hospodařili 4 roky na to jí Fr. Kudláček prodal dle zápisu ze dne 3. ledna 1831 Františku Šustovi, chalupní tu se vsi Lhoty za 732 ml. Fr. Šusta hospodařil na té usedlosti 10 roků a měl děti: Františka, Annu, Marii a Josefa. Dle zápisu ze dne 7. července 1837 postoupil jí synu Frant. Šustovi v ceně 800 zl. 80. Vlastníci té usedlosti byli povinni mimo výše jménované povinnosti každoročně odevdati farári 3 nvětele jčmenena, 3 nvětele ovesa a 2 každé krdvy 3 grůš led. mlč. Fr. Šusta hospodařil 3 roky a když dne 29. října 1872 zemřel, byla usedlost ta dle odevdací listiny ze dne 8. března 1873 Mari Šustové v ceně 2400 zl. do vlastnictví odevdčána. M. Šustová hospodařila na té usedlosti 5 roky. Na to jí dle spisu notářského ze

dne 8. května 1878 postoupila manželům Františku a Anně Kaldáčovým, článozem Klučské, v ceně 1700 zl. a výměrkou pro sebe.

Usedlost č.p. 4.

Usedlost tato patřila v roce 1676 Mikuláši Krivému. Po něm ujal se jí v roce 1619 Václav Hronek. Tří hospodářil 23 roků, načež ji odevzdal svému synu Janu Hronkovi. Po něm napisy chybí, poněvadž snad knihy pozemkové vedeny nebyly. Po roce 1700 ujal tu usedlost Jan Procháčka. Poněvadž ale stavení spustosé ne znovu vystavěl a na to náklad 17 lon 8 gr 6 den. vynaložil, byl mu obnos ten, když mu usedlost ta dle napisu ze dne 13. I. 1726 do vlastnictví v ceně 80 kop míš. odevzdána byla, v knihě ní ceně odpocítán. Jan Procháčka měl děti: Jana, Pavla, Zuzanu, Annu a Marii. Když zemřel, ujal tu usedlost dle napisu ze dne 15. dubna 1744 jeho syn Jan Procháčka v ceně 18 kop míš. Na to J. Procháčka hospodářství to spustlouiti nechal a o ně se nestaral. Po něm ujal toto docela spustlé hospodářství dle napisu ze dne 30. ledna 1848 Jiří Štěpánek. Měl děti: Václava, Jana, Matěje, Jiřího, Kateřinu a Marii. Manželka jeho byla Kateřina. Při usedlosti té stála chaloupka, kterou synu Jiřímu odevzdal. Po smrti Jiřího Štěpánka prodala se vdova na Kateřinu Kávrovu a poněvadž dědic té usedlosti Václav Štěpánek nebyl schopný, aby hospodářství to ujal, hospodářil do jeho smrti tu Matěj Kávra. Když Václav Štěpánek dorostl odevzdal mu Matěj Kávra usedlost dle napisu ze dne 24. května 1787 do vlastnictví. Při tom bylo odhadnuto: stavení pocti jednon s věchou a chlév na 45 ml. rým., ryšpýchárek a stocla na 4 ml. rým. a nový špýchar (pocti ním šel) 26 ml. 10 gr., smířský chlév 8 ml. rým. Chaloupka na dvore 22 zl. Celá hospodářství odhadnuto bylo na 315 zl. Odhad ten provedl rychtář Jiří Šramota a konšel František Kratochvíl.

Vlastníci té usedlosti byli povinni panství každoročně: jménem široké zaplatiti obnos 3 ml. 3 gr. rým. do obecnovní odevzdání smírny a věřtele ova a konati roboty:

Každý týden po celý rok 3 dny párem podahé a v době odpo Janu do sv. Václava 13 dní plati. Václav Štěpánek měl děti: Václava, Zuzanu a Annu. Dceru Zuzanu provdal na Štěpánka a Annu na Krejčárka. Syn jeho Václav ujal na manželku Marii roz. Jimráčkovou. Dle napisu ze dne 20. května 1827 stěžoval si na vrchní kanceláři, že dále hospodářiti nemůže a usedlost tu odevzdal synu a jeho manželce Václavu a Marii Štěpánkovým

v ceně 400 ml. Chaloupku při usedlosti té dojíci vyhradil si otec na výměně k a ustanovil, že po jeho smrti opěť ke gruntu připadne. Manželé tito postoupili usedlost tu dle smlouvy ze dne 3. prosince 1877 synu a jeho manželce Janu a Barbore Štěpánkovým. Po smrti Barbory Štěpánkové byla patřiti jí polovice dle odevzdací listiny ze dne 30. 8. 1902 dceri jejích Anně Štěpánkové do vlastnictví odevzdána a když tato dcera na Jana Čáčka se provdala, postoupil Jan Štěpánek jemu svou polovici dle spisu notářského ze dne 2. I. 1902 do vlastnictví.

Domek č.p. 5.

Domek tento stával při usedlosti č.p. 7. Poněvadž dřívější vlastníci usedlosti č.p. 7 Šramotovi, starob ten velmi spustosili, ujal jej od dědicí Šramotových jejich net Matěj Matys a přitom dle napisu ze dne 11. srpna 1840 vnovol Zuzanu roz. Šramotová tu chaloupku a přidal jí k ní 3 sychy roží, protože ab tato Zuzana provdána byla na Matěje Kuceláča byla chalupa ta jemu do spohuvlastnictví připisána. Po manželích těch dával chaloupku jejich syn Josef Kuceláč a kde se, že za něho ta chaloupka vyhořela, neboť když on dne 3. 6. 1850 zemřel a poněkud jeho pojednávaná byla, bylo dle odevzdací listiny ze 28. 6. 1856 synu jeho Antonínu Kuceláčovi místo po 78⁰⁰ K vystavení si této chaloupky odevzdáno v ceně 100 ml. Antonín Kuceláč domek ten vystavěl a dával jej d. r. 1871. Dle smlouvy ze dne 10. července 1878 prodal jej Marii a Terouze Poláčkovým na 250 ml. Při dání jí jeden rok a dle smlouvy ze dne 10. 7. 1871 prodal jí Fr. Kuceláč na 275 ml. On postoupil jí dle smlouvy ze dne 14. ledna 1877 manželům Josefu a Aloisii Kuceláčovým. Když Al. Kuceláč zemřel, odědil místem po ní polovici dle odevzdací listiny ze dne 10. 9. 1883 poněkud manžel Josef Kuceláč s ním, aby dceri jejích Aloisii vyplatil pocti. Josef Kuceláč prodal ten domek dle smlouvy ze dne 30. 11. 1893 Josefu Chlučskému za 150 ml.

Kovářna č.p. 6.

Patří obci Klučské. Byla jí dle protokolů ze dne 9. 10. 1878 při nakládání nové korembkové knihy připsána a není o ní notářských zápisů.

Viděl 9. 1931 Reindl, obs. šol. insp.

Usedlost č.p. 7.

V roce 1613 patřila usedlost tato Pavlu Běňovi. On hospodářil 25 roků a na to jí v r. 1640 odevzdal synovi Martinu Běňovi. Na válečných letech někdy nepokojích napisy ustaly. Viděno však ze papíru ze dne

M. Šramota. 18. února 1776, ke usedlosti tuto ujal Matěj Šramota, že on dobrovolně a společeně stavení znovu vystavěl a že k tomu nákladu 19 kop 47 gr. 5 den. vynaložil a že, když usedlost ta dle uvedeného nápisu v ceně 208 kop míšenských odevzdána byla, on si k ceně té kleno obnos na plnění odpovídal. Matěj Šramota hospodářil 17 roků, načež dle nápisu ze dne 25. ledna 1783 usedlost

Jiří Šramota. tu synu Jiřímu Šramotovi v ceně 208 kop míšenských odevzdal. Po J. Šramotovi ujal usedlost tu syn Jan Šramota. Jan byl, ale velmi nedbalý, on stavení spustil, hospodářství navedbával a statek ten do velikých dluhů přivedl, takže ani poplatky ani platy neplatil a v restu přimní zůstal. Proto odevzdala vrchnost usedlost tu dle nápisu ze dne 24. dubna 1795 bratru jeho Matěji Šramotovi; když

Matěj Šramota. byl nemocný, obívala se pomístalí po něm odova mnoha dluhů, a že usedlost tu udržeti moci nebude, a žádala, aby usedlost ta jejímu kati Matěji Matěsovi odevzdána byla. Žádosti její vrchnost vyhověla a Matěji Matěsovi ji v ceně 197 ml. 204 rjn. odevzdala. Matěj Matěs hospodářil na usedlosti té 6 roků. On měl dcery: Annu, Marii, Ludmílu a Katerínu. Dcery Anni navedal na Hedelínu. Když

Jan Chlumský. dluhův jeho dceru pojal na manželku Jan Chlumský, odevzdal usedlost tu dle nápisu ze dne 30. října 1805 kleno manželům Janu a Anně Chlumským v ceně 1000 ml. vyměřív ostatním dětem podíl. Té doby patřilo k usedlosti té 36 jiter 349° polí, 7 jiter 55° luk, náhrad a pastvin, 6 jiter 70° lesa. Vlastníci té usedlosti byli povinni konati panství robotu: každých 7 dní po celý rok 3 dny práce potahů a v době od sv. Jana do sv. Václava 13 dní pěší. Manželé ti hospodářili na té usedlosti 36 roků. Měli děti: Jana, Josefa, Františka, Matěje a Vojtěcha. Nejprve syn Jan přikemřil se do Nové vsi u Českého Brodu, František vyjel se korejčím, Matěj bednářem a Vojtěch štalceem. Dni dle nápisu ze dne 23. května 1847 postoupili usedlost tu Josefu Chlumskému v ceně 1264 ml. st.

Josef Chlumský. Vlastníci té usedlosti byli povinni mimo uvedenou robotu panství každoročně odváděti do obročenství 2 míry 1 vteřel 3/4 máslitní ovesa a jmenem úrodně platiti obnos 4 ml. 46 3/4 g. Josef Chlumský hospodářil 40 roků a když syn jeho Josef na manželku pojal Marii Dobrášovou, postoupil usedlost tu dle spisů notářského ze dne 15. ledna 1884 kleno manželům: Josefu a Marii Chlumským.

Usedlost č. p. 8

Usedlost tato patřila v r. 1622 Václavu Novákovu; on ji odevzdal v r. 1624 synu Vítu Novákovu. Po té byla usedlost ta patřiti nepřímědělkyni vojny spustosena. Stavení to znovu vystavěl Matěj Placěk po němž zůstala vdova Anna a děti: Marie, Jan, Katerína a Václav. Když v r. 1776 opět se nápis vypracoval bylo, byla usedlost ta dle nápisu ze dne 18. února 1776 Jiřímu Malčěckému. Když v ceně 300 kop 51 groše 3 den. odevzdána a jmu uloženo, aby

Václav Malčěk. Placěkyni dědicům náklad na novovršení nahradil. Jiří Malčěk hospodářil do roků 1745. Dle nápisu ze dne 30. června 1745 odevzdal usedlost tu synu Václavu Malčěckému v ceně 300 kop 51 groše 3 den. Jiří Malčěk i Václav Malčěk na té usedlosti však ne hospodářili, takže, když dle nápisu ze dne 20. kv. 1747 usedlost ta Jiřímu Šramotovi v ceně 164 kop 47 den. odevzdána byla, byl od nich statek ten tak spustlý, že ani hováda, ani čeho jiného tu nebylo. Stavení bylo do gruntu tak spustlé a pole úplně našla. Po něm ujal kleno statek Jiří Šramota, který byl pak ustanoven rybníkářem. Když Jiří Šramota se kam přel, odevzdal usedlost tu dle nápisu ze dne 17. února 1801 synu Václavu Šramotovi v ceně 634 ml. 15 gr. rjn. a nice se stavení natrvalo se: pušnice a příděvek, sín, maštal a kůlna pod jednou střechou odhadnutý na 120 ml. rjn. i proti kůlně obzvlášť špičar 30 ml., u špičaru pašty šlípěch 20 ml., na šlípěch dva chůvy 60 ml., stodola s dvěma mláhy u plivněmi 60 ml. a druhý špičar 20 ml. Vlastníci té usedlosti byli povinni vrchnosti každoročně zaplatiti jmenem úrodně obnos 3 ml. 14 1/2 gr. Odváděti do obročenství 2 míry 1 vteřel 3/4 ovesa a konati robotu: každých 7 dní po celý rok 3 dny práce potahů a v době od sv. Jana do sv. Václava 13 dní pěší.

Václav Šramota byl dluhým sivoti peníze. Poněvadž ji platiti nemohl, byla proti němu usedlost ta dne 30. srpna 1828 v dražbě Františmenáček na 1501 ml. st. prodána a jmu dle nápisu ze dne 16. října 1828 do vlastnicki přepočena. K usedlosti té patřilo: 36 jiter 1489° polí, 4 jiter 1226° luk, 15 130° náhrad, 7 j. 776° pastvin, 8 jiter 894° lesa. Fr. Šramenáček měl, ale svou usedlost v Katičce a poněvadž nebyl s to, aby bylo statky v pořádku udržeti, neboť tím byl velmi obtížen, prodal tuto usedlost dle nápisu ze dne 24. května 1828 manželům Janu a Kateríně Velebilovým a Velkých Žiňanů na panství konopištském za cenu 1000 ml. st.

Jan Velebil. Manželé ti to hospodářili na této usedlosti 20 roků; měli děti: Josefa, Františka, Václava, Annu a Marii. Dle nápisu ze dne 18. února 1848 odevzdali ji synu Josefu Velebilovi v ceně 3268 ml. 45 gr. Když hospodářil šramo 30 roků. Když zemřel, dostal usedlost tu dědicně dle odevdací listiny ze dne 13. října 1878 syn jeho Frant. Velebil. Když zemřel ji 8 roků a když syn jeho v r. 1884 na manželku pojal Poránu, nov. Káňkovou, ujal ji dle nápisu notářského ze dne 8. června 1884 na spolek vlastníci.

Josef Velebil. Manželé ti to hospodářili na této usedlosti 20 roků; měli děti: Josefa, Františka, Václava, Annu a Marii. Dle nápisu ze dne 18. února 1848 odevzdali ji synu Josefu Velebilovi v ceně 3268 ml. 45 gr. Když hospodářil šramo 30 roků. Když zemřel, dostal usedlost tu dědicně dle odevdací listiny ze dne 13. října 1878 syn jeho Frant. Velebil. Když zemřel ji 8 roků a když syn jeho v r. 1884 na manželku pojal Poránu, nov. Káňkovou, ujal ji dle nápisu notářského ze dne 8. června 1884 na spolek vlastníci.

Usedlost č. p. 9.

Petr Kadlec
Jan Čibá.
Matej Krupar.
Martin Kocábek.

Usedlost tato patřila v r. 1614 Petru Kadlec. Po něm ujal ji v ro-
ku 1628 Jan Čibá a odevzdal ji v roce 1630 Mateji Kruparovi, zima-
k Procházkovi. Oti zápisu v dolech náležejících ustaty, stavení to bylo
to spustěno. Usedlosti této ujal se Martin Kocábek. Voleu roku
1770 stavení to znovu uplatil. Po něm dle zápisu ze dne 13. června
1776 byla vše chalupa tato, poněvadž mladší dva bratři, kte-
rým nárok na ni příslušel, byli na vojně, odevzdána sy-
nu Jiřímu Kocábkovi v ceně 71 kop míšenských s tím, aby po-
něvzdal vdově Anně a ostatním dětem Dorotě, Vojtěchu, Vítu, Margarě
a Anně uplatil podily. Te doby patřilo k chalupě vše 22³/₄ srychů
pole, louky na dva koně seve. Po něm obdržel tu usedlost syn
jeho Martin Kocábek a hospodařil do smrti. On měl děti: Martina,
Františka, Václava a Marii. Po jeho smrti byla chalupa ta
odevzdána dle zápisu ze dne 30. června 1807 synu Martinu Kocábko-
vi v ceně 1638 ml. 30 g.

Jiří Kocábek

Martin Kocábek.

Martin Kocábek.

Te doby náležely se ve stavení: puchnice, sín, komora, kůlna, vše pod
jednou střechou ve stavní proskvěním a bylo odhadnuto na 45 ml. stodo-
la se sešlou kumpinou 40 ml. K chalupě té patřilo 14 jiter 120⁰⁰
pole, 3 jitra 1400⁰⁰ luk a náhrad a pastvin, 1 jitra 1533⁰⁰ lesa Klastuici
k chalupě byly povinny konati obvyklou robotu, odváděti vrch-
nosti každý rok jménem úrobně k ml. 16¹/₂ gr. výnosných a odváděti
do oboceništní s mívou oves. Martin Kocábek prodal svou dcera
Alžbětu na Matej Čacáka. Kocábek nadělal mnoho dluhů a napla-
titi ji nemohl. Když jí v ústředí kroniči prodal tu usedlost,
odevzdal ji dle zápisu ze dne 18. května 1835 své dceři a svému
synu Mateji a Alžbětě Čacákovým v ceně 4140 ml. a ustatnout,
aby ostatním dětem: Františku, Janu, Magdaleně a Bartoloměji vy-
platil podily. Po jejich smrti zdědil tu usedlost dle odevzdací
listiny ze dne 31. května 1880 synu jejich Josefu Čacákovu, jenž v r.
1883 se oženil, přijal manželku Marii Čacákovu na spolumlastnictví.
Oni se usedlosti byli dříve domek č. p. 19, který byl odevzdán.

Matej Čacák.

Josef Čacák.

Domek č. p. 10.

Václav Novák.

Domek tento do r. 1832 v knihách porembkových zapsán nebyl. V ro-
ce 1832 držel jej Václav Novák. Když ústředním návržením
byly roku 1832 navedeny knihovní pořádky, prohlázel Václav
Novák, že on a jeho předchůdci domek ten od nezávislých dob
druhá, a byl mu dle zápisu ze dne 30. června 1832 do vlastnictví

Jan Novák.
Barbora Nováková.

František Šrba.

Jan Klučera.

přepsán. K domku tomu patřila návráčka s 94¹/₂ ml. Klastuici
toho domku byli povinni obci každoročně jménem svým napla-
titi obnos k ml. st. a konati pausby 13 dní pěší roboty. Václav
Novák postoupil ten domek dle smlouvy ze dne 20. ledna 1850 synu
Janu Novákovi v ceně 180 ml. st. Po jeho smrti zdědil jej podle odevzda-
cí listiny ze dne 30. srpna 1886 dcera Barbora Nováková, která byla pro-
vdána Šrbou, v ceně 100 ml. Ona dle spisu notářského ze dne 9. srpna
1886 přijala manželku Františka Šrbu na spolumlastnictví. Manželé ti to us-
dali ten domek dle smlouvy ze dne 14. května 1892 manželům Janu a
Barboře Kuterovým.

Usedlost č. p. 11.

Jiří Křonek.

Jan Bares.
Matej Kocinka.

Bartoloměj Šrb.

Jan Havel.

Vojtěch Havel.
Matej Havel.

Václav Křečáček.

Jiří Křečáček.
Jan Křečáček.

Tato chalupa patřila v r. 1599 Jiřímu Křonkovi. On hospodařil na ní
20 roků, načež ujal ji dle zápisu v r. 1629 Jan Bares. Po něm držel tu
usedlost pět roků 1643 Matej Kocinka. Po jeho smrti hospodařila
poněkudá po něm vdova Anna Kocinková. Dle zápisu ze dne 13. srpna
1716 ujal tu chalupu Bartoloměj Šrb v ceně 30 kop míš. On cha-
lupu tu velmi spustil. Po něm ujal se v její správě dle
zápisu ze dne 27. května 1724 Jan Havel, při čemž mu odhadnuta byla
na 31 kop míš. Jan Havel měl děti: Vojtěcha, Josefa a Kateřinu. On ho-
spodařil 21 roků, načež chalupu tu dle zápisu ze dne 21. května 1745
postoupil synu Vojtěchu Havelovi v ceně 35 kop míš. Po něm držel
tu chalupu syn jeho Matej Havel dle zápisu ze dne 14. května
1783 v ceně 110 ml. 409 g. Při chalupě té byl domek, který Matej Havel
přiroven s 2 srychů pole postoupil vojáckým Václ. a Jiřímu Šrbým.
Matej Havel byl svobodný. On byl nakloněn ke dějstému vyhledání
Václava Křečáčkovi, a když syn jeho Václav v manželství s Barbo-
rou, dcera jeho sestry Suckušky, ovdověl Čerouš, nepřítel, chalupu
tuto, č. p. 11 dle zápisu ze dne 21. května 1843 n. lásky v ceně
197 ml. 24 gr. výkupních listů, manželé ti Václav a Barbore Kře-
čáčkovi postoupil. Manželé ti hospodařili na té chalupě 27 roků,
oni měli děti Jiřího, Marii a Františka.
Dle smlouvy ze dne 3. srpna 1850 postoupil tu chalupu synu Jiří-
mu Křečáčkovi v ceně 1800 ml. st. Po jeho smrti zdědil ji dle odevzdací
listiny ze dne 14. května 1897 syn Jan Křečáček; on ujal za man-
želku Annu, rozn. Chlumskou, a ujal ji dle zápisu notářského ze dne
2. srpna 1906 na spolumlastnictví. Dle zápisu v r. 1893 patřilo k té
usedlosti 10 jiter 190⁰⁰ pole, 3 jitra 263⁰⁰ luk náhrad a pastvin,
1 jitra 583⁰⁰ lesa. Do důchodu platilo se 1 ml. 29¹/₂ gr. a konalo
130 dní roboty.

Usedlost č.p. 12.

J. Laveruka. V roce 1622 byl vlastním té chalupy Li. gmund Laveruka.
 Václav Laveruka. V roce 1623 ujal ji Václav Laveruka a po něm od roku 1641
 Matěj Procházka. držel ji Matěj Procházka. Na to nápis v dobách válečných
 ustaly. Dle nápisu ze dne 18. února 1716, shledáváme, že poté ujal
 Jan Daněk. tu chalupu (roborenou a spálenou) Jan Daněk a ne ji vypravěl a
 k tomu náklad to kop. mš. učinil, když mu dle tohoto nápisu
 připsána byla v ceně 30 kop. mš., byl tento, jím na její zlepše-
 ní učiněný náklad to kop. odpočítán. Jan Daněk byl v roce
 1748 vstal na safáře do dvora (Chovského) a poněvadž chalupu tu
 držeti nemohl, byla odevzdána jeho synovi dle nápisu z 21. srpna
 1751 Jakubu Daněkově. Ten vypravěl při chalupě té novou řezár-
 nu a při stodole novou pliveň a poněvadž s tím měl výloh 14 kop.
 mš., byl mu sluos ten a odhadní cenou sepsán. Tomuto Jakubu Daně-
 kovi náleželo se tenkrát obecí Krejčárek. Hospodařil na té chalupě
 38 roků. Když zemřel, ujal tu chalupu po něm dle nápisu ze dne
 28. března 1764 syn Vít Krejčárek v ceně 55 ml. Při chalupě té ná-
 ležal se ve dvoře domek. Vít Krejčárek hospodařil do smrti, vs
 20 roků. Měl děti: Václava, Martina, Matěje a Annu. Když zemřel,
 byla chalupa tato dle nápisu ze dne 6. března 1783 odevzdána
 jeho synu Václavu Krejčákově s tím, že povinen jest bratru Ma-
 těji odevzdati domek, při ní na dvoře stojící. Ve stavění č. p. 12. ná-
 ležaly se té doby: světnice, sín, komora a jedna pliveň (odhad-
 nuto na 70 ml. rjn. a stodola 15 ml. rjn.) Celé hospodářství odhadnuto
 na 90 ml. 78 gr. Vlastníci této chalupy byli povinni sdělati pau-
 ství každoročně jménem úrodné obnos 1 ml. 20 1/2 gr. rjn.; do obro-
 tnosti odvet děti 1 větele a 1/2 strnce ovesa a konati každý týden
 1 1/2 dne pěší roboty. Václav Krejčárek měl za manželku Annu a
 z manželství toho se narodily děti: Jan, Matěj, Antonín, Anna, Do-
 rota a Rozálie. Když Václav Krejčárek zemřel, hospodařila na
 té chalupě nějaký čas poněvadž vdova Anna Krejčáková. Když
 syn Jan se oženil, postoupila chalupu tu dle nápisu ze dne
 24. srpna 1843 jemu a jeho manželce Janu a Ludmíle Krejčáko-
 vjím v ceně 320 ml. st. Té doby patřilo k chalupě 11 j. ker
 1269⁰⁰ pol., 2 j. 698⁰⁰ luk nadrž a pastvin, 2 j. 248⁰⁰ lesa. Manže-
 lé si drželi tu chalupu 14 roků, než ji dle smlouvy ze dne
 24. srpna 1857 prodali Janu Starostovi na 2.400 ml. st. Tento
 hospodařil na 48 roků. Dle smlouvy ze dne 28. 11. 1905 po-
 stoupil ji synu a jeho manželce Janu a Antonii Starostovjím.

Jakub Daněk, vpr. Krejčárek.

Vít Krejčárek.

Václav Krejčárek.

Jan Krejčárek.

Jan Starosta.

Domek č.p. 13.

Vít Krejčárek. Dle nápisu ze dne 1. března 1783 ujal se Vítu Krejčákově domek při
 chalupě č.p. 12, na dvoře stojící, syn jeho Matěj Krejčárek. Týž zemřel dne 28.
 dubna 1799. Poněvadž po něm byla kopce dle odevzdání listiny ze dne
 12. května 1857 prodána a domek ten Kateřině Kašové, rozn. Krejčákové,
 odevzdán. Ona postoupila jej dle smlouvy ze dne 16. srpna 1857 sy-
 nu Antonínu Kašovi a ustanovila, aby ostatním jejím dětem:
 Františku, Prokopu, Marii, Františce a Kateřině Kašovjím vyplatil
 podílky. Antonín Kaš. držel ten domek 38 roků. Když jeho syn se
 r. 1890 oženil, odevzdal jej dle spisu notářského ze dne 16. listopadu
 1890 jemu a jeho manželce Václavu a Kristině Kašovjím.

Kateřina Kašová, Antonín Kaš.

Václav Kaš.

Domek č.p. 14.

Vít Šrb. Chaloupku tuto vypravěl Vít Šrb na obecním poseutku. On postou-
 pil ji dle nápisu ze dne 26. I. 1787 svému keti Janu Drošovi na 20 ml.
 rjn. Vlastníci této chalupy byli povinni konati vrchnosti každý rok
 13 dní pěší roboty v době od sv. Jana do sv. Václava. Na to nápis se vedly.
 Když v r. 1832 provedení knihovních pořádků bylo, byla chaloupka ta
 dle nápisu ze dne 30. června 1832 jako dědictví Václavu Drošovi do vlastnictví
 připsána Vlastníci její byli povinni každoročně obci činní 2 ml. st. pla-
 titi. Václav Droš prodal ten domek dle smlouvy ze dne 7. dubna
 1875 manželům Josefu a Anně Meršňakovjím na 460 ml. st. Věci týk
 roků dle smlouvy ze dne 20. května 1875 prodali jej manželům Františkovi
 a Anně Šabulovjím na 445 ml.

Vít Šrb, Jan Droš.

Václav Droš.

Josef Meršň.

František Šabula a Anna Šabulovjím.

Usedlost č.p. 15.

Usedlost č.p. 5 a usedlost č.p. 15 tvořily dohromady původně
 jednu usedlost, která patřila v roce 1609 Mikuláši Šimovému. Po něm ujal
 ji v. 1642 syn Jan Šimov. Ve válečných dobách bylo stavění této
 spáleno a znovu vypravěl se kolem r. 1700 Jan Šastarcov. Když v roce
 1716 usedlost tu Jakub Vojtěch v ceně 703 kop. mš. ujal, byl povinen
 Janu Šastarcovému na zlepšení toho stavění vynaložený od něho ná-
 hrad b. kop. 4 den. nahraditi. Jakub Vojtěch ale grunt ten velmi
 spustil, pak se o něj nestaral a odstěhl. Poněvadž při tom gruntu byly dvě
 chalupy, tedy se původní usedlost rozdělila. Jednu chalupu ujal Jan
 Matys a dostal k ní 3 obrychů 2 větele polí, 11 srychů pastvin
 2 srychů 2 větele luk, 2 mírných nadržů. Z chalupy té nově byla
 nová usedlost č.p. 15. Druhrou chalupu, nyní č.p. 15 ujal
 dle nápisu ze dne 2. srpna 1723 Bartoloměj v ceně 30 kop. mš.

Mikuláš Šimov, Jan Šimov, Jan Šastarcov, Jakub Vojtěch.

Jan Matys.

Bartoloměj.

Stavení toho zábráb v jedné světnici, síni, komoře, chlévu, sto dílců, jež vše bylo velkou částí a odhadnuto na 20 kop míř.,
 Vě chlévu naproti (5 kop) a chaloupce (8 kop). Polí obdělá 24
 strychů (22 kop), louhy na dva vozky. Celé to hospodářství od-
 hadnuto na 70 kop. On hospodařil 24 roků. Na to chaloupku su dle
 zápisu ze dne B. 7. 1750 postoupil synu Jakubu Šrbovi. Ten měl děti:
 Simona, Václava, Annu, Majdalenu, Kateřinu, Ludmihu. Chaloupku,
 při tom prvně stopici, postoupil synu Václavu Šrbovi. Mimo to při tom
 prvně uplatil vlastním nákladem druhou chaloupku, kterou na-
 mýšlel postoupiti synu Václavu, který byl na vojně, a když
 snad na vojně zemřel, měla p. nymouci dcera Ludmila, novomaná
 na Fr. Chlumského (syni č. p. 24). Uvedlost č. p. 15 postoupil Jakub
 Šrb dle zápisu ze dne B. února 1801 synu Simonu Šrbovi v ce-
 ně 800 ml. 16 gr., poněvadž byl již velkou star a pro sestřel věkem
 dále hospodařiti nemohl; ostatním dětem dostalo se podílů. Při tom
 bylo stavení odhadnuto: světnice, komora, chlév, pod jednou svě-
 tchou, na 60 ml., stodola se dvěma gliměmi na 20 ml 30 gr,
 spýchár s kolovíčkem a klenutý sklípek na 25 ml. Vlastníci
 té uvedlosti byli povinni konati robotu: každý by den po
 celý rok 3 dny párem potahu a v době od sv. Jana do sv.
 Václava 13 dní pěší. Simon Šrb hospodařil 18 roků a měl
 děti: Kašpara a Františka. Poněvadž byl stále churav odevzdal
 uvedlost tu dle zápisu ze dne 6. března 1819 synu Kašparu
 Šrbovi v ceně 800 ml. Té doby patřilo k uvedlosti té: 13 p. 10⁰⁰
 polí, 4 jitra 164² louhy, náhrad a pastvin, 2 jitra 618⁰⁰
 lesa. Vlastníci té uvedlosti byli povinni každoročně zmiěnu
 si roků zaplatiti obnos 2 ml. 16 3/4 gr. rýž. Kašpar Šrb se-
 měl 25. 11. 1820. Na uvedlosti té hospodařil František Šrb, ale
 poněkud jeho byla, sepsal ze dne 26. 5. 1852 propočítka a uvedlost
 tu Fr. Šrbovi odevzdal v ceně 320 ml. st. Frant. Šrb měl děti:
 Josefa, Jana, Antonína, Václava, Kateřinu a Marii. Hospodařil do ro-
 ku 1856. Dle smlouvy ze dne 7. 3. 1856 odevzdal tu uvedlost
 synovi Josefu Šrbovi v ceně 1440 ml. st. Josef Šrb pozal bytí rok
 Kateřinu, roz. Janouškovou, na manželku a přijal ji podle sva-
 tební smlouvy ze dne 20. srpna 1858 na spoluvlastnictví. Manžele
 toto hospodařili 37 roků, a když v r. 1893 syn jejich Josef
 s Annou Pečinkovou v manželství vstoupil, odevzdali uvedlost
 tu dle spisu notářského ze dne 18. 5. 1893 tímto manželům,
 Josefu a Anně Šrbovým do vlastnictví.

Jakub Šrb.

Simon Šrb.

Kašpar Šrb.

František Šrb.

Josef Šrb.

Josef Šrb.

Pastouška č. p. 16.

Býla při nakládání nové pozemkové knihy dle protokolu ze dne
 9. X. 1878 obci Ostivské přisádná a nová o ní zvláštního zápisu.

Uvedlost č. p. 17.

Jan Barlaňák, Jakub Pranda.

Jan Počepický.

Tomáš Počepický.

Václav Pecka.

Tomáš Počepický, Antonín Počepický.

Josef Počepický.

Uvedlost ta patřila v roce 1629 Janu Barlaňáku. On hospo-
 dařil 11 roků. Na to ujal ji po něm v r. 1640 Jakub Pranda. Ten
 měl syny: Jana a Jiřího. Po něm ujal ji kromu roku 1700
 Jan Počepický. Poněvadž ale v nepokojích válčím byl stavení toho zbo-
 řené a spálené novou uplatil p. na to náklad 15 kop mířních
 učinil, byl mu obnos ten, když mu dle zápisu ze dne 12. 2.
 1716 uvedlost ta do vlastnictví přisádná byla, v ceně 150 kop
 míř. v ceny té odepsán. Jan Počepický měl za manželku Ka-
 teřinu a v manželství jejich narodily se děti: Tomáš, Kateř,
 Veronika, Eva a Josef. On hospodařil do svého úmrtí. Po jeho smrti
 ujal tu uvedlost dle zápisu ze dne 4. 3. 1729 syn Tomáš Poče-
 pický v ceně 800 kop míř. Tomáš Počepický měl syna Tomáše a
 dcery: Marii, Kateřinu a Evu. On hospodařil 11 roků. Když
 zemřel, měl nymouci toto hospodářství syn Tomáš, protože byl
 ale dosud nezletilý a tu nastoupení hospodářství neschopný, u-
 stanovila vrchnost, aby do jeho vrůstku hospodařil na té uved-
 losti Václav Pecka. Jemu byla uvedlost ta dle zápisu ze dne
 15. dubna 1740 přisádná v ceně 200 kop míř. Václav Pecka ale
 brzy zemřel, a tu vedla a spravovala to hospodářství spolu se
 synem Tomášem Počepickým, pochovala vdova po oci Tomáše až
 do svého úmrtí Tomáše Počepického. V roce 1768 pozal vdovu Počepickou za
 manželku Jiří Pecka a poněvadž se na statek ten již neměl, byl mu
 dle zápisu ze dne 9. dubna 1768 v ceně 203 ml. 45 gr. přisádn. Té doby
 náležaly se ve stavení: světnice, síň, a mankal (odhadnuty na 60 ml.
 40 gr.), chlév (17 ml. 30 gr.), spýchár na dvoře (9 ml. 20 gr.), stodola
 (23 ml. 20 gr.). On patrně poté uvedlost tu, patřící Tomáši Počepické-
 mu, jemu odevzdal, a po něm ujal ji ze to syn Antonín Počepický.
 Antonín Počepický měl za manželku Ludmihu a v manželství toho na-
 rodily se děti: Josef, Veronika, Kateřina, Alžběta, Karolína a dce-
 ra provdána za Radu.
 Při uvedlosti té stála chaloupka, kterou obdělala dcera Veronika. Po
 úmrtí Ant. Počepického byla uvedlost ta dle zápisu ze dne 23. 10.
 1828 odevzdána synu Josefu Počepickému v ceně 485 ml. 26 3/4
 grosů víde. K uvedlosti té patřilo té doby 30 p. 10⁰⁰ polí, 11 p. 10⁰⁰
 ker 783² luk, náhrad a pastvin, 4 jitra 1206⁰⁰ lesa. Vlastníci
 té uvedlosti byli povinni vrchnosti každý rok zmiěnu si roků
 odváděti 4 ml. 36 3/4 gr. rýž.; do obecnosti odváděti 2 míry a
 4 mířky ovesa, konati robotu každý by den po celý rok 3 dny
 párem potahu, a v době od sv. Jana do sv. Václava 13 dní pěší.
 Farář byl povinni každoročně desátkem odváděti: 3 měřky ječmene,
 2 měřky ovesa a v každé brány 3 groše křovíku.

Josef Počepický hospodařil 25 roků. On měl děti Antonína, Josefa. Usedlost tu postoupil podle smlouvy ze dne 27. ledna 1850 Antonínu Počepickému v ceně 2400 zl. r. Josef prý byl v Haliči. Antonín se oženil r. 1854. Je manželku pojal Kateřinu, roz. Brychovou, a přijal ji dle smlouvy svatební ze dne 2. března 1854 na spoluvlastnici. Manželé tito pak hospodařili 34 roků. Když jejich syn Jan vešel v manželství s Marií Procházkovou, odevzdali usedlost tu dle spisu notářského ze dne 8. ledna 1897 tímto manželům, Janu a Marii Počepickým. Po smrti Jana Počepického byla ponechána po něm polovice té usedlosti dle odevzdací listiny ze dne 20. září 1907 ponechána manželce Marii Počepické odevzdána do vlastnictví. Ona se po té provdala v r. 1903 za Jana Štěpánka a přijala ho dle spisu notářského ze dne 5. února 1903 na spoluvlastníka.

Usedlost č. p. 18:

byla napsána jako hospoda a konala se při ní výjimečná roboty. Dle napsu ze dne 13. února 1776 byla hospoda a usedlost tato připsána Matěji Kratochvilovi. Ten měl za manželku Dorotu a splodil s ní děti: Jakuba, Evu, Dorotu, Annu, Marii, Ludmilu, Jana, Matěje. Po jeho smrti byla hospoda tato dle napsu ze dne 10. dubna 1744 jeho synu Matěji Kratochvilovi v ceně 60 kop. smě odevzdána. Matěj Kratochvil hospodařil 28 roků. On měl děti: Františka, Annu, Terenzi, Kaspára a Kateřinu. Dle napsu ze dne 2. ledna 1772 ujal hospodářství po Matěji Kratochvilovi syn František Kratochvil do vrátnu mladšího bratra Kaspára. František

Kratochvil ab hospodářství to podržel a hospodařil na 29 roků. Měl děti Františka, Jana, který byl na vojně, Josefa, který byl také vojínem, a Václava. Když František Kratochvil stářím sešel a více hospodařiti nemohl, postoupil tu usedlost dle napsu ze dne 7. ledna 1807 synu Františku Kratochvilovi v ceně 263 zl. 54 gr. vj. a uvolil mu, aby synu Janovi, až se z vojny vrátí, dal při statku tom na Kudláčkem místo ke vystavení si chalupy a nářeni při ní nahady a aby mu při vystavení té chaloupy byl nápomocen. Když se Jan z vojny nevrátil, měla chaloupka ta připadnouti synu Václavovi. Vlastníci této usedlosti byli povinni konati připadající roboty. Té doby náležaly se ve stavení č. p. 18: světnice a při ní malá světnička, ohlív, stodola, poštovní klenutý sklep - vše pod jednou střechou. (Odhadnuto na 76 ml.) Na dvoře byl špičáček s kolničkou (45 ml.) František Kratochvil hospodařil 45 roků. Když syn jeho František pojal za manželku Marii Procházkovou, odevzdal usedlost tu dle napsu ze dne 15. ledna 1846 manželům Františku a Marii Kratochvilovým v ceně 600 ml. a vykáral druhému synu Václavu a dceři Veronice podílky. Manželé tito hospodařili 35 roků. V r. 1887 pojal jejich syn Josef za manželku Barboru Královou a tu oni dle spisu notářského ze dne 25. X. 1887 usedlost tu tímto manželům: Josefu a Josefě Kratochvilovým postoupili. Když ponděží Josef Kratochvil zemřel, byla ponechána po něm polovice té usedlosti dle odevzdací listiny ze dne 28. srpna 1907 ponechána manželce Barbore Kratochvilové odevzdána.

Usedlost č. p. 19:

Usedlost č. p. 15 a 19 byly původně v jedné usedlosti spojeny.

Josef Kaliba. domek Josefu Kalibovi na 344 ml. stří. Josef Kaliba jej ale již
 Kateřina Jablo- rok podle smlouvy, ve dne 26. května 1849 prodal Kateřině
 vá Jablové na 410 ml. stří. Tato žena hospodařila až do roku 1863,
 Josef Jaroš. kdy jej podle smlouvy, ve dne 29. dubna 1863 prodala Josefu Ja-
 rošovi na 350 ml. Od něho jej koupili týž rok podle smlouvy, ve
 dne 4. říj. 1863 manželé Václav a Anna Kratochvílové na
 420 ml. Oni jej prodali podle smlouvy, ve dne 19. července 1881
 manželům Janu a Barbore Šišarovým. Když Barbora Šišarová
 zemřela, nastala po ní polovice tohoto domku podle odevzdací
 listiny, ve dne 3. listopadu 1905 pozůstalému manželu Janu Ši-
 sarovi a odevzdána jemu do vlastnictví.

Škola, č. p. 23.

Přípisina jest obci vodslivské při nakládání nové pomez-
 nové knihy podle protokolu, ve dne 11. října 1878. Její pří-
 běhy jsou napsány ve školní kronice.

Domek č. p. 24.

Tento domek býval dříve při usedlosti č. p. 74. Když pozůsta-
 lost po Antonínu Počepickém, bývalém vlastníkovi usedlosti
 č. p. 74 podle odevzdací listiny, ve dne 28. října 1825 byla ode-
 vrácena, byla u ní dceri jeho Veronice Počepické odevzda-
 na chaloupka při té usedlosti stojící i se zahrádkou. Ve-
 ronika Počepická držela tuto chaloupku 30 roků. Podle
 smlouvy, ve dne 8. máje 1855 ji postoupila Augustinu Müllerovi
 na 80 ml. stří. a vyhradila si výměnek. Tento majitel hospoda-

řil na domku 40 roků. Podle smlouvy, ve dne 8. srpna 1895 jej po-
 stoupil synu Josefu Müllerovi. Josef Müller.

Domek č. p. 25.

Podle nápisu, ve dne 14. května 1807 žádal Jiří Štěpánek, Jiří Štěpánek.
 aby mu po otci na gruntu č. p. 4 vyhraněný výměnek byl odevzdán
 k vládnutí. Po nahlédnutí do nápisu při usedlosti č. p. 4 bylo shle-
 dáno že Jiří Štěpánek podle námanu bratra Václava Štěpán-
 ka hospodařil po smrti matky Uávy, na pomezích, které patři-
 ly k usedlosti č. p. 4. Obhospodařoval 3 stýčky orných polí a
 to 2 zahrádek 1/4 stýčku, v Hlabínách přední hony 1 stýček
 a dolejší podílek a kus louky. Poněvadž si tuto chaloupku vy-
 stavěl na porostlině vlastními náklady byla mu připána
 do vlastnictví v ceně 100 ml. Vlastníci této chaloupky byli
 povinni konati panství 13 dní práci roboty. Jiří Štěpánek měl
 syna Josefa a dceru Majdalenu. Když dne 16. června 1818 ze-
 mřel, byla chalupa ka i s pomezky, o 1 jitrnu 15 1/2 podle ode-
 vřdací listiny, ve dne 5. května 1836 odevzdána do vlastnictví
 jeho synu Josefu Štěpánkovi v ceně 200 ml. 24 gr. Josef Štěpá- Josef Štěpánek.
 nek zemřel dne 24. října 1849. Z jeho pozůstalosti byl domek ten
 podle listiny, ve dne 28. května 1844 odevzdána pozůstalému sy- Jan Štěpánek.
 nu Janu Štěpánkovi v ceně 150 ml. do vlastnictví. Když syn je-
 ho Jan pozal na manželku Barbaru Královu z Choratic,
 postoupil domek podle nápisu, notářského, ve dne 25. října
 1880 těmto manželům - Janu a Barbore Štěpánkovým. Po úmrtí Jan Štěpánek.
 Ji Barbory Štěpánkové zdědil nastalou po ní polovici tohoto

domku podle odevzdací listiny ze dne 30. října 1851 poručitel
manžel Jan Štěpánek. Když se opětně oženil, přijal podle spisu
notářského ze dne 12. září 1885 manželku Annu Štěpánkovou na
spoluovlastnici.

Domek č. p. 26.

Domek ten patřil k usedlosti č. p. 15. Když Jakub Šeb,
byvalý vlastník usedlosti č. p. 15 v r. 1801 svou usedlost synu Ši-
monovi odevzdal, odkázal při něm stojící chaloupku, kterou si
sám vystavěl, synu Václavu Šebovi, který byl právě na vojně.
Šebovi ustanovil, kdyby se syn Václav nevrátil, má domek
připadnouti dceři Ludmile, provdané za Františku Chlu-
meckého. Poněvadž však dcera Ludmila v r. 1810 zemřela a
zanechala dvě děti, obě nezletilé, které se chaloupky ujmouti
nemohly, bylo pro ně výhodnější, že se chaloupka v licitaci
dne 20. září 1810 prodala. Chaloupce patřilo 48⁰⁰ katrady.
V licitaci domek koupil Josef Vilim na 645 ml. Vlastníci
chaloupky byli povinni konati pausť 13 dní pěší roboty a
platiti ke gruntu Jakuba Šeb, ročně 1 ml. 30 kr. rým. (Kápis
pro vdovu Marii Šebovou se stal dne 20. srpna 1795, načež
podle kápisu ze dne 13. února 1798 postoupila jí Marie,
vdova po Šimonovi Šebovi, i s roklíčkou a té chalupy a i po
šabrový pávek a jednou švestkou a planým střípkem sy-
nu Václavu Šebovi na 620 ml.) Od Josefa Vilima koupil ten
domek Samuel Bloch, ale připsati si jej nedal. Proti Josefu
Vilimovi byla v roce 1837 vykonána dražba a domek kou-

Ludmila Šebová

Josef Vilim

Samuel Bloch

pil Jan Šimek na 320 ml. Podle odevzdací listiny ze dne 2. ledna Jan Šimek.
1837 byl mu domek odevzdán do vlastnictví a připsán. Jan Šimek
byl měšťan a gruntovník v Ondřejově a koupil onen domek pro
Josefa Blocha proto, že do té doby lidé domy nabyvali nemohli. Josef Bloch.
Když toto manželství bylo zrušeno, prodal domek Jan Šimek Josefu
Blochovi na 320 ml. (Smlouva ze dne 14. listopadu 1849) Josef Bloch
postoupil domek podle smlouvy ze dne 6. června 1884 synu Erik - Edmundu Bloch.
mundu Blochovi.

Domek č. p. 27.

Tento domek patřil k usedlosti č. p. 2. Dřívejší vlast-
ník této usedlosti Václav Šeb ustanovil ve své závěti, aby
tento domek se nakrádkou 13 kroků délky a 16 kroků šířky,
který s pomocí otce Jana Šeb, byl vystavěn, připadl jeho
synu Pavlovi. Bratřím Jakubu, Matěji a Josefu měl vyplatit Pavel Šeb.
podle 7 ml. 30 kr. Vlastníci domku byli povinni platit
vlastníkům usedlosti č. p. 2 ročně 1 ml. 10 kr. činně a konati
vrecknosti ročně 13 dní pěší roboty. Pavel Šeb prodal domek
podle kápisu ze dne 12. října 1825 Ludvíku a Marii Praňáko- Ludvík Praňák.
rým. Ale kápis o tom do knih vložen nebyl a poněvadž
(manželé) Vilim neměl vlastnosti knihovních listin, byli man-
želé Praňákové povinni ro úmrtí Pavla Šeb domáhati se
žalobou uznání svého vlastnictví. Jejich nárok jim byl po-
dle rozsudku soudu ze dne 31. srpna 1885 potvrzen. Ale manželé Pra-
ňákové již před tímto rozsudkem podle smlouvy ze dne 8. kvě-

na 1884 předati svůj domek manželům Václavu a Barbore Chlumským, kteří si domek po soudním rozhodnutí dali připsati do vlastnictví. Nyní jest onen domek zbořen.

Obecná škola.

Podle záznamu v archivu panství Komorní Krádek, jak zjistil říd. uč. J. Vobořil, byla škola ve založení. Vodslivecká založena roku 1468. Tato první doba vodslivské školy je však nahatena zapomenutím. Kdá se, že škola byla zrušena proto, aby se vyhovělo benediktinskému nářčení. Jako se neví, jak tehdejší školní budova vypadala, tak se ani neví, kdo byli její první učitelé. Na zdejší škole jsou první zápisy až od roku 1838. Doba starší doba Josefských oprav a napoleonských válek je většinou zapomenuta. Oa roku 1838 jsou na vodslivské škole zápisy, tak i o pozdější události lze sledovat v dobrých pramenech.

Jan Věcpálek.

Dne 15. března 1838 zemřel v Mnichovicích Jan Věcpálek, vodslivský učitel, pocházející z Mnichovic. Byl tehdy povolaným vikariátním úřadu a na zpáteční cestě se rozloučil a přešel do Vodsliv, kde působil 19. roku, Josef Hamota. nevrátil. Asi měsíc po smrti Jana Věcpálka ve Vodslivech

ve škole vypomáhal Josef Hamota, pocházející z Chocerad. Již však 14. dubna 1838 byl na zdejší školu ustanoven Jan Bubeník, rodák pacovský. Tj. na škole působil do roku 1844, kdy byl ustanoven v Ondřejově. Tehor roku byl na zdejší škole ustanoven za učitele František Vobořil. Život tehdejšího učitele byl nuzný, neboť ani nesměčunám, katolickým robotou, se nevedlo dobře. Ale děti již tehdy bylo hodně. V nápisecti škole památný stůl, se při opravě stavení byla stará věž se zvonek. zvonečkem, která byla na škole od staročasná, sundána a zvonek nahrazeno nově zvonečkem. Věž byla sundána proto, že svou vahou ohrožovala školní budovu. Roku 1860 byli řídící školy na očkovaní. očkovaní lékař Grunberk z Divišova. V sedmáctém století stál uprostřed vesnice dům č. 23. Byl vystavěn na obecním místě a podobal se jiným domkům. Z této chalupy byla zrušena škola. Podle předpisu se mělo do školní světnice vejti 45 kádek, ale udrželo se v ní přes 100 leti rok jak rok. K stavbě nové školy došlo proto, že roku 1853 bylo na učitele Františka Vobořila nářčení, že má ve školní světnici ruční nábytek a že v ní přehřívá. Na napomenutí okresního úřadu v Benešově vylišil učitel František Vobořil, jak ubohé jsou poměry ve vodslivské škole a že pořádek je možný jen tehdy, jestliže se okresní úřad postará o novou školu. Po osem let jendly do Vodsliv rok jak rok komise z Benešova a z Tábora. A tak se stalo, že konkurzním řízením dne 29. května roku 1863 byla

Jan Bubeník.

František Vobořil.

Zvonek.

Očkovaní.

Stará škola.

po nem velkým bratru Jindřichovi. Hostodanů ma neletě-
lého synovce.

Průčková
válka.

14. František Chlumský nastoupil v roce 1915 ke 102. pěší-
č. p. 7. mu pluku v Benešově. Nejdříve byl poslán na
srbskou frontu, odtud převozen na frontu
ruskou, kde byl zajat.

Vrátil se.

Vrátil se,
ale není jin-
de.

15. Jindřich Chlumský nastoupil v roce 1915. Z války se šťast-
ně vrátil a přičlenil se na chalupu do Ústího-
va. Zemřel v vánočních 1919.

Vrátil se,
ale není jin-
de.

16. Stanislav Chlumský nastoupil v roce 1914. Z války se
šťastně vrátil. Po válce se přičlenil do stat-
ku v Choraticích, kde dosud hospodří.

Vrátil se.

17. Emil Utebil nastoupil v roce 1914 do Lince a odtud
č. p. 8. byl poslán na ruskou frontu, kde byl zajat
a vrátil se jako legionář-desátník.

Padl. Čest
jeho památ-
ce!

18. Alois Cacák sloužil aktivně v Benešově u 28. domobra-
č. p. 9. neckého pluku. Byl poslán na srbskou frontu,
kde padl.

Vrátil se,
ale není
jinde.

19. Josef Cacák byl u četnictva a poslán na srbskou
č. p. 9. frontu. Po válce byl opět u četnictva. V roce
1916 je na pensii v Hostiváři, kde má vilu.
U četnictva měl hodnost vrchního strážmistra.

Padl. Čest
jeho památ-
ce!

20. Karel Cacák byl odveden v roce 1914 a poslán na
č. p. 9. rumunskou frontu, kde pobýl až do převa-
su. Ale ke konci války se stal nemocný
a pravděpodobně padl.

21. Václav Cacák nastoupil v roce 1914 jako jednorocní dob-
č. p. 9. rovolník. Byl poslán na italskou frontu. Po vál. Průčková
ce studoval, stal se doktorem a byl náměstkem válka.
u berního úřadu v Chebu. V roce 1916 je ředitelem Vrátil se, ale
ber. úřadu v Lázních Poděbradech. říje jinde.

22. Jan Kučera byl před válkou obuvníkem v Poříčí a Vrátil se,
č. p. 10. nastoupil v roce 1915. Byl poslán na italskou ale s podlo-
frontu a po skončení války se vrátil do Vod- mením mdra-
sliv, s podkomemným nářavím (s Holky lehl po rím.
čtyřech, neboť už nemohl dojíti.) Po návratu byl
naopatřen a druhého dne skonab. Omladěn posvi-
cení byl pohřben.

23. Bohumil Kučera nastoupil v roce 1914. Šťastně se Vrátil se
č. p. 10. v války vrátil a byl dorocem věrně na Pankrá-
ci. Zemřel v roce 1928 a je pochován v Praze.

24. Josef Kučera sloužil u 102. pěšího pluku jako šik- Vrátil se, ale
č. p. 10. vatel u kudy. Po válce udělal ukouky u pošty říje jinde.
a stal se pošmiškem. V roce 1916 je na pensii v Če-
lakovicích.

25. František Kučera nastoupil v roce 1915. Byl na ruské fron- Vrátil se.
tě, kde byl zajat.

26. Jan Krejčárek nastoupil v roce 1915. Byl na italské Vrátil se.
č. p. 11. frontě a vrátil se po převratu.

27. Václav Kaše aktivně sloužil v Benešově u 28. domo- Padl. Čest je-
č. p. 13. braneckého pluku. Byl poslán na srbskou frontu, ho památce!
kde v srpnu 1914 padl.

Mikuláš Krivý. U roce 1609 hospodařil na ni Mikuláš Krivý. To něm ujal
 Jan Krivý. ji v r. 1642 Jan Krivý. To té byt stavění spáleno a znovu vy-
 Jan Tasterciw. stavěl je Jan Tasterciw. To něm byla usedlost tato dle nápisu
 Jakub Vojtěch. ze dne 13. února 1716 Jakubu Vojtěchovi v ceně 163 kop. mš.
 do vlastnictví odevrdána a jemu uloženo, aby Janu Tastercovi
 na náplěmí obnos 6 kop 4 den. nahradil. Vojtěch Jakub ale
 dobře nehospodařil, proto usedlost spustla, a hospodař ne
 statku odešel. Tři statku tom byly dvě chalupy, byl proto
 rozdělení usedlosti: statek ten rozdělen. Jeden díl s chalupou obdělával Bartoloměj
 1723. Štub (myni č. p. 5), druhého dílu se ujal dle nápisu ze dne
 Jan Matys. 3. srpna 1723 Jan Matys v ceně 43 kop. mš. K stavění tomu by-
 lo odevrdáno 15 stuychů 2 věrtele poli, 1 stuych pastvin, dva
 stuychy 2 věrtele louky, 2 věrtele nahrady, 1 větel pastvin (3). Cel-
 kem 20 stuychů 1 větel 2 čtvrtce posevku. Jan Matys byl ale
 již této doby ve věku pokročilém, takže v r. 1731 již pro seš-
 lost nemohl hospodařiti. Proto prodal usedlost tu dle ná-
 Jan Šilka. pisu ze dne 24. června 1731 Janu Šilkovi na 83 kop. mš. Jan
 Šilka hospodařil 33 roků. Když již pro sešlost věku hospoda-
 řiti nemohl, postoupil usedlost tu dle nápisu ze dne 28. března
 Jakub Šilka. 1764 synu Jakubu Šilkovi v ceně 56 ml. 54 gr. a uložil mu,
 aby na gruntu tom vystavenou chaloupku po jeho smrti bratru
 Matěji odevrdal. Její užívání si vyhradil do své smrti. To
 jeho smrti hospodařila na té usedlosti pokračovala po něm vdo-
 va Dorota Šilková. Ona měla s Jakubem Šilkou děti: Věta,
 Anna a Majdalena. Dorota Šilková hospodařila do r. 1795.
 Obávajíc se, aby usedlost ta by spustosění a do nepořádku
 nepřišla, odevrdala ji dle nápisu ze dne 26. října 1795 sy-
 nu Větu Šilkovi v ceně 165 ml. 27 gr. Té doby nahrady se ve
 Ušilka. stavění: světnice, síň, komora a sklep pod jednou stře-

chou (odhadnuto na 50 ml. 4 gr.), chlév a kolna pod jednou stře-
 chou (20 ml), šprýcharek na dvoře (15 ml), stodola (28 ml). K usedlosti
 té patřilo: 12 j. 1358⁰⁰ poli, 3 j. 1185⁷⁴⁰⁰ luk, nahrad, 2 j. 678⁰⁰ lesa,
 pastvin a porostlin. Matka Dorotka ponechala si po své
 smrti k užívání chaloupku w kolo statku vystavenou a nahradu
 1288⁰⁰ s tím, aby po její smrti ji syn Václav ujal. Ulastníci té
 to usedlosti byli povinni každoročně vrchnosti naplatiti
 jménem úroků obnos 2 z. l. 16 gr., odváděti do obročenství
 1 míru 74 máslíků ovsa a konati každý týden 2 1/2 dne přeš-
 roboty. Věta Šilka měl za manželku Kateřinu a z manželství
 toho se narodily děti: Jan, František a Josef. Manželé tyto ho-
 spodařili do r. 1832. Toněvadž byl Věta Šilka stále churav, po-
 stoupil se svou manželkou (ke) tuto chalupnickou usedlost dle
 nápisu ze dne 6. října 1832 synu Janu Šilkovi v ceně 376 z. l. Jan Šilka
 15 gr. Mimo výše uvedené povinnosti byli vlastníci této usedlosti
 povinni každoročně odváděti fardři desátek: 3 věrtele ovsa,
 několik vajec k zelenému čvrtku a 3 groše letníku a každé tři-
 vy. Jan Šilka hospodařil na té usedlosti 11 roků; na to usedlost
 tu dle nápisu ze dne 4. dubna 1843 prodal manželům Frant. a
 Anně Zachovým č. p. 16 v. Borůvce na 1692 z. l. Ti po dlouholetém ho-
 spodaření ji prodali dle nápisu ze dne 24. ledna 1845 Janu Homolce
 Jan Homolka. a Radvanic na panství sázkavském na 1620 z. l. stě. Od nich koupil
 ji dle smlouvy ze dne 3. března 1853 Josef Bočepický a Ušdeliv č.
 Josef Bočepický. 17 na 3600 ml. Josef Bočepický prodal ji podle smlouvy ze dne
 24. dubna 1856 manželům Josefu a Kateřině Kovařovým, kteří
 Josef Kovař. na ni hospodařili 20 roků. Oni ji postoupili dle smlouvy
 ze dne 26. listopadu 1876 synu a jeho manželce Josefu a Barbore
 Kovařovým v ceně 2.000 ml. To smrtí Barbory Kovařové byla

Prohládky dne 29/3 1936

Jo. Jozek
Jednatel ODS v Benešovicích

Usedlost č. p. 20.

Jan Bašta. V roce 1670 se této usedlosti ujal Jan Bašta. Po něm
Pěchoš Bedřich. na ni hospodařil v roce 1622 Pěchoš Bedřich a v roce 1626 se
Katěř Kušal. stal jejím vlastním Kateř Kušal. V roce 1642 byla tato u-
Kři Šeb. sedlost odevzdána Jiřímu Šebovi, po jehož odstoupení na ni ho-
Tomáš Šeb. spodařil jeho syn Tomáš Šeb, který měl děti: Tomáše, Kateřinu,
 Marii, Annu a Alžbětu. Po jeho smrti navzdala se provázala rozněm
Tomáš Šeb. volava na Jana Hechline a ponevradě dědic Tomáš Šeb se odevz
Jan Hechline. pro neobspělost nemohl usedlosti ujmouti, byla ob jeho vnučetu
 dle napsu ze dne 10. února 1416 odevzdána v ceně 50 kop míš.
 jeho otcim Janu Hechlinovi. Když Tomáš Šeb mladší dospěl
 mužného věku, odevdal mu tuto usedlost pastoreč otec Jan
 Hechlin dle napsu ze dne 2. března 1423 v ceně 50 kop míš.
 ob vlastnictví. Tomáš Šeb hospodařil 414 roky. Jeho hospoda-
 ření však nemělo úspěchu, nadělal mnoho dluhů, ale nemohl
 je zaplatit. Proto ustanovila vrchnost, aby se hospodaření
 vrodal a odevzdal svou usedlost podle napsu ze dne 4. listopadu
Jan Štěpánek. 1440 Janu Štěpánkovi. Usedlost ta odhadnuta byla na
 100 ml. 4 gr. Ponevradě ale dluhy o 78 ml. 30 gr. byly větší než
 odhadní cena usedlosti, proto se jí ujal Jan Štěpánek v ceně
 148 ml. 44 gr. Stavění bylo úplně spustlé a byly v něm: svěd-
 nice, stěh a chlév pod jednou stěchou (odhadnuto na 11 ml. 46 gr.)

stodola (14 ml.). K této usedlosti patřilo 21 jitra 613° polí, 5 jiter
 1146° luk, pastvin a mehrad, 3 jitra 1246° lesa. Patřily k ní pole na-
 hrazení, na mehradou, na Klucku, tři kusy po 3 str. (3 věst.) pole
 k milicim, od úvozu mezi cestami, tři kusy po 3 str. a 1 věst. po-
 le od paloučku v komoře ku pláchovému rybníčku, 2 kusy po 10 str.
 1 věsteli pole k Ličnici k cestě oskvedecké mezi cestami 3 kusy po
 4 str. 3 věst. pole v Suchovišti. Dolejší podíly měly 3 kusy po 4 str.
 3 věsteli. Louka pod rybníčkem v seči na vůx sena, na mehradou
 rovně, v Ořeči dva kusy na vůx sena a Štěpnice po 11 (něst.).
 Jan Štěpánek hospodařil 35 roky, měl děti Majdelenu, Annu, Ka-
 teřinu a Alžbětu. Majdelenu provdal na Řejku ob Čákovu,
 Annu na Josefa Křejárka (P. moluška) ob Hnědonic. Dle napsu
 ze dne 24. srpna 1805 odevdal tuto usedlost svému neti Josefu
 Křejárkovi v ceně 700 ml. stím, aby ostatním dědům vyplatil po-
 díly po 100 ml. Josef Křejárk hospodařil 24 roky, měl děti Ka-
 teřinu a Keroniku. Dceru Kateřinu pojal na manžetku František Do-
 bida a tato manžetle podle napsu ze dne 28. listopadu 1829 se stali ma-
 jiteli této usedlosti v ceně 300 ml. stí. Vlastníci jmenovaní usedlosti
 byli povinni platiti paušal každoročně ob díchodu obnos 2 ml. 53 1/4
 gr., odevdět do obročestů 1 míru 8 měsíků ovsa a konati vrchnosti
 robotu každých týden po celý rok 3 dny párem robotu a v době od-
 sv. Jana ob sv. Klávy 13 dní příst. Manžetle tyto měli děti:
 Annu, Jana, Marii, Josefa, Barboru a Františka. Když Kateři-
 na Dobidašová dne 3. července 1852 zemřela, byla patřící jí po-
 lovice k usedlosti dle odevzdací listiny, ze dne 18. ledna
 1853 poskytnutému manžetlu Františku Dobidašovi v ceně 146 ml.

Úměra.
 Josef Křejárk.
 František Dobidaš.
 Roboty a
 platební
 povinnosti.

24 1/2 gr. do vlastnictví odevadlna. Po úmrtí Františka Dobiasše
 odkázal tuto usedlost podle odevdací listiny ze dne 20. srpna
 Josefu Dobiasšovi. 1882 syn jeho Josef Dobiasš. Ten se v roce 1884 oženil s Kateři-
 nou, roz. Drabcovou, a pojal ji dle spisu notářského ze dne
 22. ledna 1884 na spoluvlastníci. Po úmrtí Kateřiny Dobiasš-
 ové byla polovice té usedlosti, která patřila do její podústa-
 losti, odevdána podle odevdací listiny ze dne 18. června 1901
 a Josefu Dobiasšovi

Domek č. p. 21.

Tento domek neměl do roku 1832 vládního knihovní-
 ho nápisu. Když v uvedeném roce bylo nariženo, aby byl vsu-
 de naveden knihovní pořádek, byl vlastníkem tohoto dom-
 ku uznán Josef Veleba, neboť prokázal, že jeho předchůd-
 ci vlastnili tuto chaloupku od nepaměti. Při domku byla na-
 hrádka 11°. Podle nápisu ze dne 20. června 1832 byl domek
 připsán do vlastnictví Josefu Velebovi. Vlastníci tohoto dom-
 ku byli obci povinni každý rok jako činži zaplatit obnos
 24 ml. stří. a konati pauství každý rok robotu 13 dní
 pěší. Na to se nápisy neděly; v r. 1884 byla dvůřelkou to-
 ho domku Rosalie Kokremen-
 Nová. Neměla však průkazních
 listin k vkladu přísvětlých. Aby si mohla dát domek
 připsat do vlastnictví, podala na předchůdce žalobu.
 Podle rozsudku ze dne 7. února 1884 si jmenovaná dala
 domek připsati do vlastnictví. Podle smlouvy ze dne 14. dub-
 na 1884 jej prodala manželům Františku a Františce Čer-
 novým. Tito manželé hospodařili 18 roků a na to jej podle

František Šimek.
 smlouvy ze dne 10. prosince 1902 prodali manželům Josefu a
 Marii Trbovým.
 Josef Trb.

Domek č. p. 22.

Před rokem 1800 patřila tato chaloupka Janu Mittnerovi
 a jeho manželce. Jan Mittner měl děti: Františka, Jana a
 Barbaru. Když zemřel a byla po něm projednávána po-
 ústlost podle protokolu ze dne 18. listopadu 1802, prohlásila
 podústlatá vdova, že domek pro sešlost nemůže držeti a že
 jej nemůže opravit. Na její návrh byl domek odevdán, sy-
 mu Františku Mittnerovi v ceně 40 ml. Vlastníci domku byli
 povinni konati pauství každý rok 13 dní pěší roboty. Fran-
 tišek Mittner vyměnil domek podle nápisu ze dne 29. října 1829
 s Václavem Klepáčem ze vsi Zvánovic na jeho grund č. p. 23,
 při čemž byl tento grund účtován na 400 ml. a chaloupka č. p.
 22 na 120 ml. stří. Václav Klepáč hospodařil na domku soli-
 ho rok, neboť podle nápisu ze dne 14. května 1830 jej prodal
 Josefu Oláčkovi za 246 ml. stří. a vymínil si, aby měl v dom-
 ku byt. Podle nápisu ze dne 6. června 1838 prodali manželé
 Josef a Kateřina Oláčkovi tento domek manželům Josefu a
 Najdaleně Velebovým za 360 ml. Tito manželé hospodařili 10 roků Josefu Veleba-
 ku a na to domek podle smlouvy ze dne 29. července 1848
 prodali Marii Novákové za 346 ml. stří. Vlastníci tohoto dom-
 ku byli povinni pauství konati 13 dní pěší roboty. Podle
 smlouvy ze dne 4. března 1849 prodala Marie Nováková tento

stavba nové školní budovy nadána Josefu Koukolovi technické
mu mistru a Abrahamu Volfovi, irraditovi. Oba dva byli má-
lané v Benešově a navrhali se, že novou školní budovu vysta-
ní na 4. 4/16 fr M. L. Károvič bylo ujednáno, že se s tím bude vy-
učovati ve stavění Václava Štěpánka, č. p. 4, a že učitel Frant. Vo-
bořil bude bydlet v domě Jiřího Krejčírka, č. p. M. Za propůjčení
budovy (místnosti) k vyučování se platilo 4 fr a za bytu 3 fr
měsíčně. Stavba školní budovy byla skončena dne 10. října 1863.

Školní výbor. Rok 1865 je památný tím, že po prvé při zdejší škole byl
ustaven školní výbor, t. j. význační místní školní rada. U prvé
místní školní radě nastali: Václav Chlumský, Josef Toba,
Jan Svoboda a Něstec, Josef Hrabáček ze Samchova, č. 24, a
František Gustav ze Samchova. Téhož roku byl vystaven nový dv-

Drubá kůda. Od 1. ledna 1883 byla při zdejší škole otevřena drubá
kůda. Byla povolena proto, poněvadž v obavach kůd
bylo mnoho dětí, takže nemohly být řádně vyučovány. Dru-
há kůda vznikla tak, že obavach velká učebna byla roz-
dělena příčkou. Příčku a úpravu obou kůd vykonal František
Těsta a Oškádka na 227 zl. Dne 1. ledna 1883 nastoupil na zdejší

Odešel v vo- si škole Antonín Preusse jako def. po učitel. ~ Dne 31. srpna
bořila. 1884 odesel do výslužky říd. uč. František Voboril. Na zdejší
škole působil od roku 1844, ve školní službě více než 40 let.
Dodnes se na něho vzpomíná s úctou. ~ Po Frant. Voborilovi
Pavel Voboril. nastoupil jeho syn Pavel Voboril, který se narodil ve zdejší
škole dne 25. ledna 1858 a studoval v Praze. Jako učitel drub-
ké kůdy se v krátkém čase vystřídal: Josef Prokop,

Vojtěch Marvín a Rudolf Kratochvíle, neboť Ant. Preusse byl usta-
noven ve Vlašimě. ~ Ve školní budově bylo mokro, plíseň a houba. Houba
Roku 1886 vykonal prohlídku školy okresní hejtmán Boholanecký a
návrady byly protokolárně zjištěny. Padesát let se o houbou bojovalo.
Až teprve v roce 1894 bylo semeniště zničeno kům, že v pokoj; klerij hou-
bou nejvíce trpěl, byla vřetená vybledlá podlaha. ~ V roce 1886 se Josef Simon a
na zdejší škole vystřídali dva mladí učitelé: Josef Simon a Emanuel Emanuel Křešník.
Křešník. ~ Dne 13. července 1884 zemřel v Benešově František Voboril,
byvalý vodňanský řídící učitel. ~ V roce 1884 působil na zdejší Josef Bajer.
škole jako podučitel Jos. Bajer. ~ Po Bajerovi vyučoval na zdejší Ant. Šolc.
škole Antonín Šolc. ~ Téhož roku jako řídící učitel na zdejší škole František Heran.
působil František Heran. ~ V roce 1889 byl na zdejší škole ustanoven Jan Trescher.
jako učitel Jan Trescher. ~ Od 1. září 1891 byl na zdejší učitelské František Teska.
místo ustanoven František Teska, narozený v Předměstí, pol. okres kla-
deňský. ~ Na jaře roku 1892 byla na místě pomníku pachtých vojínů Štěpánkův školka
vřetená Štěpánkův školka. ~ Pro najímavost se uvádí počet školních Počet dětí.
dětí v roce 1892: v Voboril 50, ve Samchova 38, v Něstec 28, celkem
116. ~ Dne 1. září 1894 nastoupil na učitelské místo zdejší Jindřich Svoboda, Jindřich Svoboda.
rodák hutnohorcký. ~ Od 1. září 1895 působil na zdejší škole Karol Karel Škor.
Škor, rodák pražský, který si v Voboril odvedl nevěstu, a to v k-
bitova plásku. ~ V roce 1895 byl zrušen chlév, jeho řídící učitel Křištomířelova.
přestal udržovati pole. Chlév přeměněn v pokoj. Je to místnost vedle ku-
chy na stranu do uličky. ~ Od 1. října 1896 byl na zdejší učitel Stanislav Karas.
škole místo ustanoven Stanislav Karas, narozený v Blukovém Zlatém u
Kardušové Řečice. ~ Od 1. ledna 1898 byl na zdejší škole ustanoven
František Habas, narozený v Sedmpaneck, okres Vlašim.

Nemská inspekce. Kromě obvyklých každoročních inspekci okresního škol-
 ního inspektora byla na dějství škole dne 14. května 1899
 vykonána inspekce nemské školního inspektora p. Fr. Ule-
 Umrutí Cuvlařů. miga. ~ Dne 14. dubna 1904 neměl po krátké nemoci řídící učí-
 tel Pavel Ubořil ve stáří 46 let. Na dějství škole působil od
 1884. Jeho pohřbu v Choceráčech, kde je pochován, se účast-
 nilo 6 duchovních a přes 40 učitelů ze dějství okresu i v okol-
 ních okresích a mnoho občanů. V obci se na něho vzpomíná ja-
 ho na svědomitého učitele ryziho charakteru. ~ Křehký čas v roce
 1904 na dějství škole jako učitel působil František Baudeš, na-
 rozený v Opaviciích n. d. ~ V červenci roku 1903 způsobilo kru-
 povití vesnicím velké škody. V roce 1904 bylo starostovi dějství
 obci oznámeno, že se dějství škole poukáže Kč 130 na vaření potě-
 vek pro chudé děti. Od 15. ledna do 15. dubna 1904 bylo denně
 v hostinci p. Lála vařeno 25 polévek pro chudou přespolní
 mládež. V potěvkové akci se pokračovalo i v období zimním
 období. ~ Dne 1. května 1904 nastoupil na dějství škole Vincenc
 Ušum jako řídící učitel po nesmrtelném Pavlu Ubořilovi. Nový
 řídící učitel byl rodák soběslavský. ~ Na uprázdněné učitelské
 místo po Fr. Kalušovi, který odešel do Třhového Štěpánova,
 byl na dějství škole ustanoven Václav Procházka, rodák
 přešpavský. ~ Místní školní rada ve Koutšince na nátlak
 okresního školního výboru v Benáči se rozhodla, že se po-
 stará o vhodnou budovu pro potloukou expozituru v Samech-
 vě. Musela být učit, neboť v obci obě třídy byly přeplněny

a okresní školní výbor naričil, že nebude-li na částo s expoziturou
 v Samechově, musí se dějství škola o trochu stavbou rozšířit.
 Stavba samechovské expozitury byla nadána Josefu Thomásovi
 a Neveklova, který v ofertované částky 8.619.30 Kč 6% slevil,
 takže stavbu vykonal za 8.096.50 Kč. Na expozituru v Samechově
 se počalo učit dne 1. května 1905. Prvním jejím učitelem byl Jan
 Holoubek, narozený v Opaviciích n. d. ~ Dne 18. května 1906 Josef Muška
 nastoupil na dějství škole Josef Muška, rodák křečovičský. (Nevek-
 sko) ~ Za onemocnělého Václava Procházku byl na dějství škole Fr. Poliček.
 dne 1. října 1908 ustanoven František Poliček v Pokova. Po něm Jo-
 sef Štěpánek od 1. března 1909. Štěpánek byl rodák samechovský. Stanislav Tichý.
 ~ Dne 1. března 1910 nastoupil na dějství škole Stanislav Tichý, na-
 rozený v Půlčicích n. d. ~ Dne 1. července 1910 nastoupil
 na dějství učitelské místo Adolf Kalina, narozený v Kelné Lázi
 n. d. ~ Dne 29. listopadu 1912 byl na onemocnělého řídící Antonín Pránda.
 ho v Mlýnsku ustanoven Antonín Pránda, narozený ve Kraco-
 vicích na Benešovsku. ~ Dne 1. května 1914 stala se obsažená
 expozitura v Samechově samostatnou jedno třídou školou. ~
 vypukla světová válka a v vodslavské škole byl povolán u-
 učitel Adolf Kalina. Na škole bylo navrženo položení vyučova-
 ní. ~ Od 16. února do 16. června 1916 nastupoval onemocnělého řídící
 učitel Ušum Antonín Kůcha, narozený v Třhovém Štěpán-
 ově. ~ Dne 7. dubna 1914 nastoupila na dějství škole Marie Vědrová Marie Vědrová.
 vyučovala až do 15. července 1918. Vědrová se narodila v Třho-
 vém Štěpánově. ~ Od 14. prosince 1914 do 1. února 1918 se vyučova-
 nedostatek kopiva

Františka Kalinová pro nedostatek kopiva. Dne 28. června 1919 byla propuštěna u-
 ná. cihelka Františka Kalinová, která na zdejší škole vyučovala
 Antonín Huma. vedle řídícího uč. Vinc. Ullmra. ~ Nastupování říd. uč. Vinc.
 Ullmra byl na zdejší škole přikázán Antonín Huma, uč. v Dobřed-
 ku, který ve Václavě nastoupil dne 3. listopadu 1919 a vyučoval
 Jan Vojta. obě třídy, které byly spojeny. ~ Dne 28. února 1920 nastoupil na
 Školní stávká. zdejší škole Jan Vojta. ~ Ve školním roce 1919/20 stávkovaly na
 zdejší škole školní děti vypukla dne 24. listopadu 1919 a trvala do
 28. února 1920. Uvážila proto, že popřevratová doba přinesla a uplat-
 ňovala mnohé nároky, které byly výsledek a nedůvěrou. Příčinou škol-
 ní stávky ve Václavě bylo odstranění křížů ze třídy. Po letech,
 když s lidmi mluvíme, když se mluví s těmi, kdož stáli v popředí
 nehezkostem, je všem líto, že se věci hnaly na ostří nože. Ani
 jedna, ani druhá strana se školní stávkou nevykloubá, ale liduje
 že se někdy tak proti sobě lidé postavili. Ovšem, ovšem, abyby se
 se v budoucnu proto k svým chybám i k chybám svých sousedů
 milosrdní a - odpouštějme si! Kříž je odmahem odpuštěním - a ne
 mstou a marností. Uč. v václavské škole kříž visí. Dějť Páň, aby
 zmanení kříže nosili všichni václavští občané i v srdci! ~ Školní
 Antonín Rod. kraj čas před nastoupením Antonína Roda vyučoval ve Václavě
 uč. Josef Karpíšek. Antonín Rod nastoupil na zdejší škole dne
 Jednotlivě. 28. února 1921. Narodil se v Kuněvsku, okres Jindřichův Hradec.
 Uč. v václavské škole rok od roku dětí ubývalo. Václavští
 rodiče začali své děti posílat do Chocerad. Začal to jeden, ale
 náhy se přidali ostatní, takže počet dětí v Chocerad na 48. Uč. v roz-

hodla zemská školní rada v Praze, že stavání druhé třídy není ve
 Václavě odůvodněno a že bude nadále v obci jen škola jedno-
 třídní. ~ Ant. Rod byl ustanoven říd. učitelem v Stráncích a na Karel Kares.
 uvolněné místo ve Václavě nastoupil dne 1. máří 1926 Karel Ke-
 ras, narozený v Týnci nad Táb. ~ Dne 1. května byl na zdejší František Klíka.
 Školou ustanoven Frant. Klíka, narozený v Přemošnici, okres vlaš-
 šimský. ~ Dne 1. máří 1924 byl na zdejší škole ustanoven Karel Ho-
 niger, rodák kladecký. ~ Dne 1. máří 1928 byl na zdejší škole Jaroslav Košťák.
 ustanoven Jaroslav Košťák, narozený v Přimicích, pol. okres jičínský.
 ~ V roce 1930 byla u zdejší školy zřízena školní zahrada, která školní zahrada
 je na místě, kde stával domek č. p. 5. Poremek na zahradě byl
 najat od rolníka Františka Chlumského, č. p. 7. ~ O právním úřadě Vinc. Ullmra.
 roku 1932 došla správa, že v Benešově zeměl býv. václavský
 říd. učitel Vincenc Ullmra. Čest jeho památce! ~ V roce 1932 po-
 la si vespolek obec žádost, aby byla připojena do školní obce cho-
 ceradské a vyžádána u Václavě. Zemská školní rada žádosti vespolek
 obec nevyhověla. Václavská obec se odvolala k min. škol. a nár. osvety
 v Praze, ale to rozhodnutí zemské školní rady potvrdilo a vespolek
 obec už dál spor nevedla. Tak v únoru 1934 bylo rozhodnuto příj-
 mově pro václavskou školu. Při tomto úpisu nelze opomenouti
 nastal býv. vnořného starosty p. Karla Kudláčka, který se
 v potíby školy staral s velkou láskou. Škola měla v nastoupení
 zeměl v prosinci 1933 vnořného nastance a v dějinách václavské
 školy bude vždy p. starostovi Kudláčkovi náležet přední
 místo. ~ O právním úřadě 1933 byl na školním dvořku zřízen beto-
 nový abodník v ceně as 850 Kč. ~ O právním úřadě roku 1934 byl Nový plov.

na jižní straně budovy nůsem nový plot nákladem K 800. Technické práce vykonali mechanici Ant. Švor a Frant. Novák. Práci kesařskou udělal J. Kurty. Všichni pracovali s chutí a obětí. Umění čerou 1835 byl vystaven nový plot na nápadní straně budovy. Osvědčeným přítelem školy se stal předseda místní školní rady Josef Pares, který se svěřeního školu ujal tak, že nelitoval námaty, jen aby práce byla co nejlepší. Technickou a kesařskou práci k úplné spokojenosti udělali Ant. Švor a Julius Kurty.

Stučna ~ Na jaře roku 1839 byla na malé školní náhradě vykloubena a studna a namontována do ní pumpa. Studni jít v vánočních vykloubil Janoslav Erba, který svěřenou práci udělal obě. Škola má obrov pitnou vodu. ~ Janoslav Košťák, řídící, napal článku pro školní okres benešovský a učebnici vlastivědy. Mimo to napal mnoho článků do odborných časopisů učitelů jich i do krajských časopisů. ~ Kápis o vodolivské škole ukončen 1/2 1/2

Půvna měšťáci.

Pořár p. 1868.

Dne 13. července 1868 v 11 hodin v noci vypukl ve stodole rolníka Počepického v domě č. 14 pořár. Oheň zničil stodolu a špičkar s nářadím a píci, takže vznikla škoda asi 885 ml. Z usedlosti č. p. 11 se oheň rozšířil na sousední stavení Josefa Kováře č. p. 17. Tomuto rolníku kroubný řível zničil obytné stavení se stáji pro koně a chlévem pro hovězí dobytky, slámu, sádko, různé hospodářské nářadí a špičkar s obilím, takže mu vznikla škoda asi 2484 ml. Oheň se dostal i na sousední stavení Dobiašovo. Rolníku Fran-

lišku Dobiašovi strávil nelitostný řível dvě kolny s hospodářským náčiním, špičkar se násobami, stěchu nad chlévem. Křivobil tak usedlosti č. 20 škodu asi 1516 ml. Ohni podlehl i domek Josefa Tušty, č. p. 32, který s chlévem, kolničkou a vším nábytkem i špičkar v několika minutách vyhořel do nákladů. Ubořému domkáři vznikla škoda asi 668 ml. Tak pořár v červenci 1868 roškodil čtyři stavení a křivobil na 5553 ml. škody. Podle mínění tehdejších lidí vznikl pořár neopatrností.

Smutný Hod Boží prošli obyvatele naší vesky dne Smutný Hod Boží 25. prosince roku 1881. Vlastní neštěstí se přichodilo až po návratu z vánoční a půlnoční mše v Chocebudě. Ve 2 hod. po půlnoci orval se ve vsi křik a zvoněk počal bití na poplach. Na dvou stranách byla obec v plamenech. Na straně nápadní hořelo obytné stavení rolníka Fráňka Krejčíka, na straně východní dřevěná stodola rolníka Jana Pěpínka č. p. 4 s celou stodou a plála jako velká pochodň. Co celé ráno lidé hasili, ochraňovali okolní střechy a až byl Hod Boží, ani do kostela mnozí nešli, neboť polívali stáhy a měli poslední zbytky něho řível. Jen tomu lidé děkovali, že bylo benévětno, a tak se pořár nerošířil. Oheň byl zložen. Podnětem padlo na Františka Kocábka, kesařského kováře, a na jeho syna Josefa Kocábka, ale nikdo je neviděl. Divinský četník našel na koledu Františka Kocábka a odvedl ho k soudu do Benešova, odtud byl dopraven do vězení do Tábora. Ale Kocábek neustále tvrdil, že on pořár nezložil a tak, když se mu nemohlo nic dokázat, byl dne 4. října z tábořského vězení propuštěn. Kdo na šťastný večer pořár připravoval, to zůstalo

utajeno.

Neštěstí na Sotavě.

Útřední dne 22. července roku 1886 o 16. hod. dopolední se mělo v chrámu Páně chocevadském konati birmování. Těchdy byla však řeka rozvodňována takže převa, poněvadž nebylo mostu, byl velmi nebezpečný. Mnozí lidé se vraceli od řeky, ale ti, kteří měli být při birmování kmotry, i mláďa, si vyčkávali, a přece jen chtěli na druhou stranu. Řeka hučela a moouě se valila. Vylila se u břehu a sahala až k domkům na Malé straně.

Místo pravidelného přívonu bylo natopeno a převáňelo se až pod Úhrovem. Ale přes velkou vodu by se snad všichni na druhou stranu dostali dobře, kdyby byli opatrnější. Po první vstoupilo na pramici osm lidí, a šťastně přijeli. Po druhé jich bylo na lodici víc, ale dojeli také dobře. Dů třetí jízda byla také, ale došlo se. Na pramici vstoupilo 24 osob, a nichž byli 4 převorníci. Lodice se hýmácela, takže se zdálo, že se každým okamžikem převrhne, ale nestalo se tak. Lidé se umocnili nedočkavostí. Po čtvrté jich vstoupilo na pramici ještě víc, ale tato plavba byla nešťastná. Loď byla převrácena, neboť na ni vstoupilo 33 osob. Voda dosahovala takřka k okrajům sedin. Sotavě lodice ochránila od břehu, začala se hýmácat a to čis předkem a něco vody šplouchlo dovnitř. Nastal nepokoj.

Na lodici se lidé začali hláčet a neštěstí bylo dovršeno. Marně lidé na břehu volali: Zpátky! Úřadce převorníků Karel Dubovský poznal, že je ale, a proto praštil sochorem a vřhl se do vody. Tím, jak se od lodice odrazil, vstříčil ji do proudu. Ostatní převorníci následovali příkladem Karla Dubovského Hájek, Urban a

i Jereh vskočili do vody a ponechali loď jejímu osudu. Někteří jinoši se vrhli na převorníky, čímž se pramice naklonila ještě víc a voda se do ní počala hromouti. Kadni část lodi se počala úplně potápěti a lidé na lodi počali noufale volat o pomoc. Těch, co byli na břehu, se umocnilo mděšením, počali po břehu pobíhat, plakat; všechno marně. Loď se převrátila, všechny strhly draví vlny. Tu a tam se vynořila ruka. Tam ještě nějaká hlava vodorovala kalnému proudu. Nejděle se s dravým proudem rovali Karel Šeba a Antonie Kovářová z Účesliv. Drželi se lodi a pluli s ní až k chocevadskému mlynu, ale v jenu i jim nastal konec. Osmnáct nívoch se tehdy Sotava vyřádila na oběť. Byli to:

1. Karel Šeba z Účesliv, starý 19 let,
2. Marie Šebová z Účesliv, stará 14 let,
3. Antonie Šebová z Účesliv, stará 13 let,
4. Anastaxie Chlumská z Účesliv, stará 19 let,
5. Antonie Kovářová z Účesliv, stará 18 let,
6. František Kratochvíl z Účesliv, starý 13 let,
7. František Musil z Účesliv, starý 15 let;
8. Marie Paudová z Něstce, stará 23 let,
9. Anička Paudová z Něstce, stará 16 let,
10. Marie Paudová z Něstce, stará 15 let,
11. Marie Rimelová z Něstce, stará 15 let,
12. Mariána Švobodová z Něstce, stará 15 let;
13. Marie Svandlová z Chocevad, stará 13 let,
14. Josef Juhl z Komorního Hrádku, starý 14 let.

15. Marie Šimová z Chocerad, stará 12 let,

16. Jakub Převčil z Chocerad, starý 71 let,

17. Marie Šipková z Chocerad, stará 14 let,

18. Josefa Šipková z Chocerad, stará 11 let.

Z osmnácti atomůžek bylo materou a pochováno na hřbitovích v Choceradech, v Poříčí, v Týněch a ani i v Roudnici v ulku přes polovičku. Ostatní maleni svůj hrob ve vlnách. Z vedlejších obětí byli na choceradském hřbitově pochováni:

Marie Šibová, Antonie Kovářová, Anastanie Chlumská.

Z lidí se tehdy zachránili: Josef Starosta z Vědčovic a Antonín Kocábek, František Věleba z Vědčovic, Jan Svoboda z Vědčovic a Ctislav Dušek z Vědčovic, Marie Foltnerová z Chocerad, Antonín Dvořák z Vlkovce a P. Jukl z Komorního Hrádku.

Dne 16. prosince 1886 byli polními k ruskému křesťanskému soudu v Praze všichni čtyři převorníci pro přečin protibevnostní činnosti. Obžalovaný hájil dr. Podlipný. K výsledek bylo předvoláno přes 20 svědků, nejvíce z Vědčovic, Vědčovic a Vlkovce. Průběh trval dva dny. Převorník Jaroslav Dubovský byl odsouzen na šest měsíců a Jan Ješek na 4 měsíce za jeho vězení. Ostatní dva převorníci, Věleba a Hájek byli osvobozeni.

Ještě někdy rokem bylo jednáno o stavbě nového mostu, jehož náklad rozpočten na 3000 zl., a ustanoveno, že se se stavba mostu začne v roce příštím.

V roce 1896 ještě její pamětníci s ústavského městečka František Věleba z Vědčovic ještě hospodář, Jan Svoboda ze na výměnku. Josef Sta-

rosta hospodář v Rochánově, kam se přemínil.

V roce 1895 hořelo u Blochů. V roce 1894 vyhořel státek žimí požárů Jana Štěpánka. Dne 23. září 1899 hořela kohna a stáje robitka Františka Chlumského, č. p. 7. Dne 22. května 1930 hořela kolna domku Julie Kurbce. Z jiných požárů se připomíná: Starší pamětníci (Marie Šalová, narozená 1868) vypráví, že na jejich mládosti hořelo u Šimů. Tehdy však v tomto domku bydlili Šulínovi. Domek hořel asi v roce 1896. Když se tehdy dohadovali, že si domek napálil sám majitel. U Šimů (č. p. 25) hořelo po válce, asi v roce 1920. Tehdy vyhořel i domek Karla Lejcha, č. p. 5. Misto koupil Chlumský a připojil je k usedlosti č. p. 7. Opouštěn u Blochů se připomíná, že to bylo předhasičským ^{dom.} sporem.

Přetová válka vypukla v roce 1914. Tehdy šlo Přetová válka. ve Vědčovicích mnohem více obyvatelů, proto bylo i hodně mužů, kteří byli povoláni ke službě ve obranu. Ze nejvyšší usneš nastoupili:

1. Antonín Čep nastoupil v srpnu 1914. Do války se dostal k policii. Uvážil se do Prahy.
2. Bedřich Čep nastoupil v roce 1916, byl na ruské frontě. Uvážil se najít a dostal se do Francie, kde vstoupil do legie, přišel jako četař a byl v biv. čel. armáde rotníkem.
3. František Chlumský nastoupil po vyhlášení mobilisace Uvážil se do Benešova, byl postřel na ruské frontě, kde padl do zajetí. O převratě nastoupil do Čechu.

4. Jan Chlumský sloužil aktivně v Mostaru u kol. pěš. pluku, kde ho nastihla válka. Byl na srbské frontě najat, pěšky přešel při nástupu Albanií, byl převezen do Itálie a do Francie, kde vstoupil do legie.

Vrátil se.

Vrátil se.

(Nenastupoval v č. p. 2.)

5. Josef Chlumský je v této knize napsán, ač nastoupil v Bělčicích, do nichž se přiklonil na týden před vypuknutím války. Sloužil u 4. dragounského pluku v Polsku. Šťastně se vrátil a dobře v Bělčicích hospodaří. Pro rozumné a poctivé jednání ho tamní občané zvolili starostou.

Vrátil se.

6. Boh. Chlumský nastoupil v roce 1915 do Jindřichova Hradce. Byl poslán na ruskou frontu, kde byl najat. Šťastně se vrátil.

Vrátil se.

7. Karel Kudláček nastoupil ke kol. pěš. pluku do Benešova. Byl na italské frontě.

Vrátil se, ale

s podlomným zraněním a neměl

8. Václav Kudláček byl před válkou v Kolomyji u dragounů; byl však superarbitrován, na války znovu odveden. Ale vrátil se a zanedlouho zemřel.

Vrátil se.

9. Jan Cacák nastoupil ihned po vypuknutí války, byl na ruské frontě. Vrátil se s podlomným zraněním.

Vrátil se.

10. Karel Lejček nastoupil do války jako padavák. Byl na ruské frontě.

11. Josef Šál nastoupil v roce 1916 do Benešova a byl určen ke Kostínce, s tiskovými službami v Ústí, odkud byl poslán na m. d. d. do Prahy. Vrátil se však nemocný v dubnu 1918 a zemřel. Pochován je v Choceračech.

Vrátil se, ale

s podlomným zraněním a neměl

12. Antonín Michálek byl v přesměně službě u dělostřelců Kovárna, na Hradčanech. Odtud byl poslán na ruskou frontu. Šťastně se vrátil a je hostinským ve Štásech. Žije jinde.

Vrátil se, ale

13. Josef Michálek nastoupil v srpnu 1914 na jaře 1914 do Kovárna, odveden. Byl na srbské frontě, kde byl najat (byl u kol. pěš. pluku). Přešel celou Albanii, když jako najatec musel se srbským vojskem ustupovat. V Albanii byl převezen do Itálie, kde na ostrově Asinara zemřel. Rudině mu v dobré víře nemě lehčá!

14. Karel Michálek nastoupil v roce 1915 do Lince a odkud byl odeslán do Karpat, kde padl. V obilivském vojenském městě ztratil svého syna.

15. Jaroslav Těplý nastoupil v roce 1915 do Mladé Boleslavi a sloužil v Uhřech. Zúčastnil se bojů na Srbsku a v Itálii a dosáhl hodnosti rotmistra. Žije jako kovářský mistr v Ratajích.

16. Josef Chlumský nastoupil v roce 1915, neboť mu přejelo kole motu. Sloužil ve Štásech u horších dělostřelců a byl na italské frontě. Po váleku byl dlouhý čas naměstnán v Praze jako obchodní příručí. V roce 1916 hospodařil v Ondřejově na chalupě

31. Jan Kašé nastoupil v roce 1916. Byl poslán na ruskou frontu. Sloužil u hudby. *světová válka. Vrátil se.*
32. Josef Šachula nastoupil v roce 1915. Byl poslán na ruskou frontu, kde byl zajat. Vrátil se po převratě. *Vrátil se, ale již jinde.*
33. Václav Šachula nastoupil v roce 1914. Byl poslán na italskou frontu, kde byl zajat. Vstoupil do legie. V roce 1916 již v Itálii. Štimelicích, kde má postavený domek. *Vrátil se jako invalida.*
34. Rudolf Štka nastoupil v roce 1914 ke 102. pěšímu pluku. Byl na italské frontě, kde byl těžce zraněn a vrátil se jako invalida. Část jedné nohy má amputovanou, druhá byla těžce poškozena a je kratší. Žije na rodné chalupě u svého bratra Popuší. *Padl. Čest jeho památce.*
35. Alois Kolman sloužil aktivně u 28. domobraneckeho pluku v Benešově. Odtud byl poslán na srbskou frontu, kde v srpnu 1914 padl. *Vrátil se.*
36. Antonín Kolman nastoupil v roce 1915 a vrátil se jako legionář. Po válce byl zaměstnán na dráze, ale zemřel v nemocnici v Benešově. (Asi v roce 1924.)
37. Karel Kolman nastoupil v roce 1916, byl poslán na italskou frontu, kde byl zajat. Vrátil se jako legionář. Po převratě byl na Slovensku jako dobrovolník, ale zemřel. (Asi v r. 1935.) *Vrátil se.*

38. Bohuslav Kolman nastoupil v roce 1915. Po válce mléčoval v Kurnaticích u Prahy. Zemřel asi v roce 1931. *světová válka.*
39. Vincenc Počepický nastoupil asi v roce 1916. Byl na ruské frontě. *Vrátil se.*
40. Josef Veselý, koč u Počepických, nastoupil v roce 1914 a vrátil se po převratě. Sloužil u Kudláčků. Zemřel v benešovské nemocnici asi v r. 1933.
41. Josef Kratochvíl nastoupil v roce 1914 ke 102. pěšímu pluku do Benešova. Byl na srbské frontě, odtud byl poslán na frontu ruskou a válku dokončil na frontě italské. S vojny se vrátil jako těžce invalida. *Vrátil se.*
42. Ant. Kratochvíl sloužil aktivně u 102. pěšího pluku v Benešově. Byl poslán na frontu srbskou, odtud na ruskou, kde byl zajat. Poněvadž o něm delší dobu nedošla žádná zpráva, každý se domníval, že mohl v Rusku ukončit porušku pouš. Proto když byl ve Václavěch připravován pomník padlým vojínům bylo i jméno Antonína Kratochvíla vyryto na desce. Později však v Rusku došlo zprávy od Antonína Kratochvíla. Přihlásil se a již v Rusku podnes. *Žije v Rusku (Omylem uvedeno na pomníku mrtvých padlými.)*
43. Karel Kratochvíl nastoupil v roce 1914, dostal se na srbskou frontu a odtud byl poslán na frontu ruskou, kde byl zraněn stíelou dum-dum do ruky. Žije u svého bratra Josefa na statku čís. 18. *Vrátil se.*

- světová válka. Vrátil se.
44. Frant. Dobias nastoupil v roce 1916 ke 101. pěšímu pluku č. p. 20. do Benešova. Byl na italské frontě.
45. Josef Dobias nastoupil rovněž v roce 1916 ke 101. pěšímu pluku do Benešova. Byl poslán na italskou frontu, kde byl zajat a vrátil se v roce 1918 až po převratě. Byl italským legionářem. V roce 1934 koupil osmdesátikrovový statek v Přemošnici na 190 tisíc Kč a hospodářství sedl v Přemošnici.
46. František Šiňor se přihlásil před válkou do Mělnovic, kde byl obuvníkem. Nastoupil v roce 1914. Zemřel v roce 1918 v Albanii jako šikovatel.
47. Josef Šiňor byl před válkou zaměstnán v Praze jako kovář. Nastoupil v roce 1914 k dělostřelcům v Černínových kasárnách v Praze. Byl poslán na ruskou frontu. Byl však superarbitrován, proto se vrátil. Zemřel v roce 1916 a je pochován v Choceradech.
48. Jan Šiňor nastoupil v roce 1915. Byl poslán na ruskou frontu, kde byl zajat. Přehrazením pro obec bylo, že Jan Šiňor se z ruského zajetí vrátil již v dubnu 1918, že se vrátil první.
49. Karel Šiňor sloužil aktivně u 26. domobranického

- pluku v Benešově. Byl poslán na srbskou frontu. Vrátil se. Uroce 1946 je zaměstnán jako vrátný v Praze. Světová válka.
50. František Ullurm sloužil aktivně. Po převratě byl u č. p. 23, škola mihů. Uroce 1946 je na pensii. Vrátil se, ale níže jinde.
51. Josef Ullurm nastoupil v roce 1915, byl na italské frontě, kde byl zajat a vrátil se jako legionářský listojník. Byl v býv. čsl. armádě štábním listojníkem. Vrátil se, ale níže jinde.
52. Ferdinand Ullurm válku šťastně přečkal. Nemí však matím povědomo, kdy nastoupil a na které byl frontě. Po válce se stal lékařem v Kúsné Hoře. Vrátil se, ale níže jinde.
53. Adolf Kalina, udejší učitel, nastoupil v roce 1914. Kde byl není známo. Po návratu z vojny stal se učitelem, později řídícím v Přesavlkách. Uroce 1946 níže na pensii v rodném Pacovsku. Vrátil se, ale níže jinde.
53. František Müller nastoupil ke 101. pěšímu pluku do Benešova v roce 1914. Byl na italské frontě. Vrátil se.
54. Jaroslav Štěpánek nastoupil v roce 1914. Byl na italské frontě u tak zvaného „sturm batalionu“. Po převratě dostal místo v elektrických podnicích v Praze jako medník. Vrátil se.
55. Karel Kaliba nastoupil v roce 1914 k 101. pěšímu pluku do Bosny, byl zajat na srbské frontě a přešel v Albanii zemřel. Zemřel jako zajatec v Albanii zemřel.
56. Ant. Kaliba se před válkou přihlásil do Benátek, prodělal válku šťastně a níže v Benátkách. Vrátil se, ale níže jinde.

- světová
válka.
Vrátil se, ale
níže jinde.
54. Karel Kleiniger nastoupil v roce 1915, byl na ruské frontě
v polních četnících. Po válce se stal četníkem a v ro-
ce 1946 je štábním strážmistrem v Pětovicích
u Sedlčan.
- Vrátil se,
ale níže jin-
de.
58. Karel Lusta nastoupil v roce 1914 jako četař. Byl po-
slán na srbskou frontu, později na ruskou a ital-
skou. Vrátil se šťastně z vojny a níže v Praze
jako krejčí.
- Vrátil se
59. Václav Lusta nastoupil v roce 1914 ke 102. pěšímu plu-
ku do Benešova. Byl na ruské frontě. Navrátil
se sice domů, ale nebyl plně uzdráven. Zemřel v ro-
ce 1931.
- Vrátil se
60. František Novák nastoupil v roce 1914 v srpnu, nešť-
ně byl na jaře odveden a odvedení nastupovali toho
roku dříve. Sloužil u 102. pěšího pluku v Bene-
šově. Byl na srbské frontě.
- Vrátil se
61. Josef Pbrák byl poslán s přípravní do Srbska, kde byl
odveden. Dostal se na italskou frontu, kde byl
najat a vrátil se jako desátník legionář.
- Vrátil se
62. Josef Kratochvíl nastoupil v roce 1915 k 35. pěšímu
pluku do Pbrně, poslán na ruskou frontu, kde
byl najat. Vrátil se po převratu.
- Vrátil se
63. František Kovář před válkou žil v Praze. Byl na
ruské frontě, kde byl najat a vrátil se jako
ruský legionář. Po válce byl zaměstnán na
poště jako listonos. Zemřel.

64. Jan Trojan žil v domku číslo 30, který stál na Krejčí světová
kovi mhradě u rybníčka. Jan Trojan nastoupil válka.
v roce 1914. Byl na ruské frontě. Po válce ná-
deniči a níže ve Uhrovci. Vrátil se.
65. František Michálek se oženil a žil již před válkou Vrátil se.
v Obybeck. Byl na ruské frontě.
- Do světové války nastoupilo u Vodsliv as 65 mu. Obětí vál-
ky. V tomto počtu jsou uvedeni i ti vodslivští obča-
ní, kteří při vypuknutí války měli trvalé sídlo
jinde. Jsou to: Josef Chlumský, který se na týden
před válkou přičemil do Bělčic, František Šinor,
který se přičemil do Mříčovic, Ant. Kaliba - přiče-
mil se do Benátek, František Kovář n. č. p. 39, který
byl před válkou zaměstnán v Praze, a František
Michálek, který se přičemil do Obyb. Z těchto pě-
ti vojáků padl František Šinor. V počtu šedesáti pěti
nepou uvedeni vojáci, kteří před nastoupením byli u
rolníků zaměstnání jako kočové. Z šedesáti vodslivských
účastníků padli: Alois Cacák, narozený roku 1897, Ka-
rel Cacák, narozený roku 1894 - oba n. č. p. 9, Karel
Kaliba, narozený roku 1897 (n. č. p. 28), Václav (Čeněk) Ka-
šič, narozený roku 1891 (n. č. p. 13), Alois Kolman, narozený
roku 1890 (n. č. p. 16 - n. pastoušský), Jan Kůčera, naroci-
ný roku 1883 (n. č. p. 10), Václav Kudláček, narozený roku
1891 (n. č. p. 3), Josef Michálek, narozený roku 1893,
Karel Michálek, narozený roku 1894 (oba n. hovičský č. 5),

Oběti vál-
ky.

Josef Látl, hostivský, narozený roku 1864, a Josef Šišor, na-
rozený 1884. Z uvedených 11 obětí války někteří přímo
padli na bojišti, někteří zemřeli na ústupu, jimi dopře-
li doma, neboť se vrátili s podlomeným zdravím. Mno-
zí mužů žili i několik let po válce, ale přec jen zemřeli
v mladém věku. Jejich zdraví utrpělo ve válce značně škó-
dy.

Legionáři.

Válka namela vodslivské občany do dalekých kon-
čin světa. Bojovali na bojišti ruském, rumunském, srbském
italském a dostali se i do Francie. Porévatě nejvíce vojáku
patřilo k 10. pěšímu pluku, proto jich nejvíce se účastnilo
boji na Srbsku. Tam při velké ofenzivě Srbů na Drávu
jich zahynulo nejvíce - a potom jako zajatci v Uhersku.
Za světové války se tvořilo i tak zvané zahraniční voj-
sko československé, do něhož vstupovali vojáci, kteří byli za-
jati. Československé legie se tvořily v Rusku, Itálii i ve
Francii. Vodslivští legionáři byli nastoupeni ve všech těchto
skupinách. Do legií vstoupili: Bedřich Čáp, Jan Klumský,
Emil Velebil, Karel Kolman, Josef Dobias, Josef Uířm,
Josef Čtrnáč a František Kovář; celkem osm.

Drobné připo-
mínky.

Ani jeden muž nebyl ve válce k číslu 12 (Starostov)
15 (Kovářovi), 21 (Šrbovi) a 26 (Blochovi). V rámci byly
konány různé pomocné akce. Tak již na počátku války
konaná sbírka kovářů vynesla 65 kg. V roce 1915 se sbíra-
la vlna a kaucek a sebralo se těchto věcí 26 kg. Za války

byl nedostatek čaje, proto se sbíralo jahodové a ostružinové listí.
Vodslivské školní děti toho v roce 1915 sebraly na 15 kg. Na ve-
dení války bylo potřeba hodně peněz. Proto vypisovaly vá-
lečné půjčky. Na II. válečnou půjčku se ve Vodslivech upsa-
lo 3.400 Kč. Válka změnila hůř a hůř, pole se špatně obdělá-
vala, byl nedostatek potravin, námořský obchod vádl a tak
se nedostávaly suroviny. Byly vyráběny mabráňky, na ves-
nicích se začalo i se sběrem kopřiv. V roce 1916 bylo odve-
zeno z Vodsliv 45 kg sušených kopřiv a 15 kg sušeného listí
ostružinového. Byly vypsaný I a II. válečná půjčka, na
tyto půjčky se upsal z Vodsliv a okolí 13.450 Kč. V roce
1914 se ve sbírkách pokračovalo. Sebralo se 3 kg prádla a
na drobných peněžních sbírkách se sehnalo 44 Kč 8 h. Na III. a
IV. válečnou půjčku se z Vodsliv upsal 11.900 Kč a 300 Kč.
Na III. válečnou půjčku se sehnalo jen málo. Nikdo už se
nechtěl a nevěřil. Blížil se konec války. I poslední válečná
půjčka tomu nasvědčovala.

Ve Vodslivech se i po dvaceti letech vzpomíná, že
tu byla na války na 30 majatců, většinou Rusů. Na někte-
ré majatce se lidé pamatují tak, že je dosud umějí zjmenovat
a jejich jména, ba někteří mají i vyfotografovány.

Hasičský sbor.

Sbor dobrovolných hasičů ve Vodslivech byl Hasičský
založen roku 1889 a měl tehdy 12 činných členů. Sbor
svou první velitelem sboru byl zvolen František Velebil.
Náměstíkem velitele byl Josef Črba, po jehož odstou-

Z Lomku
odešli, ale
níj. Starému Lejchovi odesly děti: Piřena, prodaná
na pohojového malíře Makovičku v Choceradech, Anna,
provdaná na šofera Sedláčka v Praze, Aněřka, provda-
ná na pensistu Drože v Ondřejově, a František, hovář, ne-
C. p. 15. Uvě. nahý v Choceradech, dělník v továrně ve Hvězdomcích.

lost. Al
Barlaků. Bohumír Šeba, rolník, čilý hospodář, který
do svého hospodářství hodně investoval; pro bystrý
úsuděk a vtipnou hlavu byl ve vsi stavěn do popředí
velitel hasičů, velitel ČPO, ale posledním časem se
veřejné činnosti straní. Narodil se 12. února 1902. Jeho
manželka Aněřka, rozená Dobidšová, narodila se 24. ú-
Clenová
rodiny. nora 1900. Děti: Helena, narozená 30. března 1933, a Aněř-
ka, narozená 22. října 1936. Na statku níje hospodářův otec,
výměnkář Josef Šeba, narozený 26. srpna 1860, a hospo-
dářův bratr Rudolf, včelčnický invalida, narozený 4. čer-
vence 1894. Čled: mají Slovačku.

Z usedlosti
odešli, ale
níj. Hospodářovi sourozenci: Piřena, provdána na
rolníka Červa, níje v Kalištích, okres říčanský, a Boře-
na, provdaná rolníka Dobidše u Vodsliv, níje na stat-
ku v Tremošnici, okres vlašimský.

C. p. 16. Obec.
ní pastouš
ha. Obecní pastouška o dvou místnostech je toho
času prádná. Naposledy v ní nil dělník Josef Čahu-
la.

C. p. 17. Uved.
lost. Vincenc Počepický, rolník, starostlivý hospodář,
narodil se 6. listopadu 1895. Jeho manželka Anna, roze-
ná Baresová u Hradových Štímelic, okres českobrodský,

narodila se 19. března 1909. Děti: Marie, narozená 13. března 1934 a
Anna, narozená 18. června 1934. Hospodářova matka Marie Ště-
pánková (byla třikrát provdána) se narodila 4. prosince 1864 a
je známá jako dobrosděčná panímama. Čled: mají Slovačka
a Slovačku.

Z usedlosti
odešli, ale
níj. Hospodářovi sourozenci: Piřena, provdána na rolníka
Kromasa ze Všehlap, okres vlašimský, Jana, původně provda-
ná Hlaváčková a po smrti Hlaváčka, se provdala na rolníka
Moravce a níj v Kostelních Štímelicích, Františka, provda-
ná na rolníka Baresě ve Věstei, Marie, provdaná na strojního
námečníka Drože ve Vlhovci; Jan Štěpánek (nevlastní bratr) do-
stal ke statku asi 5 ha a vystavěl se ve vsi menší chalupu,
a František Štěpánek, student, abpo přeserění slůžbě v l. j. čsl.
vojshu vstoupil v roce 1931 do německé legie. Byl poslán do
Indie, do Langhaje, potom byl v Maroku. Jeho život byl
vyplněn četnými dobrodružstvími. Povídky a příběhy byly
středem v 16. roč. Pod Blaukem.

lost. Josef Kratochvíl, rolník, dobrý hospodář, provrávň, který
dovede každou věc bystře posoudit. Je oblíben jako ve-
selý vypravěč, ale je dbalý selbě cti. Při tom usiluje o spra-
vedlivé hodnocení každého člověka a je jasným svědomím.
vesnice. Z toho plyne takřka vrozená oposice ke vš-
mu, co dělají ostatní. Rád hraje na tahací harmoniku a
hraje velmi pěkně. Narodil se 20. ledna 1885. Největší událo-
stí v jeho životě a podobně jako mnoha jiných - byla světová
válka. o níž velmi často, ale poutavě vypravuje. Jeho man-

C. p. 18. Uved.

Hasičský sbor. pení byl zvolen Josef Šál. Jednatel sboru zvolen Pavel Ubořil, po jehož úmrtí se stal jednatel Václav Urm. V roce 1939 se sbor dočkal 40 letého jubileí. Z činnosti sboru budíž připomenuto: v roce 1900 sbor vystoupil při hašení požáru v Měšovicích a v Láznově; dne 8. máji 1904 pomáhal hasit požár v Choceradech; 28. června 1905 se sbor uplatnil při hašení ohně na stavbě Vikmunda Blocha; 9. července 1905 se ve Vodslivech konal hasičský sjezd; 29. června 1906 pomáhal sbor při hašení požáru ve Vístci; dne 30. března 1908 pomáhal sbor při hašení lesního požáru u Prátoch a dne 13. července 1908 ve Vlkovci; v roce 1910 byla na návrh učitele Kaliny založena hasičská knihovna, která byla po převratě přeměněna na knihovnu obecní; v roce 1911 byl velitelem sboru zvolen Frant. Kovář, náměstkem Karel Kudláček; v roce 1913 byl jednatel sboru zvolen kraječ Josef Kratochvíl; na války sbor nádnou činnost nevyvíjel; v červnu 1918 byl sbor opět sestaven; 28. října se účast hašení stodol v Bělčicích; v nových volbách byli zvoleni tyto činovníci: předsedou Jan Cacák, velitelem František Kovář, náměstkem František Novák a jednatel Josef Kratochvíl. 11. února 1920 hořely hospodářské budovy Ferdinanda Pechy v Oštrédku - sbor pomáhal hasit; dne 4. března 1920 zachraňoval majetek Jana Štěpánka ve Vodslivech č. p. 25, je mu hořelo obytné stavení a hospodářské budovy; v roce 1920 byly nové volby, při nichž byli zvoleni: předsedou František Kovář, velitelem Jan Chlumský a náměstkem Josef Beraš,

Měšovice.

Vodslivý.

Ljezd.

Vístec.

Prátoch.

Vlkovec.

Válby.

Bělčice.

Oštrédk.

Vodslivý.

v roce 1921 se sbor účastnil hašení požáru stodoly v Javorku; Javorek. toho roku vystoupili členové sboru v Vístce; v roce 1921 se Vystoup. Vístec. sbor pro nešťastky rozěšel, starosta obce svolal schůzi a byli zvoleni noví činovníci: st. vedou František Kovář, velitelem Jaroslav Vólby. Teplý, náměstkem František Chlumský a jednatel Josef Karpíšek; v roce 1923 byly nové volby: starostou František Kovář, velitelem Josef Pláň, náměstkem Frant. Chlumský a jednatel Anton. Rod. v důsledku řízení sboru a podporou některých občanů v byl vno. Pomník padlým. ce 1924 postaven pomník obětem války; v roce 1925 se konaly Vólby. volby a byli zvoleni: starostou František Kovář, velitelem Josef Pláň, náměstkem Jan Provorník, jednatel Josef Beraš; 18. března se musel sbor znovu dávat dobromachy: starostou Vólby. František Chlumský, velitelem František Kovář, náměstkem Jan Provorník a jednatel Josef Kratochvíl; téhož roku se ve Ljezd. Vodslivech konal říjnový sjezd a měl úspěch; 12. února vod - Oštrédk. stivili hasiči hasit požár v Oštrédku a 14. listopadu téhož ro - Vlkovec. ku (1924) ve Vlkovci; v roce 1928 byly volby a byli zvoleni: Vólby. František Chlumský starostou, Jan Provorník velitelem, Bohumír Šeba náměstkem a Josef Kratochvíl jednatel; v roce 1929 sbor hasil požár stáje Františka Chlumského Vokslivý. (který vypukl 23. máji a byl založen neopatrností); 22. května 1930 hořela kolna Julia Kuntze; sbor se tu dobře uplatnil; Vokslivý. 18. června 1931 pomáhal sbor při hašení požáru v Bělčicích; Bělčice. ve volbách v roce 1931 nebyly žádné změny v činovníckém Vólby. sboru, tak i při volbách v roce 1934 nenastala změna; v roce 1935 Vólby. byl za velitele sboru zvolen Bohumír Šeba, za náměstkera Fran-

Hasičský
sbor.

František Müller, v roce 1936 byl vedělavatel sboru Jaroslav Košťák zvolen kúpním vedělavatelem; na kúpní valné hromadě v Ondřejově byl v roce 1934 byl Jaroslav Košťák zvolen kúpním jednatelem, čemuž mu vodslivský sbor srdečně blahopřál; v roce 1934 byla nakoupena látky na nový hasičský krov; v roce 1939 byly volby a byli zvoleni: starostou František Chlumský, velitelem Václav Dejčák, nástupcem František Müller; téhož roku hořel ve Vísce domek Kadlce a zdejší sbor se při hašení soubě uplatnil; v témže roce byla L. m. reorganizace hasičstva a utvořeny byly okresní jednotky sbor vodslivský kováčův do okresní jednotky benešovské a hasičská kúpa Postavaňská byla zrušena; v roce 1940 vystoupil Jaroslav Košťák ze sboru, neboť poznal, že se bez něho sbor obejde - ve sboru byl toleda po celou dobu neměl se žádným členem žádné nedorozumění a vždy se snažil, aby spory a přestříšky byly mírně vyřešeny.

Kruhé mravy v roce 1929.

Celý leden, únor i počátek března 1939 byly kruté mravy, jakých nebylo pamětníka. Mravy byly přes 30. Sněhu napadlo vysoko. Doprava na dráhách vánla. takže byl náhly nedostatek uhlí. Od 19. února do 24. února bylo na školách prázdné. Šimou trpěla země i lidé. Nejhorší bylo to, že mravy nepolevily a byly stále stejně kruté. V novinách byly správy, že není ani namněnáno, že by u nás byly někdy tak kruté mravy. Když nastalo jaro, poznalo se, co mravy napropily. Nejvíce škod bylo na ovocných stromech. Snad

Látky.
Volby.

Kruhé mravy.

všechny starší ořechy umrzly. Mladší omrzly a vyrazily nové letorosty. Také hodně švestek a jabloní pomrzlo. Mladší stromy, které mrázovou pohromu přečkaly, se už nerozvíjely. Trpěly chřobami a hmyzem (mšice) a málo rodily.

Organisace republikánské strany.

V květnu roku 1929 byla ve zdejší vesnici založena republikánská strana. Strana, t. j. organisace se udržela plně deset let, načež zanikla, poněvadž se v roce 1939 rozešly všechny politické strany. Zapomněli organisaci obkromitky, čímžme tak proto, abychom upomněli na všechno, co udělala ve prospěch zdejších občanů. Přitom se dbalo na to, aby se prospělo všem a nikdo nebyl odmítnut. Organisace měla velký význam hospodářský. V roce 1929 se přihlásilo 29 členů. Důvěrníkem byl zvolen starosta obce Karel Kudláček. V roce 1930 byl důvěrníkem organisace zvolen Bohumír Šeba. Členů bylo 20. V roce 1931 byly 2 přednášky p. ing. Obrovského. V roce 1932 byl důvěrníkem zvolen Jaroslav Košťák. Téhož roku se začalo s ob-
jednáváními umělých hnojiv. S touto činností se začalo sice už před tím, ale víc pokulhávala, neboť nebylo zkušeností. Poněvadž se začalo společně objednávat vápno, uhlí, setivé uhlí, brambory k sadbě, železné semeno, ale časem se tato činnost omrzla a objednávala se jen umělá hnojiva. Vedle toho byly ve vesnici konány odborní přednášky. Posluchači
všechny výsledky insp. agr. p. ing. Kučeru a ing. Prokšpka,

kteří byli v Benešově. O tom, jak organizace byla obci prospěšná, se uvádí příklad v. rokem 1933: Pěcholy měla organizace 18 členů. Na vápno jí bylo sleveno 528 K, na uhlí a umělých hnojivech byla rovněž značná sleva. Celkem organizace členstvu ušetřila 7.877 K. Průměrně bylo každému členovi ušetřeno 773 K. Spočátku bylo objednáváno 50-75 g, později přes 100 g a potom již objednávka dosáhla sahala 200 g, t. j. ročně 400 g a průměrně se hnojiva družstvem platila 20.000 ročně. Před odvozem uho od domkářů nebo rolníků obilí, nejčastěji oves. Organizace podporovala rovněž jiné podniky. Tak na její náklady byla nakoupena stříhačka na postřik stromů, v obci se uvažovalo o elektrizaci (1934) o vydláždění cest ve vsi, nejvíce rolníci podporovali návrh na založení družstevního lihovaru. Vcelku možno říci, že hospodářský organizace obci velmi prospěla a že by po této stránce každé obci hospodářský spolek prospěl.

Vodárenství starostové.

Prvním starostou po roce 1848 byl Václav Čižpánek, který starostenský úřad nastával až do roku 1861. Po něm byl starostou Josef Ulebil od roku 1862-1865, potom Václav Chlumský (1865-1867), František Jolán (1867-1871), Matěj Čačák (1871-1874), Antonín Počepický (1874-1880), Josef Srba (1880-1889), Jan Čižpánek (1889-1896), Josef Čačák (1896-1900), František Kovář (1900-1905), Karel Kudláček (1903-1933) a Josef Kratochvíl, č. p. 36 od 1933 podnes.

Starostové vodárenství jistě se snažili, aby své rodné obci co

co nejvíce prospěli. O těch starších, dřívějších se toho dost povídá, ale většinou se o nich mluví dobře. Dávali si na sobě záležet, aby byli opravdovými hlavami obce. Za zmínku snad stojí, že starosta Josef Srba býval rádný a duchapřítomný. Nejdříve byl starostou Josef Čačák. V nejhroší poválečné době byl starostou František Kovář, který má násluhou o postavení silnice přes vesnici. František Kovář dosud žije na výměnku u svého František Kósyna. Je to rozumný člověk s bystrou hlavou, který má dobrou pověst jako zkušený lékař dobyška. Čelmi často bývá František Kovář volán do všech okolních vesnic a i všichni domácí lidé se k němu obrazejí s důvěrou, má největší násluhou. Ještě jim v chlévě něco státně. Pracovitým a pečlivým vodárenským starostou byl Karel Kudláček zemřel v poměrně mladém věku 44 let, když před tím marně hledal pomoc v sanatoriu pro plícně choroby na Plesích. Smutná je ta okolnost, že se před svou smrtí dočkal svého nevědomě - kterých mladých lidí. Ale jinak už to nebývá: lidé se spolu pohybují, až tyžně předeem Ten, jemuž netre říci ne. A jestliže jí nikomu vědomě neublížil, je na svůj odchod siřká a vdečná památka. A tak je tomu i se starostou Karlem Kudláčkem. V časopise „Naš kraj“ byl památce starosty Karla Kudláčka věnován článek. Uypisu- jeme o něho: „Uvitění jeho života se opíral o zásady, které se dlejí se sebkým grundy: pečlivost, spravedlnost, šetrnost a přičinlivost. Jeho životní touhou bylo, aby svůj rodný území přivedl k rozkvětu. A to se mu podařilo. Když se stal

starostou obce, chtěl to dělat. A i tu se mu dílo plně podařilo. Nebyl však ještě u konce. Ne věku tak mladém, na prahu života, který dává nejvíce moudrosti, mohl ještě mnohým dobrým skutkem prospěti. To mu však bylo odepřeno. . . . Naš oševněným hrotem se se resnulým rozloučil nástupce okresního úřadu u Benešova rada Dr. Borovička. Srdcečnými slovy ocenil výjnam vrozeného starosty pro stá. . . . Oděšel starosta obce, ale povinnosti nůstaly. Kdo se jich ujme, bude si dobře počínati, bude-li se pohybovat těmi koleji mi, jimiž se bral resnulý starosta Karel Kudláček. . . ."

Josef Kra-
tochvíl.

Nynější starosta Josef Kratochvíl vedl písemnosti bývalého starosty Karla Kudláčka, proto se do úřední agendy obecního starosty snadno vpravil. Učede starostenský úřad v těžké a odpovědné době plně převra- sá a nejistoty. Počíná si při tom oboučelně, takže ves- nice žije v poměrném klidu.

Podrobněji v roce 1936.

Lidé měli radost, že je mírná zima. Také kva nádná nebyla. Po krásném březnu byl studený duben a des ti vř- hvěten.

Stavby.

Tého roku se začaly stavět dva domky. Antonín Lhota a Jaroslav Šeba už v zimě začali sváčet sta- vební hmoty. Do konce května měl i Šeba varbu. Posta- vil na spolupráce občanů bez hotového hřebaru. Podal si žádost o státní podporu a máruku a když mu nebylo vy- hověno, dostal příjčku ne máruku.

10. května šel hoši Josef Houdak u rolníka Vladimíra Ue Neštěstí. lebila na cirkulárce dříví. Ohlédl se a na pravé ruky mu ulít- ly všechny prsty.

V měsíci březnu vypukl ve Uodslivech slepičí mor. Nej- Mor slepic: dřívě vyhynuly slepice u Nováků, potom u Rašů, u Šalů, ve škole, u Kratochvíli (doleních), u Chlumsků č. p. 7, Baresů, Kurbů, Michálků, Klejnu, Ulebilů a Chmelců. Ovdejší byl mor i v některých hořních staveních. Ačkoliv byly zkoušeny různé prostředky, nádný se neosvědčil. Ulehčivně se hupovala meloná škalice a kyselina solná, kterou to pro- středky se míchaly do nádná - ale bez účinku. Také domá- cí prostředky byly bez účinku. Tak Ulebilovi to zkoušeli s hořalkou, Tokulovi namáčeli do octa housky manance, jinde to zkoušeli s olejem, ale nic to nebylo platné. Jakmi- to onemocněla některá slepice, vyhynulo celé hejno. Jestli- ke to některá přechala, vdechla prštinu rohem. Mor byl se dvora do dvora přenášen kohouty. Nakášená slepice se někde v koutku den nebo dva dni hrčela, neřvala, často dostala příjem, řivala a náhle se převálila a bylo po ní. Tého roku vyhynulo ve Uodslivech mnoho slepic, tak- že byl nedostatek vajec. Maso ze mdechých slepic nebylo k potřebě. Muselo se spálit, ale většinou lidé slepice nakopávali. Onemocnění se muselo hlásit na obecním úřadě a všechny případy vyšetřovalo čestnictvo. Také byla naplace- na pohata. Po vyhynutí slepic byla vykonána desinfekce kanku: do vápna se dala meloná škalice a stěny se nádně

vybilily a podlahy postříhaly. Šlepičí mor zrušil me-
xi drůbeží i druhým rokem, ale ve Vodslivech už ne
tak uputně.

Krádloř.

V měsíci dubnu se ztratily u Dobrušín a u Nováříku
části měnovek. Zloději přijeli v nákladním autě pondě-
čiv, ukradené měno na auto naložili a odjeli. Přes usilovné
pátrání se nic nemyšlelo.

Masarykův
den náhranič.

V měsíci březnu se konala ve vsi sbírka ve prospěch
náhraničních Čechoslavačů. Sběrku konali členové hasičského
sboru a občané obětavě přispívali, takže se vybralo takřka
200 Kč - nejvíce z okolních obcí.

CPO (CPO)

Místní výbory brannosti byly zrušeny a místo nich
ustanovena civilní protiletácká obrana. Porada se konala
na obecním úřadě a na radu říd. Košťáka byly ustaveny
z nevojáckých čet: pořádková (velitel Jindřich Kovář), zá-
moňová (velitel Josef Plátek), samaritánská (velitel Fr. Kovář),
poplachová hlídka a spojka. Velitelem CPO navržen Bohu-
mír Srba. Předsedou podle úředního ustanovení je starosta
obce. Cvičitelem navržen František Zahula a jeho nástupcem
František Kratochvíl. V měsíci dubna nevojáci pilně cvi-
čili pořadová. Koncem dubnu bylo cvičení zrušeno.

Místní výbor brannosti měl ustavující schůzku 10. čer-
na 1935. Tehdy byli na činnosti zvoleni: Jaroslav Košťák
předsedou, místopředsedou Josef Bares, jednatelem Franti-
šek Kratochvíl, pohladníkem V. Utešil, tělovýchovným
referentem František Zahula, voj. techn. ref. Václav Lejček,

kult. prop. František Kratochvíl a nástupcem obce Emil Utešil.
Velmi pilně se začalo s cvičením mladých hochů a cvičitelé má-
li pěkný úspěch.

Byl hledán český kůň plnokrevný. Štěbata byla ve Koně-
ně. Za ročka se platilo 2.500 Kč.

Manévry v Posánavi

V roce 1934 se v Posánavi konaly manévry. Tehdy
bylo i ve Vodslivech nivo. Počátkem máje snad kardinál
ně pochodovali přes Vodslivy vojáci. Hodně pěšáků bylo
v Choraticích. Po sáravské silnici pochodovalo vojsko s hud-
bou. V naší vesnici byli ubytováni hradečtí dělostřelci. Hradec Krá-
přišlo k nám 14 důstojníků, 10 rotmistrů, 219 mužů, 13 ko-
lové, 3 kanceláře a 2 kuchyně. Na návsi bylo tehdy velmi
nivo. Demě sem přicházeli sousedé a povorovali vojenskou
chodu. Prostředky tehdy hodně houbly, byloť neobyčejné teplo,
takže byl kosík brzy plný hrůbek, a vojáci na ně chodi-
li a v domácnostech si je pekli. Na rozloučenou byla v hostin-
ci miska. Ale i potom, když nám dělostřelci odjeli, při-
jžděli noví a noví vojáci. Šolášť najímané bylo, když do
Vodsliv na návsi přijelo ohromné nákladní auto s masem.
To už se sem sjeli kuchaři z okolních vesnic pro příděl.
Manévry tehdy měly nejdůležitější místo v Utešimě a tak
silnice byly pořád plné vojska. Přes Chocerady táhly
tlouké řady tanků a aut, u B. Strice bylo letiš. Dě-
di tehdy vítali vojáky s radostí, dávali jim čisto nej-
lepší místa, a i vojáci byli hodní hochi. A děti by na ně chlyhaly.

Starosta Emanuel Kubásek.

Když podal Věstecká škola žádost o oděhnutí, sháněl se po přímluvčích. O věc ani tak veselí nedbali, ale hodně je nabídko-
li choceřaděti (Ml. Dr. Boh. Musil a říd. Frant. Pobuda), ale nejvíce
se o celou náležitost staral vltavecký továrník Gustav By-
lina. Vobslivští šli na věci rozhoděti, však už byl nejvyšší čas.
V Praze se už mnozí páni přiklonili ve prospěch Věstecké.
V Benešově sice stáli na námi, voláči p. insp. Josef Reinál,
potom i celý okresní školní výbor, ale nem. školní insp. Dr. Šm.
Věber si přiklonil k Věstecké. To vobslivští poznali, když se
v Praze vrátila jejich deputace (starosta Kudlůček, předseda
Boreš a spr. šk. Košťálek). V hodině dvanácté se obrátili na pa-
na starostu Kubásku v Václavce. Jeho neúporným interven-
cím se podařilo věc opravit ve prospěch Vobsliv. A když se
vestečtí ovlotali, podařilo se p. starostovi Kubáskovi doborat.
určím, že oděhnutím Věstecké by byla velmi těžce poškozena
vobslivská škola a je možné, že by byla ohrožena ve svých ná-
kladech. Desítky dopisů, listků (14) a doporučeních dopisů
svědčí, jak si celou náležitost p. starosta Kubásek vzal
k srdci, co jí obětoval čas a peněz. Tím, že Vobslivský věc
vyhrál, tím na školních přírážkách riskují ročně asi
2.000 K, což na léta činní značný příjem. Když by snad vob-
slivští občané ořeleti tento příjem, přesto tím, že vyhráli, naby-
li značného morálního úspěchu. V Choceřadech i jinde na ně po-
biliřeli s patrou - a tu na jednotnou vobslivskou jsou chytrější. I
když mrad, připomínám toto čisté lidské poradi, přesto

se domnívám, že vymečáním této okolnosti, by celý případ
nebyl úplně vyličen. Obecní zastupitelstvo uvážilo všechny okol-
nosti, více p. starostovi Kubáskovi poděkovalo a v roce 1934
ho jmenovalo čestným občanem. Jméno starosty Kubáška se na-
pisuje do této knihy na trvalou paměť.

Myši v roce 1933.

Po krásné úrodě v roce 1933 se normálně myši v tako-
vém množství, že skoro umřely žeteli v osách. Když se do-
cháby seti, vřhly se na osatá pole. Kdo šel v listopadu po
cestě nebo po mexi, kam se myši stahovaly, našel. Dřeva vedle
dřív a od jedné strany ke druhé byly vydupány chodničky.
Myši čiperné a nebojácné přebíhaly. V kasetých polích však
obití řídlo, ba první pšenice musely být kasety znovu,
neboť myši řádily v polích jako mor. Vesničané měli
s touto havičí mnoho práce. Kolem ve Škálce přivezl voláči-
ní patrony, které se napalovaly v kubičkách, a nichž
vycházel dusivý plyn, který se pouštěl do děr. Tím dávali
xmi, namáčené v arsenu, a fosforové masy. V žetelích je
vyplavovali močkov. Polník Kratochvíl natloukl na polích
kolby a připravil tak sedění pro káně. Ale všechna ná-
maha prospěla jen málo. V roce 1934 se vtrahily myši pu-
my. Zničily je nakažlivá nemoc a myš byla v polích vrac-
nosti. Ale nikdo by neřekl, jaký to málo následek: v polích
ubývalo koroptví a drobného ptactva. Dřavec (sový, poštolky,
háně a j.) a šelmy (liscičky) se před tím nřvili myšmi, sed-
a vřhly na koroptve a drobné ptactvo.

Sucho v roce 1934.

Sucho v roce 1934 bylo katastrofální. Obliti bledos seflo na stojaté, takže se ani nesklířelo, ale bylo ukmenš. V červu se větvě se sekaly u kvoněky pobokně řeny. Rozsvítily světlou, zpívaly vážně písně a vroucně se modlily. V červnu a v červenci se rozmožila podivná havič: mšice. Na počátku léta naplavovaly vše: hrášky, máky, nelí a mladé lesorostky stromů. Ze směsok se luštěniny stávaly listy máku a řepy se svízely a hnědly, nelí krmělo. Lidem se svíralo srdce při pohledu na nekánu v polích, protože nemohli pomoci. A přece! Uspomínám na dva naše rolníky. První stanul u lámu nelí s tisící savenicemi a desetitisíci listy, a hřobny mačkal mšice, potom je roštíkoval a nelí nachránil. Druhý voril v červnu na posekané jetelště denně vonnice vody a káleval. Několik hektolitrův vonnice však byla na vyprahlé pole kapkou. Toho si byl vědom i rolník Josef Kratochvíl, a přece káleval tehdy v Horce jetel. A první byl rolník Josef Bares.

Úroda toho roku byla velmi skromná, takže stodoby byly poloprázdny. Sena bylo málo a otavy bylo lne světlí na trakaři. Počtem byl sice krásný, takže narostly pěkné kořičice a urodilo se hodně brambor a na lukách bylo hodně pastvy, ale ne níry byla všeobecná obava.

V červenci l. r. byla do Benešova svolána schůze, na ní se všem obcím doporučilo, aby si podaly žádost o náhradu daně porankové a o podporu. Schůze se tehdy

účastnil říd. uč. Jaroslav Rosťák, aniž by ho k tomu obec vypravala, a sestavil všem u Václavův žádosti, k nimž vypracoval všechny údaje, jak jsou zde uvedeny. Půněvactví benešovský okres nebyl tehdy prohlášen na nouzový, proto byla zemědělcům udělena menší podpora než zemědělcům v Chocerudoch (Českobrodsko), ač ve Vlkovci byli postiženi hůř než na vočbu.

Tabulka o úbrátích, k přibemých suchem. Hrubý výnos k ha - 1800 K.

Jméno	výnos v Kč	počet stod	stoda na vým. v Kč	stoda v %	kráta na dobytku Kč	výměra v m ²	lesy a počty v m ²
Vladimír Vělebil	36.360	14	24.672	76	4.450	24.4516	45.285
Václav Vělebil	24.420	8	14.262	62	2.450	14.2465	18.267
Josef Bares	19.800	8	12.598	63	2.600	12.1552	11.456
Julius Kurba	2.466	2	1.449	58	600	1.3400	-
Jan Krejčárek	16.506	10	12.952	74	3.200	10.1863	9.130
Jan Starosta	14.766	4	11.565	65	3.350	10.4418	9.060
Václav Kašer	2.520	1	1.544	61	450	1.4000	-
Bohumír Srba	21.492	8	14.255	66	2.650	13.6815	11.476
Josef Čabula	7.620	1	954	59	300	9000	-
Vincenc Počepický	34.620	14	28.345	74	4.550	24.5149	36.116
Jos. Kratochvíl č. 18	14.262	10	11.965	69	3.250	10.4534	11.609
Jindřich Kovář	21.132	4	14.560	69	2.400	13.9245	15.869
Frant. Dobias	32.046	13	22.600	70	4.250	16.5034	14.643
Marie Šťovová	1.896	1	1.152	63	300	1.0200	-
Jan Šišor	2.088	2	1.124	54	650	5800	Čestřebek 5800
František Müller	3.492	2	2.118	60	550	1.9422	-
Jan Štěpánek (25)	6.546	4	4.348	66	1.350	1.8452	0-11630 Čestř. 6544

Jméno	výnos v Kč	počet skotu	stodo na pol. v Kč	stodo v %	úroda na dobytč. v Kč	výměra v m ²	leost v m ² a p.
František Kucera	2448	3	1535	67	950	77244	Ch. 2400
Jan Klejn	5922	5	3594	69	7600	74200	Os. 18400
Bedř. Michálek	4410	2	2426	67	650	24500	-
Josef Pnáč	4932	2	3110	63	400	24460	D. = 6500 Ch. = 2900
A. Jusťová	1566	1	894	53	350	8400	-
Jan Štěpánek	8118	3	3103	64	4250	45100	-
Otašar Chmelář	900	-	666	41	-	5000	-
J. Kralochvíl	4050	3	2318	56	7000	22500	-
Frant. Novák	1530	1	492	52	350	8500	-
Otašar Bartík	2412	2	1469	67	650	73400	-
Frant. Chlumský ^{č. 2}	35082	15	24805	70	4400	226892	31949
Jan Chlumský	28440	11	19101	67	3550	744624	16855
Jan Provorník	34296	14	25396	64	4450	246876	39638
Josef Šál	2460	1	1201	54	500	7695	-
Frant. Chlumský ^{č. 4}	48840	16	34046	69	5700	312195	40699

Moderní zařízení.

Vodovody. Kdysi se ve Vodolíněch jako kdekoliv jinde voda pumpovala ze studní a mlátilo šentourem, ale čásem se všechno zlepšovalo. U hospodářství se začalo šetřit, bylo málo lidí, a tak se navádělo strojní zařízení. Nejdříve navedli vodovod Velebilovi. Nejnákladněji však vodovod stavěl rolník František Chlumský, který si dal vykopati studny na s. sv. Kálku. Vedení je dlouhé 380 m a zařízení stálo celkem 22.000 Kč. Chlumský stavěl vodo-

s Dobrášem v roce 1931. Dobráše vodovod stál 4.600 Kč. Dostal vodovody. he' vedení má i Provorník, který stavěl vodovod v roce 1932 na Kč 16.000. Počepický si navádil vodovod v roce 1934 na 7.000 Kč. U této stavby uvedeme několik čísel. Míra stála 190 Kč, 1 m vedení 14 Kč, vedení je u Počepických 11 m dlouhé, navádili si 4 míry, 1 kohoček v síni. Také Chlumský Jan (v roce 1931 na Kč 6.000), Bares Josef (v roce 1931 na 4800 Kč) spolu s Klejnovými a Luba Bohumír (v roce 1932 na 4400 Kč) si navedli vodovod. Také hořeni Chlumskovi (č. 2) a hořeni Velebilovi (Václav) se navedli vodovod, takže jen 4 rolníci vodovod nemají. Vedle toho nakoupil František Chlumský stroje. v roce 1932 čistící mlátičku na Kč 7280, ponděží samovarač. Meritím si mnozí rolníci koupili benzínové motory a čistící mlátičky. V roce 1940 nemají benzínový motor Švarostovi a Nejdáčkovi a mláti šentourem. Někteří rolníci si koupili i šrotovníky, vypravače bramborů. Snad by na připomenutí stálo, že několik rolníků má kočár, který si koupili po roce 1930. jsou to František Chlumský, č. p. 4, Josef Bares, Vladimír Velebil, Vincenc Počepický a Bohumír Luba. V roce 1938 vystavěl Josef Bares velkou jímku na močůvku a v roce 1939 Jindřich Kovář. V roce 1933 vystavěl rolník Josef Kralochvíl stodolu a chlévy, v roce 1935 vystavěl stodilku Jan Šimr a v roce 1935 František Müller rovněž stodilku. V roce 1939 vystavěl stodilku Julius Kurba a Josef Bares s Bohumírem Lubou svaniti v onom roce materiál. J. Bares páčil cihly (1938 a 1939).

Tabulka o průběhu dobytku v roce 1934 a 1935.

Ke dni 1. ledna honoval se v každé vsi soupis hospodářského zvířectva. Jednou se každým rokem podívá, jak se před lety ve voblastech hospodařilo.

Jméno	selata pod 1 r.	byci	jalovici	kravy	voly	behouni od 8 ned. do 1 r.	7. roční prasat	1. a 2. roční prasat	selata do 8 m.	klisny 1. a 2. r.	klisny 3. a 4. r.	valchy	celkem
Chlumský Fr., č. 2	4	1	4	5		6	1			2			23
Chlumský J., č. 3	3	1	1	4		3	1			2			18
Provarník J.	2	1	2	4	2	4	1			1	1		21
Šál Josef				1			1	2					4
Chlumský Fr., č. 4	3	1	4	6	3	4	1			2	2		29
Vělebil Fr.	3	2	1	12		4	2		1	1	2	2	30
Baroš Josef	1	1	1	6		4	2	1	1	2			19
Kurba Jul.	1			1			1						3
Krejčířek J.	1		2	4	4	3							14
Starosta J.	1		1	6		5	1	2	1	1	2		20
Rasů V.	1			1			1	1		2			6
Lejček R.				2		1	1						4
Šeba Boh.	2	1	2	6		8	1			2			22
Sahula Jos.				1		2							3
Počepický V.	4	2	1	8		2	3			2			22
Kratochvíl, č. 18	2	2	1	5		10	1	1		2			24
Kovář Jindř.	3		1	4		4	1		2	1	1		14
Dobiáš Fr.	2		6	6		4	1	1		2			22
Grbová Marie				1		2							3

Pokračování tabulky k 1. 1. 1934.

Jméno	selata pod 1 r.	byci	jalovici	kravy	voly	behouni od 8 ned. do 1 r.	7. roční prasat	1. a 2. roční prasat	selata do 8 m.	klisny 1. a 2. r.	klisny 3. a 4. r.	valchy	celkem
Šišov Jan			1	1									2
Košťák Jar.												2	2
Müller Fr.	1			1		2							4
Pohuta Jos.			2	2		2	1						4
Kučera Fr.				2									2
Klejn Jan				3		1	1						5
Michálek B.				2			1	1			3		6
Brnář Jos.			1	2		2	1	1					4
Šustová L.				1		1							2
Štěpánek J.	2			2						1		2	4
Kratochvíl, 36			1	2			1						4
Novák Jos.				1	1			1					3
Bartík Ot.				1		2							3

Celkem bylo 1. ledna 1934 32 chovatelů hospodářského zvířectva, kteří chovali 35 selat do 1 roku, 12 býků, 33 jalovic, 109 krav, 9 volí; 7 selat, 44 behounů (prasat) od 8 neděl do 7/2 roku, 7/2 roční prasat a ost. 25, prasat 4, 13 koní, 2 kůňbata pod 1 r., 1 kůňbata od 1-3 r., 21 plemennou klisnu, 5 ost. klisny a 3 valchy. Celkem se chovalo 198 kusů šotků, 113 kusů vepřového braven, 13 kusů braven honičů a 32 koní. Celkem 1. 1. 1934 chovali voblasti chovatelé 356 hospodářských zvířat, průměrně 11 kusů na chovatele.

Tabulka o počtu hospodářského zvířectva 1.1.1935

Jméno	selata pod 1 rok	byci	jabovce	hady	voli	celkem	1/2 h. h. a. st.	prasnice 1 n. a. st.	selata pod 1 rok	behouni 8 m. - 1/2 n.	prasnice 1/2 n. a. st.	celkem	koně	hřibata pod 1 r.	hřibata od 1. 3 let	klisny	valaši
Chlumský Fr. č. 1	4	3	4		14				3	1	4					2	
Chlumský Jan	3		2	6	11			4	1	1	6					2	
Provarník Jan	4		2	7	13	7		4			7	6					
Šál Josef				1	7						7	7	2				
Chlumský Fr. č. 2	2	2	3	6	13				5		5					4	
Vělebit Fr.			2	12	14	1	4		2	10						2	2
Baroš Josef	1			5	6	7		4	2	2	12	1			1	2	
Kučera Julius			1	1	2					1	1	1					
Krejčířek J.			1	5	2	8			2	2							
Harošta Jan	1			6	7		1		5	7	4	2				2	
Kaše Václav			1	1	2				1	7	7						
Lejček Karel				1	1								1				
Grba Boh.	1		3	5	9				6	7	4			1		2	
Sahula J.				1	7					4	1	5					2
Počepický V.	1	1	7	9	12												2
Kratochvíl, B.	1	4	2	4	11	2	2			7	5	7	7				2
Novák Jindř.	2		2	5	9	2			4	7	4					1	1
Dobias Fr.	3	1	2	6	12				4	7	5					1	2
Grbová M.	1			7	2												
Šišor Jan	7			7	2								1	1	2		
Kosták Jan										1	1	2					
Müller Fr.	1		7	7	3					1	1						

Pokračování tabulky z 1.1.1935

Jméno	selata pod 1 rok	byci	jabovce	hady	voli	celkem	prasnice 1/2 - 1 rok	prasnice 1 n. a. st.	selata pod 1 r.	behouni 8 m. - 1/2 n.	prasnice 1/2 n. a. st.	celkem	koně	hřibata pod 1 r.	hřibata od 1. 3 r.	klisny	valaši
Pokuda Josef			1	3	4					2	1	3					
Kučera Frant.			1	1	2												
Klejn Jan	2			2	4					2	1	3					
Michálek B.				2	2						1	1					
Přáh Jos.				2	2					2	1	3	1				
Jurovčí A.				1	1												
Štěpánek J.			2	2	4					2		2	1				
Kratochvíl, č. 36				2	2						1	1					
Novák Frant.				1	1					1		1					
Bartík O.				2	2					2		2					

Bylo tedy 1.1.1935 ve zdejší obci chováno: 28 selat, 8 byků, 30 jabovic, 109 krav a 2 voly; 8 prasnice, 24 selata, 48 behounů a 22 prasata starších než 1/2; 2 hřibata pod 1 rok, 2 hřibata ve stáří od 1-3 let, 25 klisven a 3 valaši; 13 konů. Celkem se chovalo 144 kusů skotu, 102 vepřů, 32 konů a 13 konů. Oproti minulému roku klesl počet hospodářského zvířectva o 32 kusy - na 324 kusy. Ubylo skotu - o 21 kus - a vepřového braven - o 11 kusů. Ostatní chov se neměnil. Počet skotu se zmenšil proto, že po suchém roce bylo málo píce, a zmenšený počet vepřového braven nastal neúrodou. U hnoje bylo připadálo průměrně na 1 chovatele 10 kusů. (32 chovatelů.)

Podrobněji o roce 1934

Na jaře hynuli rajci na tularemii. V květnu bylo neobyčejně teplé počasí. V srpnu klobily deště. Všichni měli po žních, jen dolení Chlumský měl oves a ječmen venku. Obilí se dost pokazilo. Země-
la stará Kolmanová, která bývala v pastoušce, pa-
nímáma Šťovác a starý Novák. Zdejší hovářský mistr
Bedřich Michálek si koupil v Bělhorčích chalupu
a odstěhoval se. V hovářně se uchýtil udejší rodák
František Kratochvíl, který se vyučil v Praze a po
presenění službě měl nějaký čas spachtovánu hovářnu
v Choceradech. Když v obdávšský hovář postonával, ujal
se práce na něho. Na jaře složil podhovářské zkoušky.
Na jaře zemřela i panimáma Vělebilová a je jako
českobratr. vymanění pochována v Soběhrudech. CPO
tého roku trochu cvičilo; nejvíce samaritáni. Žed-
ník Novák měl krušný rok. Chodil do práce a po prá-
ci, časně ráno a v neděli stavěl na svém. Na stavbu
neměl téměř haléř; jen na vápno sehnal. Ale mate-
riál mu ochotně svezli rolníci, někteří medníci mu
pomohli při nedničině, varbu si vracel na starost
mistr Kůčera, a tak si Novák pomohl k pěknému
domku. Vystavěl na státní záruku. - Michálkovo
stavění koupil šláňský dělník František Šahula, kte-
rý dosud žil se svými rodiči v pastoušce. Za Michál-

kovu stavění a poté naplatil 18 tisíc K. Mladému Šahulovi je květi, že
přičiněním a šetrností se domohl lepšího postavení. - Téhož roku se vyprávěl
obecní rybník. Za firmu se platilo 1 K. V květnu se opravila na Dobruš-
ským cestu. Na jaře se jednalo o elektrisaci na podpory svanu. Po
stárvské pouli se pachtovala hospoda o 200 K ročně kaciněji (Josefu
Šalovi) a hovářna o 500 K kaciněji (Fr. Kratochvílvi). Na podzim
se jednalo o pronájem hovářny. V provincii byla ustanovena místní stolní
raoda. V témže měsíci přišli občané Chlumskovi o krávu a státní
pantáta Nováři prodával v Praze stromky.

Podrobněji o roce 1938.

Na rok 1938 se bude dlouho vzpomínat. Byl rok plný svízelí.
V měsíci únoru zemřela panimáma Kratochvílová, v poroknaném
věku takřka osmdesáti let. Byla to selka kárickým soulem, která
si své povolání chválila do poslední chvíle. Na jaře umřel ho-
vářský mistr Václav Kašš, horlivý členář a vesnický mudrlant,
poctivec. Živil mnoho trampot a hodně míval starosti s počet-
nou rodinou. Dožil se poroknaného věku 78 let. - V měsíci březnu
byla v naší vsi obřadová cvičení CPO, kterého se účastnilo 13 osad.
V měsíci květnu se konaly obecní a okresní volby. - Žena byla dobře
sblížená a bylo jí hodně. Také obilí krásně narostlo, ale dost
brutně se sklídilo. Do 15. srpna bylo sice pěkně, ale všechno
se do 1. srpna nevěsto. Mělo se sklízet ještě hodně žit, ovsu a dost
plněný ječ purnáři. Neustále bylo deštivo a jen asi tři dny
před nedělí 28. srpna byly pěkné. To se sklídily ovsy a odve-
lo se hodně purnáři žit. Píce ale hodně žitla nůstalo na po-
le a dost se pokazilo, protože narostlo. - V měsíci červenci

vyprukla ve nejší obci slintavka a kulhavka. Nejdříve se objevila u domkáře Františka Müllera. Přes všechna opatření nasáhla v neelém měsíci 22 stavení. Ihned po objevení prvního případu se před hraděm dvorem objevily silné vestry vápna, nikas ne dvora neměl - ani lidé, ani drůbež - chlévy se desinfikovaly. Ale nic to nebylo platné. Do vesnice přiříděli uvěřoleháři - někdy dva na den - u Benešova, Mnichovic a u Uhlířských Janovic. Z připojené tabulky je vidět, jaké vznikly škody.

Tabulka o škodách na slintavky.

Jméno	hřany	jabovce	selata	ručné	za ochováni ni v K
Frant. Chlumský, č. p. 2	8	0	4	3 býčky	565
Jan Chlumský	6	2	3	1 býček	385
Jan Provanník	4	2	3	4 býčky	445
Josef Kratochvíl, č. p. 36	2	-	1	1 kůze	260
Josef Bohula	3	2	-	-	205
Josef Šal	1	-	-	2 kony	100
Fr. Chlumský, č. 7	6	3	4	4 býčky	535
Ulad. Velebil	4	5	1	3 prava	550
Josef Bares	4	3	2	1 ovine	385
Jul. Kurda	1	7	7	1 kůze	155
Jan Klejn	3	1	-	1 kova	205
Josef Kahula	7	7	-	2 kony	145
Jan Křečárek	4	7	2	3 voly	450
Jan Starosta	5	3	2	2 kony	440
Jan Kaše	1	7	-	3 kony	210

Vincenc Počepický	5	6	-	2 býčky	545
Jindřich Novák	4	7	7	3 býčci	360
Frant. Dobicš	6	1	3	-	340
Bohumír Šta	6	-	3	-	340
Marie Šbová	7	7	-	2 kony	770
Celkem	81	34	32	14 kony a 3 voly	4.190

V seznamu není uvedeno 16 prasat a 3 kony, které by by také ochovány. Náhara nepostihla 1 rolníka (Uladava Velebila a 9 maloročníků respektive domkářů. Za desinfekční prostředky vydali rolníci (14) asi 1500 K, t. j. průměrně 100 K na usedlost, a maloročníci 950 K, průměrně 60 K. Na ubytování dobytku, který byl s počátkem pálen, pondějí nahopován, se okrouhle utratilo 6.200 K. Celková útrata na hotoých peněžích činí as 15.840 K. To se však nepřiklíní k úbytku na váno, k anehodnocení mléka, které se vytlácelo, a k pronaklácnému času.

Na podzim dne 24. máří 1938 byla vyhlášena mobilisace do 40 let. Byl to roufalý odpor na neustálé pokusy, kterými měl být odrcen bývalý čsl. stát. Po celé máří bylo ve smíšených krajích plno nepokojů, jen byly podporovány mvenčí. Dramatický týden nastal 19. máří v pondělí. Ve středu 21. máří bylo rozhodnuto, že pohraničí bude ustoupeno, ve čtvrtek bylo v Římě plno pláče a roufalé nevole, odstoupila vláda Milana Štefáka a nastoupila gen. Syrového, ale v pátek večer hlásilo ra-ko mobilisaci: poslední roufalý pokus na obranu utracené věci.

Vě Vodslivech slovo mobilizace takřka všechny oburcova-
lo. Hned po půl jedenácté, kdy byla vyhlášena, se do školy
scházeli lidé a naplnili třídu. Poslouchali rozhlus. V mnohém
stavění se nespalo celou noc. Prámo druhého dne přijelo auto
s vyhláškami. Na návsi od časného jitra stály hloučky. Mlá-
dí mužů ještě narychlo dávali své věci do pořádku. Ale během
dopoledne se rozjeli. Někteří na jih k Budějovicím, k
Hradci (Jindřichovu), jiní na sever (k Josefově a Náchodu) a
někteří ještě dál. Svelkými obavami nastupovali ti, kteří
to již ukusili ve světové válce (Frant. Müller). Vedle kroni-
káře nastoupili: Bohumír Srba, Václav Lejček, František Šachula,
František Kratochvíl, Václav Vělebil Jan Provorník František Mít-
ler, Frant. Kobian (hajný - bydlil v uselosti č. p. 19) a Jaroslav
Srba, ponděží Julius Kurta. Přesně slovně Josef Pokuda a
František Klučera nastupoval ne Strimelie, kde stoužil. Současně
byly odváděny vony a koně. Koně byli od Chlumsků (č. 3),
Provorníků, doleňích Chlumsků, Václava Vělebila a Kovářů.
Vůz odvedl Kratochvíl. Jako koněvozdci šli: Václav Krejčá-
rek, Jaroslav Starosta, Antonín Balda, Josef Šál a Slováci. Nej-
dále došli Václav Krejčárek a Jaroslav Starosta.

Imobilizovaní vojáci se během necelého měsíce vrátili.
Nejděle si na vojně pobyl pánáta Provorníků. Ale všichni
z Vodsliv, lidé i koně, se šťastně vrátili.

V měsíci srpnu a počátkem září lidé tušili, že ve vstav-
ku visí něco těžkého. Obávali se nedostatku, proto se nasobili. Nej-
více soli a pevnolejmu. O půl byla taková bída, že někde nemá-

li, čím by osolili. Ale násoby se dělali i v cukru, mýdle, cikorii, sodě
a v jiných věcech.

Ke konci roku - a plynul v nových stránkách (okleštěné Nárrodní
Slovensko) - se tvořilo nové politické uspořádání. Bývalé strany se
sloučily ve stranu Národní jednoty a jin socialistní demokracie se
odsčepili a nahládali stranu Národní práce. Ve Vodslivech se
utvořila organizace Národní jednoty.

Podrobněji o roce 1939.

Na Tri hrále se konala sbírka na upoklíky. Sbírek Sbírek
byvalo dost. Nejsou v knize kapsány, až na příklad letecká sbír-
ka v roce 1933 vyvolala ve vsi nabyčecně morutosti. Jestliže se tato
sbírka napíše podrobně, čini se tak proto, aby bylo patno, jak
se na podobné věci přispívalo.

Sbírka Národní pomoci.

Jméno	Kč		Jméno	Kč	
Jaroslav Košťák	25	7.	10.	Jan Provorník	20
Josef Baroš	20	2.	11.	František Chlumský č. 4	20
Václav Vělebil	20	3.	12.	František Müller	5
Oldřich Chmelář	25	4.	13.	František Dobias	20
Josef Šál	5	5.	14.	František Kobian, haj.	5
Frant. Kratochvíl	5	6.	15.	Jindřich Kovář	10
Josef Pokuda	5	7.	16.	Emil Vělebil	5
Jan Kratochvíl, č. 35	10	8.	17.	Josef Kratochvíl, č. 18	10
Frant. Chlumský, č. 2	20	9.	18.	Vincens Počepický	10

Přehledná
tabulka
všech přispě-
vatelů.

Šťastný
návrat.

Násoby.

Lbírka Ná- robní pomo- ci na tři hrábe.	19	František Kučera	5	25.	Jan Rejčárek	5
	20	Antonín Švorc	5	26.	Antonín Calta	5
	21	Josef Drahák	5	27.	Josef Šakula	5
	22.	Jan Štěpánek	5	28.	Julius Kurba	5
Výsledek.	23.	Bohumír Líba	75	29.	Vladimír Velebil	20
	24.	Jan Starosta	5		Celkem Kč	340

Pohřby. V únoru zemřel v benešovské nemocnici na stenitid síje František Novák. Šestnáctiletý kupecký učedník František Novák. V druhé polovině měsíce října se jedenadvacetiletý redník Josef Novák nešťastnou náhodou probodl rednickým dletem. Pracoval v Praze a dlela nesh a kovárny. Šakopt, upadl a přímo na vpráčené dleto. Zemřel na cestě do nemocnice. Tak oba mladí hoši zemřeli v jediném roce a starí rodiče osaměli. Oba hoši byli sice mírní, ale nadaní a citliví. Škoda jejich mladých životů. Když v měsíci únoru měl pohřeb František Novák, přišla z Benešova zpráva, že umřel jiný mladý hoch - František Počepický, nemanželský syn Růženy Počepické, t. č. Thomásové ve Ušechlapec. František Počepický byl star jako Josef Novák. Byl to hodný hoch. Zemřel na nápal monkových blav 2. března zemřela v nemocnici v Praze Anetka Pohutová, rozená Štěpánková z čísla 25. Leonulka byla velmi milé povahy, kvěsti by neublížila. Inad nikdo ze vsi by nemohl říci, že by s ním měla nějakou mroust. Svě životní štěstí nalézala v práci a přípravě lepší budoucnosti svých dětí. Škoda, že se toho nedočkala! Její dcera, Pavlínka, se vstala v červenci do osmdesátihorcovécha

lupy do Mrače a syn Josef se o několik dní dříve, ale rovněž v červenci oženil a buď se asi stěhoval. Jeho nevěsta je Hlinová z Bělohorel, kde mají domek a kde je její otec starostou. ~ V měsíci únoru zemřela Kristina Kašová ve stáří 68 let. Odebrala se na věčnost na svůj mužem Václavem ještě dříve, než uplynul rok. U vsi byla známá jako spřádaná žena a velmi dobrá hospodyně. ~ V měsíci červnu zemřel dlouholetý vodslivský kupec Likhmund Bloch. Bylo mu již 74 let. Do celý svůj život Bloch úhospodlivě šetřil, ale jinak šel spřádaně. Lidé říkali, že našetřil hodně peněz. Ale nikdo neví, kam se dostaly. To, co bylo projednááno v porůstlosti, nebylo tak veliké. (4.000 Kč.) Jeho dům je však hodně navedbaný. I když při vymáhání pohledůvek byl někdy bez citu, přece většina lidí nenačináma vodslivského mčie ne mlém. Byli však i takoví, kteří se mu svěřovali se vším. ~ V měsíci listopadu zemřelo Kašovic Anna Kašová, dcera Anna. Narodila se téhož roku na jaře. ~ Celkem v roce 1939 zemřelo 7 lidí a jen jedině ze dvou naroumých zůstalo (Anna Kašová zemřela, Jaromír Velebil je živ.) Události v březnu namikla Československá republika. Je to nenapomenutelná středa 15. března. Od rána se sypal sníh. Napadla ho veliká pponsta. Od česného rána hlásil rozhlas vstup říšskoněmeckého vojska na naše území. Přišli jsme tehdy nesví Thomásové rána by tak neovráčila. Asi o půl osmé přišel vrchní ředitel strážníků z Oskedha a navolal si do školy starostu a pořádal nás, kronikáře a starostu, abychom šbali s kladacím Na naší napadlé vesnici se říšskoněmecký voják neuká-

Motorisované oddíly. Až v měsíci dubnu projížděly vesnicí motorisované oddíly. Jelo jich tehdy na motorkách s kulomety a děly a v nákladních autech velmi mnoho. Říkalo se, že se stěhují na Polsko. Průjízdu od Ostrédky a mířili na Kostelec. In jiných míst, kde to tehdy bylo na sta. (Benešov, Český Brod a p.), všechno odjelo.

Národní souručenství. V měsíci dubnu založil státní prezident dr. Emil Hácha nové politické hnutí, zvané Národní souručenství. Do N.S. vstoupili všichni Čechové. Pro kraje, okresy i obce byli jmenováni vedoucí. **Vedoucí** Josef Pokuda. Místním vedoucím byl jmenován Josef Pokuda, rolník, č. p. 25. **Ostatní** Do N.S. se přihlásili všichni ^{ne vši} muží, i výměnkáři, v celkovém **činníci.** počtu 5%. Zástupcem vedoucího byl jmenován Bohumír Črba, jednatelem Otakar Chmelář, hospodářem Josef Boreš, propagacním činníkem Josef Kratochvíl, č. p. 18, sociálním činníkem Jindřich Kovář atd. **Okresní vedoucí.** Vedoucím okresu byl jmenován Jan Škvor z Myslíče. Kronikář byl jmenován okresním činníkem (jednatelem) Ledejší N.S. vyvinulo opravdovou činnost k úpravě obce.

Velké lijáky. V měsíci červnu se stáhly veliké lijáky. Voda naplavila náves, rybník přetékal, takže u Káší se proud dal do stavení. U hostince nemohly trouby pobrat vodu, takže před Kurbnovými vznikl rybník a voda tekla do chléva. Školní náhradní lijáky několikrát naplavily. U komorové cesty byly stržány meze. Cesty byly velmi poškozeny.

Větrné smrsti. V létě byly veliké bouře a větrné smrsti, které v lesích naktropily mnoho škod. In obecním lese byly vyvráceny a polámany stromy, z nichž se maččelo osm metrů paliva.

Školní starosti bylo se násobání. První se lidé násobili v srpnu 'kásobí' a máří 1938, po druhé v březnu 1939. To se kupovalo nejen k jídlu, ale i na osázení. Po třetí se nakupovalo v srpnu, ale opět hlavně v máří 1939. Kdožto po dvakrát lidé takto vyplenili obchod Šimunda Blocha, po třetí nakupovali v Ostrédku, Choceradech a v Sáravě. Na jaře si lidé v obchodě Š. Blocha brali neboří sami, až, chudák Bloch, trnul, ledťo bylo horší. Největší lidé byla o cukr. Člově se vybírali brambory u mnozí lidé neměli ani, čím by osadili hánu. Ono se tomu totiž už po třetí nevěřilo. Dvakrát se lidé poplašili, nakoupili násob a snědli je, proto se domnívali, že to bude po třetí také tak. Na jaře na příklad lidé v Prahy šlápli vajíčka, že by rucau kati. V městech se lidé násobili celý rok. Na vesnici na to nebylo ani kdy, ani se tomu nevěřilo. V posledním čase, když už byla válka se přeci jen ještě hodně nakoupilo. Ne však boty a kůly by byly v krámcích kakačka.

V srpnu i v máří bylo pěkné počasí, ale nase vnikaly oba. **Válka.** Vy a války, která propukla 1. máří. Již celý srpen byl mraja, ale přeci jen se nevěřilo v to nejhorší. Ale ráno 1. máří, časné ráno, aněť rozbil jen německý. Vyhlášoval se, že se přestě k útoku na Polsko. Vstoupil jsem do bitvy a dival se na náves. Byla v bitvě lichopráná. Tu se pojednou ořvaly trouhy. Puntáta Kratochvíli nestl bidelec od vab a spěchal do Horky, kde připravovali seti. A daleko na východě se před hodinou jako hvozdí rána otevřela slončí fronta. Český rozbil ořval až v bitvě, co se stalo. Ale mimo omezení dopravy se válka nijak nepo-

Válka. cítila.
Deštný pod-
zim. V srpnu a v září bylo pěkné počasí. Ale poslední zářij-
ný týden se počasí změnilo a v říjnu se rozpuštělo a šlo po celý
měsíc. Nepřetržitě počasí trvalo až do našeho posvícení. Polní
práce uvázly, žetelové semínko většinou shnilo, brambory se
špatně vybíraly a seti musela až na listopad.

Ovoce. Ovocní stromy bohatě kvetly, ale pokud květy, neustále
pádelo, takže na prstím nebylo žádné ovoce. Byl to smutný rok
bez švestkoviček, kvedlíků.

Tahá nima. Na Počepi P. M. se masypala velká spousta sněhu. Pěkný
sněh nadělal v lesích hodně škod. Vlaky měly toho dne velké
zpoždění a autobusy nejezdy. V polovině prosince začalo mr-
nout a mraky až do konce roku nepovolily.

Sbírka národ-
ní pomoci. V měsíci říjnu se konala sbírka na národní pomoc. Vybrá-
val Václav Počepický a Vlad. Věštil, a částečně i František Dobráš.
Vodslavská obec byla pochválena v novinách, neboť byla mezi
prvními obcemi, které sbírku odvedli a přispěli na sbírku sluš-
nou částkou. Vybralo se 400 kg bramborů, 300 kg řepy a 100 Kč
na hotovost.

Lístky na
mýdlo, pota
viny, šaty
a odběrní
poukazy
na hotovost.
Ještě v měsíci září byly vydány lístky na mýdlo.
První dávky byly 125 gramů mýdla a 125 gramů prášku na
viny, šaty 14 dní. V příštím měsíci byly vydány lístky na tuky, cukr,
a maso. Nejvíce se dávalo 200 gramů tuku a 400 gramů cukru
na týden. Před vánočními svátky byly vydány lístky na
oděv. To se na lístky prodávala již i mouka, mléko, chléb,
ječivo, cibule, čaj a jiné potraviny. Poty se počaly vydávat

na odběrní poukazy.

Před vánočními se počalo i se sběrem másla a s odváděním. U všech másla a
sádla. Z každé dojnice se týdně odvádí 85 kg másla, při čemž odvádění sádla
se má 4 osoby odpracovávat křávu. U sousedních okresů se odvá-
dí jen 70 kg másla na křávu týdně. U Vodslavce sebere Kuli-
šová každý týden 70-80 kg másla. Platí se 20 Kč na 1 kg. Z domi-
cích porátek se odvádí do 100 kg mleté vlny 4 kg sádla. Z těch-
sích prasat více. Čidlo se odvádí Semerádovi do Ostředka. Za 1 kg
se platí 14 Kč a nějaký haléř.

Na zimě vyhnula v některých chalupách všechna pra-
sata. I v okolních vesnicích hodně nepříu mdecklo. Na nepříu
brav přišla nemoc, které říkají obma. (U rolníka Křatočivila.)

Snad na všechny věci byly stanoveny pevné ceny. Tak Pevné ceny.
na brambory 40 Kč, oves byl 10 Kč ceněn (monopolní cena), řepa
145 Kč, ječmen 140 Kč, pšenice 140 Kč, mléko 1.20 Kč. Podobně byly
stanoveny ceny mrahy, kelniny, kurniv atd. - maso nevyzímaje.

V měsíci prosinci byly v Penesově osivoř koni. Všichni rol-
níci a Vodslav museli koně předvésti. Z předvedených koní si z nich
několik vybrali, ale odvedli jen tři koně a to těmto rolníkům:
Václavu Věštilovi, Františku Chlumskému, č. p. 7, a Bohumíru
Lobovi. Za koně bylo zapláceno 6-8000 Kč.

Do vypravení války bylo navrženo úplně nástem německých. Klidky.
Aby bylo navrženo obživování, navrhlo se ČPD, aby na každou
no byly stanoveny klidky. Klidky se po celou noc.

V roce 1939 byla ve Vodslavce jen jediná křávu: Josefu Křávu.
Lobovi se v listopadu ztratil vyhnemý husák.

Přehled a soupis obyvatelstva podle stavu k 31. 12. 1939.C. p. 2. Usedlost
„U Jirčků.“

František Chlumský, rolník, vnořný hospodář, šetrný, ale spravedlivý, horlivý katolík, hospodářství zvelebil. Narodil se 16. října 1877. Jeho manželka Anastasie, rozená Kudláčková (10. března 1891). Bratr hospodáře Bohumil (mar. 4. máje 1895). Mají jediné dítě, dceru Marii (mar. 21. ledna 1924). Chlapeček jim umřel. Z tohoto čísla odešli: Josef Chlumský (rolník v Bělčicích), Jan Chlumský (rolník ve Nodslivech), Marie Chlumská (provdaná Kanková ve Věchradkách), Anna Křejarková provd. ve Nodslivech, Anastasie (provdaná Barešova ve Vesimáck). Za služku mají Slovačku.

C. p. 3. Usedlost

„U Kudláčků“ ve válce, má silný reumatismus, také, jakmile uchladne, musí ležet. O své hospodářství se poctivě stará. Narodil se 8. března 1891. Jeho manželka Antonie, rozená Erbová z Tatoušovic. Narodila se 29. října 1892. Usedlost koupili od Kudláčků. Jejich děti chodí do školy a jsou čiperné. Nejstarší Jan (14. dubna 1928) mladší Marie (mar. 5. 1929), potom Václav (mar. 4. května 1930) a Karel (mar. 14. prosince 1933). Umřelo jim děvčátko Jirinka. Hlouví u nich čeledín a ševcečka.

C. p. 4. Usedlost
„U Cabáňů.“

Jan Provorník, rolník, veselá povahy, má rád nábaru. Na chalupu se přičinil. Pochází z Lohovic. Má pochopení pro zvelebení hospodářství (mavedl vedovci, koupil čisticí soupravy a p.). Narodil se 11. května 1901. Jeho manželka Anna, rozená Cacáková, se narodila 8. května 1901. Mají jediné dítě, Ludmilu, mar. 12. března 1929. Maminka hospodyně Anna Cacáková, ro. 12. června 1883, žije na výměňku.

Seštra hospodyně, Marie, je provdaná do dvora na Nechybě na Těšáku. Čelád: Slovačka Kamíse a kočí Houdek.

Toto číslo měl domek, jehož majitelem byl posledně Karel Sejček. Když domek vyhořel, nebyl obnoven. Když byl Utebílův statek rozdělen mezi dva bratry, musel mladší stavět (r. 1934), a tak vznikla usedlost číslo 5, na které hospodáří:

Václav Utebíl, rolník, inteligentní mladý člověk, milé povahy, který má dosud nivoč před sebou. Narodil se 8. srpna 1904. Za manželku má Jylvu, rozenou Chmelářovou. (Narodila se 31. prosince 1914.) Mají syna Jiřího, mar. 15. dubna 1938. Zemřelo jim děvčátko, jménem Stanislava. Čelád: mají

Obecní hostinec byl postaven v roce 1891 na 3585 mlatých, 32 hr. Peníze se strhily na prodání obecního les. (Utebílův muchoviště.) Nájemcem David, Erba a Šal. Po nemřelém Josefu Šalovi byla pachtýřkou ovdovělá Marie Šalová, dnes je hostinským její syn Josef. Nájemcem je Štátní pivovar v Benešově.

Josef Šal, hostinský, tichý a mírný povahy, je snazivý člověk. Narodil se dne 8. března 1899 a je dosud svobodný. Jeho matka, Marie Šalová, rodem Křejarková z čísla 11, se narodila 2. ledna 1868. Seštra Anna se narodila 21. února 1896 a je dosud svobodná. Po nemřelé sestře Marii, provdané Uárové, žije u něho úplný sirotek Jindřich Uávra, nar. 25. května 1925. Josef Šal si v roce 1939 nařídil obchod s potravinami.

C. p. 6. Hosti-
nec.

C. p. 6. Kovárna.

Obecní kovárna byla postavena s obecním hostincem. Dlouholetým nájemcem byl František Michálek a po něm jeho syn Bedřich Michálek, který koupil v Bělchorlicích prostředně velkého hospodářství. V roce 1934 se odstěhoval. Měl však mnoho starostí, stěžoval si na bolesti hlavy a na zimou 1938 nešťastně skončil pod vlahem. Bedřich Michálek byl jako řemeslník velmi dovedný. To tomto mistru spachtoval kovárnu

František Kratochvíl, syn krejčího Josefa Kratochvíla. Nový nájemce je snaživý člověk, který myslí nejvíce na své záležitosti a o spolky se nestará. Narodil se 23. srpna 1908. Na počátku roku 1938 se oženil. Jeho manželka Anna, rozená Svimberská, pochází z Kormic. U podkovářského mistra se učí jeho bratr Jindřich, narozený 10. března 1922.

C. p. 4. Úsedlost.

František Chlumský, rolník, majitel největšího statku ve Vodslivech, dlouholetý starosta hasičského sboru, je příkladný sedlák, který by ne děděného statku nerášanbročil ani šlápotu. Hospodáří šetrně, ale vybavení své chalupy neustále zdokonaluje. V roce 1932 v prosinci těžce onemocněl, takže se zdálo, že jeho dny jsou sečteny. Ale první selšký kořen ho zachránil. Narodil se 15. srpna 1891. Jeho manželka Bořena, rozená Růžková, pochází ze Ctiborče na Vlasimsku, narodila se 15. října 1899. Mají tři děti. Nejstarší Miloslav (naroděný 30. srpna 1925), mladší František (naroděný

16. října 1929) si jako hošík střítil do holíčků u mlýnku, prsty levé ruky a utratil malík a článěk prsteníku, nejmladší Bořena (naroděná 28. dubna 1932). Z tohoto statku odešli hospodáři sourozenci: Josef Chlumský, říjící na chalupě synovec Jindřicha Chlumského, jemuž otec Jindřich zemřel na podzim roku 1939. U téhož synovce říje i jeho sestra Anežka Borhovcová, rozená Chlumská, sestra hospodáře Františka Chlumského. Anežka se původně vdala do třemošnického mlýna, který v roce 1924 vyhořel, načež měli Borhovcovi najatý mlýn (na Vlášce a ve Slověnicích), ale po smrti manžela se vdova uchýlila k nemonému bratru do Ondřejova, kde říje i po jeho smrti. Karolína se provdala za vodslivského rolníka Františka Kováře. Stanislav se přičlenil do chalupy v sousedních Choraticích. Jeho manželkou je Anežka, rozená Růžková. Čeleď: mají za Kocího Slováka, děvečkou je Slovačka.

Vělebilova chalupa bývala největší ve Vodslí-Úsedlostech. Ale v roce 1933 byla rozdělena mezi bratry Václava C. p. 8. a Vladimíra. Menší Václavův díl (74 ha) je nad silnicí, větší (24 1/2 ha) Vladimírov je pod silnicí. Na původní Vělebilovi chalupě, ovšem zmenšené, hospodáří

Vladimír Vělebil. Je to rolník šetrný, ale bystrý, který býval na praxi v němečném úřadě, kde získal hodně zkušeností. Narodil se 1. ledna 1902. Za manželku má Růžanu, rozenou ^{Pilínkovou} Kapschovou z Petroupimě. V roce 1939 (17. února) narodil syn Jaromír. Před tím jím zemřel chlapčiček hned při narození. Jako výměnkář na chalupě říje hospodářův otec

František Větebil, bývalý velitel hasičů, narozený 3. ledna 1858. Hospodářova sestra, která také žije na statku, Emilie, narozená 14. prosince 1893, je jediná, která se neprovdala. Ostatní sestry se provdaly takto: Bořena na řidičskou učitelku Jana Dostála v Nosislavi na Moravě, Miloslava na rolníka Václava Lukla v Nosislavi na Moravě, Bořena na rolníka Nečusa na Moravě, Marie na úředníka Otakara Chmeláře a žila s ním, než šli do penze, v Branáři nad Labem, a Anna na rolníka Dvořáka v Křešic. Hospodářův bratr Emil žije ve společné domácnosti s vdovou Aloisí Gustovou ve Vědřelovicích. Mají jako čeleď: kočích a Slovačku.

C. p. 9. Úsed. Josef Bares, rolník, velmi šetrný a pracovitý, přilost. „U do- som však účinný, takže je všeobecně u lidí oblíbený. leních Ca- O své hospodářství se pečlivě stará a mvelebuje pole i cáhů.“ budovy. Po dlouhá léta je předsedou místní školní rady Pocháň a Pyskočel. Narodil 13. prosince 1894. Jeho manželka Anna, rozená Cacáková, narodila se 24. října 1902. Mají dvě děti: starší Jindřiška, narozená 15. července 1924, a mladší Josef, narozený 28. října 1928 - dostal a presidentské kanceláře dukát, neboť se narodil o desátém výročí bývalé čsl republiky. Na statku žije hospodářova sčyně Marie Cacáková, narozená dne 8. srpna 1867, a švagrová Bořena Cacáková, narozená 7. ledna 1886, dcera staré panimámy. Bořena Cacáková je hluchoněmá. Z tohoto stavu žije ve světě: Dr. Václav Cacák, který byl berním

ředitelům a žije v Poděbradech, Josef je na pensii v Hostiváři jako vrchní četnický strážmistr, František L. odejel v roce 1910 do Ameriky a je dnes knihkupcem v Detroitu. (Podrobnější upřesnění je v něm v 16. roč. Pod Blánkem na str. 98. a dále.) Marie Cacáková se provdala na rolníka Krákoru ve Vělkých Popovicích. Čeleď: kočů.

Julius Kurba, domkář a bednář, smíšeliný a tichý C. p. 10. Do- člověk, který dá každému pokoj a hledí si svého. Pochází mek. ze Stříbrné Lhalice. Narodil se 21. června 1895. Jeho manželka Františka, rozená Kučerová, narodila se 6. ledna 1894. Mají dvě děti: starší Josef, narozený 13. března 1926, mladší Anna, narozená 29. července 1924. Z tohoto čísla odešli a žijí jinde: Odešli. Anna, rozená Kučerová, provdána na četnického strážmistra ^{Josef Imolíka} v. v. v Modřanech, Barbora Kučerová je ve službě u hraběnky na námku Slovině v Mělníku, Marie a Aloisie sloužily v Praze, ale nyní není známo, kde žijí. František Kučera žije ve Vědřelovicích, Josef je poštmistrem v. v. v Čelákovících a Václav Kučera strážmistrem v Náchodě.

Jan Krejčárek, rolník, opatrný a šetrný hospodář, C. p. 11. Úsed- který mívá rád povyražení, ale dnes je již vážný. Nerou- lost. luším jeho společníkem je dýmka. O rodinu se velmi pečlivě stará. Ještě dnes vzpomíná, co se naccstoval s ženěm, jakud ho nosili, do Lárovy. V roce 1938 mu sčince stonala manželka a starý panitla vzpomíná, že na ni byl v nemocnici vto muž třicetkrát. Před tím stonala delší dobu. Marie se náled- kem Jan Krejčárek se narodil 24. března 1891. Jeho man-

melka Anna, rozená Chlumská, narodila se 19. března 1882.
Mají děti: Jana, narozeného 9. dubna 1911, Václava, narozené-
ho 24. máje 1913 a vyučeného kruklařství, Annu, narozenou
24. srpna 1919, a Josefa, narozeného 6. března 1924. Dvě děti, Ana-
stasie (narozená 23. března 1908) a Marie (narozená 9. máje 1906)
jsou provdány: První na rolníka Františka Dobidše u Vodslav
a druhá na rolníka Ulibana u Mlýňovic. Hospodář měl je-
dinou sestru, Marii, která se provdala na hostinského Josefa
Pála. Čladi: není.

C. p. 12. Uřed-
lost.

Jan Starosta, rolník, velmi šetrný hospodář, který vše-
chny své síly a nájmny věnoval jenom rodině. Nyní již ně-
kolik roků nvychánil, neboť stárně. Narodil se 5. ledna
1866 a byl dvakrát ženat. Z prvního manželství zůstaly dě-
ti: Václav, nar. 26. máje 1906, Josef, nar. 1. října 1908, Jaroslav,
nar. 13. prosince 1911, Marie, nar. 25. května 1914, a Ludmila, narone-
ná 25. října 1916. Druhá manželka, Karolina, rozená Rej-
hová u Hvězdonic, se narodila 26. máje 1889. Z druhého man-
želství se narodila dcera Blážená dne 1. listopadu 1923. Ho-
spodářiovi sourozenci: Josef je rolníkem u Kochánově, Marie
se provdala na rolníka v Slovčenicích, Anna se provda-
la na tov. dělníka Lčtinu do Hvězdonic, Františka má v Pra-
ze holičnárství a Antonie se provdala na rolníka Jindřá-
ka u Přemošnice. Čladi: není.

C. p. 13. Do-
mek.

Jan Raše, mistr holářský, který začal v Sázavě a
až po smrti otce se nastěhoval do domku a v roce 1938 přistavěl

světnici a chlév a počal ve vsi vésti říivnost holářskou. Narodil se
10. dubna 1898. Jeho manželka Marie, rozená Janovská, pochází
ze Sázavy. Mají dvě děti: starší Bořenu, narozenou 9. května
1932, mladšího Jana, narozeného 19. července 1933. Dívčátko, jménem
Anna, narozená v r. 1930, téhož roku umřelo.

Anna Bláženinová, narozená 15. července 1904, žije v staré
části domku, jejíž se stala po smrti matky Kristiny Rašové
vlastnicí. Má dvě děti: starší Jiřina, narozená 9. října 1929,
mladší Miroslav, narozený 18. dubna 1932. Její muž František
byl následkem hospodářské krize bez zaměstnání a šel u matky
v Patajích. Po smrti tehyně Kristiny Rašové se vrátil ke své
ženě a o rodinu se důkladně stará.

Z tohoto domku odešly Rašovim tyto děti: Anetka, Děti, které
provdaná na hostinského Kvačimu v Praze, Bořena, provdaná od Rašů
na německého říedníka Sachmavera na Šumavě, děti jsou oděšly, ale
rodnosti německé, Kristina, provdaná na hostinského Ho-
ka v Kolíně, Baruška, provdaná na šoféra Chlumského
v Praze, a Anastasie, provdaná na řídicího učitele Práhan-
ku v Řeňanech na Neveklovsku.

Karel Lejček, nemědělský dělník, je pracovi. C. p. 14. Do-
mky a šromný člověk, který rád mudruje, ale nikomu meř.
neublíví. Rád uhořívá různé výrobky ze dřeva a doved-
ně hotoví bandory. Narodil se 6. května 1891. Jeho man. V domku
melka Marie, rozená Sahulová, narodila se 14. prosince 1895
U domku ještě žije syn Václav, velitel hasičů, narone-
ný 23. máje 1909, a vnuk Edeněk, narozený 4. máje 1929.

Členové ro- řelka Antonie, rozená Jerihová z Chocerad se narodila dne 4. čer-
diny: na 1894. Syn Josef se narodil 7. března 1915. Hospodářův bratr Ka-
rel je dobrý člověk, neobvyčejně pracovitý a dovedný. Uč. vychodil
jen obecnou školu, je velmi inteligentní, jemný, ale i veselý.
Velmi pilně čte. Známá o něm je, že anamenidě střílí. Narodil
se 29. prosince 1893. ~ Čeledi nemají. (Hosp. br.: Jan ve Ulhovi, Ant.
v Rusku)

C. p. 19. Ubed. Jindřich Kovář, rolník, snaživý hospodář, který
lost, ul. No. nadluženému hospodářství dluhů zbavil, opravil a uspořádal,
vářičku" vybavil stroji, takže má statek v pořádku. U jeho práci mu
však škodí nehořký (zlámaná noha) a nepevné zdraví. Na-

Členové ro- rodil se 10. srpna 1905. Jeho manželka Marie, rozená Krá-
diny: hová z Choratic, se narodila 14. července 1904. Děti: Jaromír,
narozený 15. října 1932, a Marie, narozena 11. května 1938. Hospodá-
řův otec, výměnkář František Kovář, je znám jako moudrý

Františka, prov- člověk, který roznemí svěřencím nemocem, takže býváován i
dima na hřišti do okolních vesnic. Narodil se 10. ledna 1881. Výměnkářova man-
želka Karolína se narodila 21. ledna 1885. Hospodářova
sestra Marie slouží v Praze. Čeledi: koč. Jan Pavlík. Na bytě
koč. Tomáša je v chalupě hrádecký hajný František Kobián.

C. p. 20. Ubed. František Dobias, rolník, veselý a dobromyslný člo-
lost. věk, opatrný hospodář, který mívá rád zábavu. Narodil
se 4. prosince 1894. Jeho manželka Anastánie, rozená Krej-
čáková z Uodsliv, se narodila 23. března 1908. Děti: mají dc-
ru Helenu 9. prosince 1938. Na statku žije hospodářova sestra
Božena, narozená 5. 10. 1888. Dcera též sestry, Františka, se provdala
za rolníka Dobiasa v Třemošnici, okres vlašimský. Ostatní

hospodářovi sourozenci: Marie, provdaná za rolníka Kutchana ve 2 usedlosti
Ulhově, Barbora provdaná za rolníka Havelícha v Bukovanech, odesli, ale
Anička, provdaná za rolníka Tebu ve Uodslivech, a Josef, s říjí.
ním se narodil v jediný den a s ním byl i na vojně; hospo-
dář v Třemošnici. Čeledi: mají koč. a Slovačku.

Marie Trbová, dělnice a vdova. Narodila 8. listopadu C. p. 21. Domek.
1890. Děti: Marie, švadlena, narozená 16. února 1903, svobodná,
Františka, provdaná za řemeslníka Lírku na Moravě, Božena, 2 domku ode-
provdaná za řemeslníka Nováka v Praze, Piřena, provdaná za šli.
řemeslníka Buriánka a říje v C. Budějovicích, Jaroslav, řemeslník
ve Uodslivech, František, řemeslník v Praze (s Mitoslavou Kapalovou),
a Josef se vyučil hovářem a je šoférem v Praze, kde se oženil
(s Ptáčkovou).

Jan Šňor, ciklářský dělník, se přičinuje a dává si C. p. 22. Do-
domek do pořádku. Koupil si u Javora dva kousky pole, ale mek.
z toho neměl ani takovou radost jako z nové stodulky a
z vovů. Narodil se 2. února 1884 a z rušského majetku se vrátil prv-

ni. Jeho manželka Anna se narodila 14. února 1894 a je Čulov- Členové ro-
ská z Čistci. Děti: Vlasta, narozená 29. máje 1923, Josef, naroz- diny:
ný 14. února 1925, a Jindřich, narozený 20. října 1932. U dom-
ku má do své smrti vyminěnu světničku Antonie Šňorová,
svobodná švadlena, narozená 14. května 1899. Do světa odesli: U světe říjí.
Karel Šňor jako vrátný v Praze, Anastánie, provdaná za
řelíka Štebra v Náchodě. Domek měl Jan Šňor nadlužený, ale
však si na opatrování Lidovku Kateřinu Krausovou, která ve
svi sloužila, a za ošetřování Šňoroviím odhárala isporu. (1939)

C. p. 23. Škola.

Členové
rodiny.

Jaroslav Košťák, řídicí učitel, kronikář a jediné vše-
laš ve Vědřelověch. Narodil se 30. prosince 1906 v Trinitěch na
jičínsku. Jeho manželka Antonie, narozená 26. pro-
since 1909, rozená Křížková z Choratic, je dcerou Anastazie
Křížkové z Choratic, která jako děvče chodila do věd-
řelovské školy, neboť byla Trochánková ze Samechova.
Děti: Vítězslav, narozený 12. května 1937, Marcel, narozený
14. prosince 1938, a Eduard 4. června 1938.

C. p. 24.

Domek.

Členové

rodiny.

Odešli, ale

níže.

František Müller, besedník, je směřivý a přičinlivý
člověk. Narodil se 3. října 1898. Jeho manželka Antonie,
rozená Nováková z Mlýňovic, se narodila 28. května 1901.
Děti: Josef, narozený 4. dubna 1928, a František, narozený
14. listopadu 1929. Z tohoto domku odešli: Jindřich Müller,
dělník v Choceradech, Božena M., provdaná na brašnáře Krau-
se v Praze, Františka, provdaná na obchodníka koberci Pít-
ka v Praze, Anna, provdaná na škalce Šemana v Divišově, a
Marie, provdaná na redníka Novíka ve Vědřelověch.

C. p. 25. Do-

mek.

Členové

rodiny.

Josef Pokuda, maloročník, přičinlivý a šetrný ho-
spodář, je velitelem ČPO a místním vedoucím Národního
soutěženství. Narodil se 2. května 1884. Na domek se oženil
jeho syn Josef, narozený 15. dubna 1915, který se vyučil kovár-
ství. Manželka mladého Pokudy, Marie, pochází z Běláhořel
a její dívčí jméno je Hlinová. Poněvadž majitelem domku
je Jaroslav Štěpánek z Prahy a mladi dostanou chalupu v Bě-
lohorskách, budou se asi Pokudovi v roce 1940 stěhovat. Do práce
se provdala Pavla Pokudová na rolníka Klause. V domku

rustane někdejší majitel Jan Štěpánek, narozený 19. října 1855. Děti staré-
lahře mu manželkou bude 85. let a je nejstarším člověkem ve Vědřelověch. Štěpán-
slivech. Josef Pokuda byl Štěpánkovým neteřem, neboť měl na ha.
manželku jeho dceru Anežku. Starý Štěpánek byl dvakrát ře-
nat. Dcera Marie z prvního manželství je provdaná na tovární-
ho dělníka Motla z Trane. Druhá manželka žije v Lensedlech.
Z druhého manželství má děti: Božena, provdaná na mělní-
čáře Homolu z Mochova, Anastazie, provdaná na rolníka Sta-
michu v Lensedlech, Antonie, provdaná na rolníka Věspál-
ka z Rousinova, a zmíněný již Jaroslav, redník u elektric-
kých podniků v Praze. Obě manželky starého Štěpánka po-
cházejí z Choratic: první byla Králová, druhá Brabencová.
O výměňkáři se dosud pamatuje, že byl velký dřív: ať již
jako cihlář nebo jako otvířilý lesní dělník (chodil i v mi-
mě do lesa na bosu v pantoflech) a i dnes je neobyčejně ve-
líký, ač stáří jej už mahrabilo. Podivuhodně jsou veliká
i jeho chodidla. Ač je děda starý, přece je ještě čiperný
a o všechno má rájem.

Toto stavení bývalo řídovským obchodem Šikmunda C. p. 26. Lidov.
Blocha. Ale po smrti starého Blocha, který byl bendětným šikým obcho-
vovcem, obchod zanikl. Nyní ve stavení žije

Anežka Šahulová, která u Blocha přes 30 let slou-
žila. V domě žije, ale vlastnici není a tak neví, jak bude mít.
(Narodila se 20. listopadu 1883.)

František Kučera, besedník a kapelník, vyniká jako C. p. 27. Domek.
dovedný a hbitý řemeslník a hudebník. V jistě je dobrý

a citlivý člověk. Duševně bystrý, ale v úsudku poněkud u-
 členové ro- kvapemý. Narodil se 10. ledna 1886. Jeho manželka Fran-
 Liny. tiška rozená Hlaváčková z Choratic, narodila se 9. března
 1889. Děti: František, narozený 14. dubna 1911, se vyučil red-
 nictví, Marie, narozená 24. srpna 1921, slouží v Úndě-
 Odešli. jově, Antonín, narozený 24. března 1924. Z domku odešla
 Anežka, provdaná na medníka Ldu Domek z Kucírovi
 postavili, ač neměli kaláře. Bida a těžký život je naučil
 dronosti, ale jinak to jsou hodní lidé.

Domek č. p. 28.

Jan Klejn, smládkářský dělník, máje víc pro sebe a
 stará se o své věci, takže se rodá, že ve vsi ani není. Na-
 rodil se 10. února 1849. Jeho manželka Anežka, rozená Ka-
 libová z Uodsliv, se narodila 11. dubna 1884. Děti: mají ješ-
 tě svobodnou Zdeňku, narozenou 22. května 1915. Ostatní
 děti, vesměs dcery, jsou již provdány: Marie na inkasis-
 tu tiskárny Ofenbarta v Brane, Božena měla obchod-
 níka (hobynářství) Bilha, ale ovdověla a provdala se
 znovu na strojníka Kolinského a máje ve Vel. Popovicích.
 Milada se provdala na Antonína Caltu z Měšovic a
 máje na domku č. 28 a budou na něm asi býty hospo-
 sarit samostatně. Antonín Calta se narodil 14. června
 1906 a jeho manželka 28. června 1913. V roce 1938 se jim
 narodil syn František. (3. prosince.)

Č. p. 29. Domek.

František Šahula, smládkářský dělník, koupil
 tento domek od Kováře Michálka. Před tím byli Šahulo-
 vi v pastoušce. Mladý Šahula se však přičiňoval, rodi-

ce mu pomáhali, a tak se u mohli. Mladý, dosud svobodný, se naro-
 dil 28. února 1911. Jeho otec Josef, obuvník, se narodil 2. února
 1848 u malha Antonie, rozená Dušková z Věstce, 9. července 1890.

Lourencoi Františka Šahuly. Marie, slouží v č. 3, narozená Lourencoi.
 1. července 1913, Anastanie, slouží v Čákově, narozená 28. března
 1920, a Luámila, narozená 22. května 1923. ~ V domku má do své
 smrti vymíněnu světničku Antonie Michálková.

Antonín Švorc, redník, přičiňlivý a šetrný člověk, neboť Domek č. p.
 neměl věna, ale ušetřil si a práce tolik, že si vystavěl slušný 30.
 domek. V zimním čase se čtením horlivě zabývá. Pochází
 z Astředha. Narodil se 30. listopadu 1898. Jeho manželka Marie,
 rozená Kratochvílová z Uodsliv, se narodila 26. listopadu
 1905. Děti: Marie, narozená 23. dubna 1929.

Josef Ilbrák, maloročník, tichý a rozumný člověk, Č. p. 31. Do-
 h němův přede řněmi přicházejí a dáleha pro hrabice nebo mek.
 pro hosiště, přičiňlivě po léta hospodařil, takže děti dobře
 naučil. Narodil se 19. dubna 1884. Jeho manželka Marie,
 rozená Šimková, se narodila 28. června 1885. Děti: doma ma-
 jí již jen Josefa, narozeného 2. července 1924. V domku
 máje přiburná Gabriela Kesslerová, narozená 19. února 1884. Pro- Z domku
 vdaly se: Anežka, provdaná na Štěpánka z Uodsliv, a Marie, odešli.
 provdaná na tiskářišského dělníka Nového z Prahy.

Aloisie Šustová, benočetná vdova po Václavu Šustovi, Domek č. p.
 narodila se 10. června 1896. V domku s ní máje ve společné do- 32.
 mcnosti Emil Velebil ve státku č. p. 8, narozený 30. srp-
 na 1894.

C. p. 33. Chalupa.

Jan Štěpánek, maloročník, vyučený mlynářství, inteligentní člověk, dobrý organizátor, který rád pracuje ve spolecích, zvláště v hasičstvu. Narodil se 14. února 1904. Jeho manželka, Aněška, rozená Plnáková, se narodila 21. ledna 1909. Děti: Ladislav, narozený 30. června 1929, Jiří, narozený 31. ledna 1933, a Jaroslav, narozený 6. února 1936.

C. p. 34. Úřad.

Tuto chalupu si Jan Štěpánek vystavěl.
Oldřich Chmelář, úředník na pensii, prožívá klidně a spokojeně nasloužený odpočinek. Úřadu si vystavěl, než šel do výslužby. Narodil se 25. prosince 1898. Jeho druhá manželka Marie, rozená Vělebilová z Údoliv, se narodila 26. července 1890. Z druhého manželství se dne 27. srpna 1920 narodila dcera Dagmar. Z prvního manželství byly děti: Hylda, provdaná Vělebilová, Milúška, provdaná v Trěbechovicích, a Milek, zaměstnaný v Praxe.

C. p. 35. Domek.

Jaroslav Šeba, vedník, snaživý člověk, který si benhaléře vystavěl slušný domek. Narodil se 28. března 1911. Jeho manželka Aněška, rozená Kučerová, se narodila 12. ledna 1910. Děti: Libuše, narozená 9. března 1935 a Jaroslav, narozený 2. dubna 1938.

C. p. 36. Domek.

Josef Kratochvíl, krejčí, pro rovnou a moudrou povahu a taktní jednání je tak oblíben, že byl zvolen starostou obce. Před tím svědomitě pracoval v hasičství. U něj svědomitě a poctivě nastává úřad starostenský a to době těžké a odpovědné. Narodil se 11. června 1880. Jeho manželka Marie, rozená Kovářová, se narodila 4. června 1885.

2574. 40

Kučer

Děti: Josef, narozený 24. prosince 1914, Přemysl, narozený 6. prosince 1919, a Jindřich, narozený 15. března 1922. František, který spách. Odešli. Boval radejší obecní hovárnu, Marie, provdaná na radejšího škora, a Aněška, provdaná na

Majitelovi sourozenci: Karel Kratochvíl, poštovní podúředník v Praxe, sestry: Marie, Antonie a Františka.

František Novák, vedník, narodil se 1. ledna 1891. Jeho manželka Marie, rozená Müllerová, se narodila 2. února 1891. Domek. Sourozenci: Antonie, provdaná na dělníka Krásu, Františka, provdaná na dělníka Müllera - obě v Choceradech, a Marie, provdaná na dělníka Kaše.

Abakar Bartík, dělník, tichý, ale dost veselý. Domek koupil od Pillerů. Antonie Pislerová, rozená Kovářová, měla Domek po matce. Dnešní mají tel domek novou vystavěl v r. 1938. Narodil se 5. května 1905. Jeho manželka Marie, rozená Laštovková z Čákovy, se narodila 22. ledna 1908. Děti: Jarmila, narozená 12. října 1924, Uěra, narozená 29. května 1929, Karel, narozený 13. ledna 1932, Marie, narozená 3. dubna 1935 a Anna, narozená 24. října 1938.

Douška

Dvanáct let již říje chronikář s lidmi radejší vesnice. Dostal je na ten čas, porozuměl jim. Jako lidé mají své slabosti a nedostatků - tak jako je má hářdij. Ale dvanáct let pohojného života možno prožít jen slidem dobrym a spravedlivým. Důh někdy tichým útdalivám a necht vdaraví a spokojenost je v nich stálými hostem. Proš pořehování Jaroslav Košlák, chronikář. " " at je vždy prováří!

Podle rjn. min. školství a národní osvěty ze dne
21. 10. 1940, čís. jedn. 129 244/40 - 11/4 pamětní kniha obecní
ukončena ke dni 31. prosince 1939. Pokračování ve II. díle.

Jaroslav Kosták,
kronikář.

ku Dluhák
dne 21. 11. 50.

Josef Kratochvíl,
starosta

Pokračování obecní kroniky od konce roku
1939. Pokračování II. dílu.

rok 1940.

Popis kronikáře Pohračování 7. dílu obecní kroniky
kterou začal psát dne 10. prosince 1950
Novák Tomáš, penzista ČSD. narozen 11. XI.
1895.

Novák Tomáš je synem továrního dělníka.
který ho nechal vyučiti krejčovským řemeslu.
Po vyučení nastal u svého mistra, který mu
platil týdně 6 korun což to nebyl žádný plat,
tak byl nucen si hledati něco jiného. V
Střekovických tkalcovských továrnách přibýra
li učně na trole, tak sem se taky přihlásil
a byl jsem hned přijat. Tam jsem se učil anova.
Ale tedy to učení netrvalo dlouho jak uměl do-
chozeti se stovem hned mě dali na řenský stav
kde sem musel samostatně dělati. Když už
uměl řenský stav dobře ovládati tak mě dali
na doli na mušský stav tak s rovny šagát,
tam už to bylo mnohem lepší. Na těchto stavech jsem
pracoval až do roku 1945 kde sem musel na vojnu.

Na vojnu jsem nebyl ani celý rok než jak jsme při-
šli na italskou frontu tak jsem přešel do itálie.
Když jsem přišel do lágru tak jsem tam viděl jak
hoši mají na čepicích červenou hvězdu, tak jsem
se jasně septal, což je v. on mi řekl že se hlásí
legie proti rakousku tak jsem se přihlásil taky. Když
nás bylo na tři tisíce tak nás poslali na frontu jako
vývědný oddíl kde každá italská armáda dostala
jeden vývědný oddíl, a vjeanom tokovím oddílu jsem
byl až do konce války, po skončení nás itálie posla-
li domů. Ale jak jsme přijeli do Čech tak nás hned
poslali na Slovensko obsadit slováky v. m. d. v. v. v. v.
Tam jsem byl až do roku 1920 kde jsem pak nastoupil
službu u dráhy na slovensku. Tam jsem sloužil až
do roku 1939. kde pak nás slováci přešli do Čech
a Moravy v. tak jsem se dostal do Píseku kde sem
sloužil až do roku 1944 kde pak mě němci dali
do výslužby.
Novák Tomáš a jeho manželka Božena, která je rodná

a její obce se přestěhovaly a tržby do Vladiv dne
8. III. 1949. do domu p. Karla Glisnigera. Po delší
době si mi zavolal M. N. V. do schůze v. tam se mi
ptali zda bych nechtěl taky pracovat v M. N. V. což
jsem jim řekl že jim pomůžu. Jak sem to prohlásil
hned mě zvolili a taky mi hned dali funkci sta-
jist aby jim dal občani kroniku dohromady
která nebyla psána od roku 1940 a do dnešního
dne. Ačkoliv jsem zde nebyl v. protektorátu i nyní
si demokratické českosl. republiky pokusil jsem se tuto
kroniku dítí dohromady. Měl jsem s tím těžkou
práci o doufám že sem tuto kroniku p. napral
podle sebraných zpráv o doufám že snad vyho-
vijm všem předpisům i místnímu občanstvu.

Jako první co jsem zjistil bylo že 13. září 1940 Škola aničemi
bylo nořeno na veřejní škole aničemi všech promo-
tek na byvolou C. S. R. Tyto pomůtky byly:
Obrazy p. presidenta Masaryka a Beněše dále
3 obrazy českosl. vojska, mapy, obrat českosl.
hymny, obrat promočného dne, velký a malý anek
československo. a anek na promůtku prodlit a
světové války. Další nořeni přišlo by na veřejní
škole se řádko vyučovalo povine němečine a
učitele aby se učo stáli kuram němečiny
v Beněšově.

Zbyroni odpadku

Podle nořeni protektor. ministerstva
bylo nořeno a byroni odpadku t. j. kovů, papiru,
textilii a ještě mených věcí. toto abjroni provedlo
řádko ze veřejní školy.

Novo minist škol.
rode.

Přednosto okresního úradu v Beněšově,
jmenoval občany J. Borěně rolníko. ve Vladivěch

předsedou místní školní rady, Karla Svobodu
 kolníka ve Věstei, místo předsedou o. Jor.
 Hostáka řídícího učitele ve Vraclavěch
 členem místní škol rady.

Norosemí

Dne 12. prosince 1940 narodilo se
 domkovi Čaloví dvojčata Marie a Josef.

Č dvojčát norosených říje česká Marie
 a syn Josef se měsícem zemřel.

Tímto jest ukončen rok 1940.

rok = 1941

Okupace a
slavnosti:

Druhé vyjádření řízení protektorátu Čechy
a Morava bylo sloveno dne 14. března 1941.

Bylo nařízeno aby obyvatelé a další obec
vyvěsila vlajky, a to říšskou a protektorátní
což tak nevědomi by, ale škola je vyvěsit muselo.

Noroseniny

Dne 20. dubna 1941 byly sloveny vůdce
noroseniny. Škola byla opět oslabena propory.

Ve škole pak byla a důrazně vna-
do práce pro německý národ, pro říši i pro
celou Evropu.

Vyjimečný stav

Dne 27. srpna 1941 byla protektorovi Neu-
röthovi, soudcem udělena dovolená a téhož
dne byl zastupujícím říšským protektorem jme-
nován Reinhard Heydrich.

Dne 28. srpna 1941 byl vyhlášen vyjimečný
stav v Praze, Brně, Kladně, Ostravě, v Plzni, a ještě
v různých městech. Osoby které se dopustily obtoře

nebo jiných činů, neb byli v podřetí hned byli
zastaveni a souzeni.

Bylo mezi nimi mnoho příslušníků
byv. české branné moci, hlavně legionáři, mnoho funkci-
onářů socialistických demokratů a komunistů, a kterých
se vrátilo málo procento, a ti kteří se vrátili všichni
byli nemocní a a drovji měli podlomky.

Pro nedůvěru v příslušníky pro dvojí chová-
ní byl zastaven i předseda protektorátní vlády a odsouzen
k trestu smrti.

Letní mrazy

Od konce listopadu až do konce prosince
se byly krátce mrazy a spouště sněhu. Polivo nebylo.

Letniční stonice a Ostředko bylo nařízeno aby
ve svém obvodu zobovilo všechně uhlí které najde
v obcích, tak tě i a další školu šli prohlížeti a doli-
tam není uhlí. Ale bohužel špatně pokračovali tam
kde byla tak to hned všechno shovali tak aby
nic nenošili.

Zbít pro něm.
vojáky.

Prezident vyhlásil pro Čechy a byjku armních
potřeb pro německé vojáky.

Ve sdějí obci se sebralo dosti králičích
košek, jiného obruho nebylo.

Jelikož pan tu sami rolníci tak obnosně
řátatvo i obuk samo upotřebí do práce na
svých poli

roba 1942

Mrazy které začaly v listopadu 1941 trvaly
až do polovice března 1942, kdež hodně ovocných
stromů pomrzlo

Tuže mrazy

Slavnosti.

Výroční zřízení protektor Čechy a Moravy.
bylo slavnostně vzpomenuo 14. března 1942 a
oudcovy narozeminy byly sloveny 20 dubna 1942
kdež přišlo zase nořiceni vyvěsiti vlajky.
Nikotik otorení je vyvěsiti a tak též i škole.

Úmrtí

Dne 18 února 1942 v čp 8. zemřel nejstarší
rolník a dější obce Front. Velebil ve stáří 84 let.

Narozeni

Dne 5. dubna 1942 narodilo se rolníku
Front Dobřasovi čp 20 ceruško Marie.

Dne 26 ledna 1942 narodilo se domka
ři Lejškovi ceruško, Věra.

Totál narozeni.

Dne 9. července 1942 byl totálně narozen
do Mirosovo u Balaenu, Front Šahula kde pra-
coval u firmy „Reschop.“ t. j. pilo. která byla
vedena německy až do 20 dubna 1945.

Děle Jindřich Kratochvíl od 1 dubna
1942 do Berlína. v. vrátil se až koncem května
1945.

Slavnost.

Dne 9. července 1942 byly sloveny narozeminy
prezident. Dr. Emila Šlochy který dne 12. července t. r. dožil
70 let.

Němci. vedení
úřadu.

Stávající nebo v úřadě byla roz-
šířeno provomoc okr. úřadu.

Od této doby je okresní úřad něme-
cký vedením úřadem s korespondencí a s ním
německy.

Úprava škol. budov

Školní budova byla v dosti špatném
stavu, tak se školní rada usnesla, dle jí
nose do porádku což bylo provedeno.

Elektrizace obce

Nabeí se sro. díla. elektrika. Instalace
vedení bylo provedeno i ve školní budově
a nebylo však dokončeno.

Připojení na síť bude provedeno
až v pozdější době.

Úst. nosení

Dne 1. srpna 1942 byly totožně na nosení
následující, Jerolov Horost. do Berlína, Josef
Krejčerek který se po 4 měsících vrátil a více než.

Nádor Krejčerek který 27. ledna 1945 zemřel.
Frant. Kucera, Marie Kucerová všichni šli do
Berlína, kde pracovali až do roku 1945.

Úst. práce

Výsledek úst. byl dobrý, rovněž sklizeň
brambor byla uspokojivá. Po celý měsíc srpna
bylo teplejší počasí což mělo příznivý vliv na sklizeň
otavy i brambor. Při bylo hodně švestek ale ota-
vského ovoce bylo málo protož hodně stromů
bylo prokoseno tuhými mrazy.

Úst. práce

Nabeí bylo provedeno podle usazení
a vlastní a bího textilních odpadků což vynešlo
jinou 15 kg.

Divadlo

Místní odbor hasičů sebral veselohru
náčeství fořta Kuznědka. Představení bylo
pěkné a mělo hodně četnou návštěvu.
tímto představením se ukončil rok 1942.

rok 1943.

Průběh o
náletu.

V únoru byla školní mládež a občanstvo poučeno o letechém problému při náletu a chováni se při něm.

Hlas pro ověř kontrol.

V polovici února 1943 bylo v obci provedeno hospodářská kontrola, její výsledkem byl prohledaný mel rolníci a cholupníci kteří se to so všem dovědělo co měli vše chno poskytovat jim to nejnútnejší si nechalo ale ten trošič co si nechali jim hospodářská kontrola se brala (ale moc toho ne bylo ale byla toho přeci jen škoda kdyby poskyovali úplně všechno to k by ji moci i sto doly rozbouraly jen aby něco měli.

Přednáška

Dne 28 února 1943 konalo národní soumrčenství veřejný projev, spojený přednáškou. "Český národ na nové cestě". Přednáška byla vyplechnuta se rojmem.

Oslovy.

Dne 15 března 1943 na oslovu řízení protektorátu světostrnilo se jen školní řádstvo, a obyvatelstvo se miko nezúčastnil.

Jelikož bylo přiznání proci, tak všichni občane šli do poli na práci než na přednášku.

Výpom učitel

Na a dejší školu byl od 1. dubna 1943 ustanoven výpomocný učitel Ludvík Němec, který ade má vyučovatí němčině a tělesné výchově pro způsobu německém.

Divadlo

Zbor dobrovol. hasičů uspořádal v místním hostinci veselohru, "Hádný olově".

Výročí úmrtí:

Čteroum bylo na místní škole
vzpomenuto výročí úmrtí říšského protekt.
Reicharda Heydricha.

Oslovy

Dne 12 července 1943 oslovilo a dělal
škola-norození stát prezident. Dr. Emil. Fichy

Dělečko na čer. něm.
kříž.

Školní mládež bylo uspořádáno
slučko na německý červený kříž.

Bylo vybráno a odesláno 60 K. žemské
pění o mládež

rok 1944.

Norození.

Dne 9. ledna 1944 narodil se
domkovi Lijiškovi syn Mirek.

Dne 9 února 1944 narodil se
domkovi Bortíkovi syn Jaroslav

Oslova

Dne 15 března 1944 bylo 5 výročí
řízení protektorátu. Škola bylo vyzdobeno
na propory. Žactvo ve třídě poslouchalo
skomestní vysílání českého rozhlasu.

Poslech projevu ve třídě umožnil
rdník Bohumír Srba. tím se škola leskově
zapnijil přijimoc. Z občanů nebyl nikdo.

Osácovací okoe

Z daru na osácovací okoe poskytnutého
Obecní správou v Benešově, byly prodány
mi, Zdeněk Janota a Věsta čestkou 60 K.
Marie Šublová a M. Bartíková a Nadsliv
čestkou po 70 K.

Novým škol
zahradou.

Letošního roku si obec Chlumský
čp. 7. vstal školní zahradu, kterou před
13 lety pronajal správě školy a odmítl ji
dále pronajmouti. Není to překvapivé jev
a všichni občané toto jednání odsoudili.

Průběh který obec Chlumský škole
před 13 lety pronajal, bylo spíše plně
rohlí, rostlé kopřivama. Místní školní rada
dala tom navesti dobrou sem, osadila ovocný
mi stromy a keři a oplotila ji. Úřadem zahrady
stálo na 5 tisíc korun. Také školní děti se
zúčastnili těchto prací. Za to se obec
Chlumský nově vstal smlouvou se školou

provecho zahradu po 3 roky bezplatně k uží-
vání a na 10 let so. roční poplatek 100 korun.

Pro uplnění této lhůty se bude zahra-
du dále pronajmouti škole, neno stanou si
nějake nepřehoditelné přehozky.

Letos 31. provincie měla smlouva vypr-
šeti. Obec Boreš i řídící učitelka řídili
obceno Chlumského o prodloužení smlouvy.

Ten však odmítl škole zahradu dále pro-
najímati. Poněvadž podle smlouvy měla škola
používati zahradu ještě letos dala obecna
Chlumského volat k soudu pro rušení
smlouvy. Tento se však v zastoupení o dvoho
to prohlásil se dol vyjádřit a protože pry
škole do 8 dní neprotestovala porbyla smlou-
va platnosti. To ovšem se nesvíklá do no provede.

Ale vzhledem k současně, vážné době,
upustilo místní školní rada. od soudního
jednání. Tím se ukončila celá přehozka.

Úmrtí:

Dne 15. srpna 1944 zemřelo domhořsko-
Albise Gustova čp 32 ve věku 49 let.

Totál nasazení

V srpnu bylo vyhlášeno totální
pracovní nasazení. Žádný muž obce nebyl
nasazen.

Velká vědra.

V srpnu byla velká vědra tak se
propíchala se zhlíani, ale 3 týdnů trvajících
vědra, působilo nepříznivě na brambory,
které jsou průměrně malé a buďejích velice
málo. Až ke konci srpna stáhla se prud
ká bouře a lijákem, ale žádné neštěstí se
přitom nestalo.

Svatba.

Dne 26 září 1944 oženil se Emil
Velebil z Anny roz Čápkovou která z dědič.
domku čp 32 po své sestře provázaná za domhoře
Lustu.

Dne 27 října 1944 zemřelo nejstarší
domhořsko-čp 38 Steinigerová ve věku 89 let.

Úmrtí

Počasí

Říjnu prouvalo většinou deštivé
počasí. V listopadu bylo málo slunečnick dní
většinou prouval omíl až na konec října ležet.

Narození

Dne 23. prosince 1944 narodil se rol
niku Velebilovy syn Jaroslav.

Nořování

V prosinci přišlo nořování aby se
všichni učitelé přihlásili na obecním úřadě
kde mají pracovat denně nejmeně 5 hod.

Druhé nořování a byřování pohryvek,
ale v obci sebrané pohryvky nebyli proto se je
si je každý nechal na přikrytí koní.

Zahorové práce

Na zahorové práce na sever. Moravě byly
se a další obce učeni a poslání, Jose Šinor, Jan

Polák, Jindřich Nový, který byl tehdy
německým vojákem na dělní záhodně na Moravě
ale jeho strýc Josef Lala vždy ho otcho vysvobo-
dit tak že nikom nešel a oli jen ti dva.

rok 1945.

V lednu 1945. na padlo tolik
sněhu že se museli silnice prohorovati.
Proto přišlo nařízení aby všichni
občané i školní mládež šli prohorovati
sněh. Ledem byly takové várnice že místy
bylo sněhu až na dva metry a stále prudal.

Od 19 února 1945 až do 4 března.
bylo nařízeno aby všichni občani a obuv.

Odhlášení
sněhu

2 týdně stáreho
čestvo. moroch
svým dělníkům

abych. mělo. nosev. "Národ svým dělníkům"
Sebralo se 11 kg hadrů, 12 šepic a klobouků
a 2 páry obuvy. Výsledkem byl malý protokol
a dejší občane jsou s nimi seměděleci tak oni
somy obnošené věci upotřebily do práce
na pole

Právní

Němci v březnu se počasi začalo
měnit, sněh tál, slunečko se začínalo
hebaty hrát tak jako by mělo ane i ho radost
a taky jo neb se to německo začínalo
hroutit a všude byly byti. Všech už nás
dost dlouho droncovali a mávo-li tak
by byl nejvíce čas je od nás vypráskat.

Osвобоření:

Konečně přišla toužebná chvíle.

Měsíc květen byl velmi bohatý na události.

Konečně jsme se dočkali narození
svobody. Po šesti letech okupace jsme se aba-
vily hrusovské na ciotických horách.

1 května 1945 svátek práce byl ve
anonymní tiché boji o Berlín. Hlavní
Hitler byl padl, nahrazen otol. smutek a
vyvěsít na veřejných budovách černé prapory.

Alé ve aději obci a škole vyvěšeny nebyly.

Alé ~~na~~ 3 května bylo škole znovu
nahrazeno aby vyvěsilo černý prapor, což
udělalo škol. děti. Alé teď se události hromili
jedno za druhou. Dne 5 května 1945 vypru-
hlo v Praze povstání. Zjiskou úzkosti jsme

všichni sledovali a přání a rozhořeni. V obci kde
měli rádo chrám dovolil se dospět i děti a
proslouchoho se dlouho pře půl noc o mnohde
přes celou noc. Každý si připnul českoslov.
trikoloru a úzkosti i naději, někdo se každý ruda
orvosito dorosi na pomoc Praze. v Nodsliv i
okolních vesmí se sesti musil se se přijdou na
pomoc Praze, ale bohužel se tam nedostali.

Nocí na 6 ho května 1945 občani
v Nodsliv a okolních vesmí, nadělali na
okresní silnici k Lovosí a Choceřadum
rošky. Alé bohužel dlouhého tarání neměli
nebo druhou noc je bylo nutno odstraniti.

v Benesova byly hlášeny oddily emesaku
kteří všude hrozili se v které vesmíe najdou
rošky a nebo přeháňky, tak ji vypru a obyva-
telstvo postřeli, toho se aději občani rolekli
a hned ōli odklíet přeháňky seí přijdou
něm si aby naši vesmíi nespustovali.

U pondělí 7 května 1945 chtěli už někteří občané vyvěsiti českoslov. vlajku. Ale odpoledne asi ke 4 hod přitáhli do Vlaštic oddíl eseků tanky a dvěma děly.

Dělo postavili na stavení čp 33. Štěpánko. u silnice Ostředek a namířili je na naši ves. Pak procházeli eseráci, obklopení prosci, prohlíželi stavení a dali tam nemoji nějaké a brnění. Pak obsadili vše chry vyšochy a vesnici se o každého prohlíželi kdo šel do vsi a nebo ani. Nikdo nevěděl co se bude dít. Lidé ukryvali no. rychle jídlo, šatstvo a různé věci jen aby jim to eseráci nevrátili. Čekali se že eseráci zapálí vesnici a budou střílet. Byly to krásné hodiny nejistoty. Za půl noci vojeanov přijel no. motor se německý voják a za chvíli a velkým spěchem eseráci odjeli a tanky i děly. Lidé si oddechli. Druhý den již se vědělo že německí hospitalovali. Po rozsvěcení silnicí hřmělo německé obrněné auto, tanky, nákladní auto. no. všichni měli bílé vlajky.

Nikolik nákladních německých aut a autolo u silnice, neb jim došel benzín. Vojáci vyškoboli a nechali plno aut. stálo proto že se byly ruce armády, která přijíždí jim vprotěch. Ale lidé nosí a okolních vesnic behněl se na auta vrhli a vyrobotoji se vsi se jim ani nemohlo rozlívati, pro svou tou utřpení. Když to německí vyděli co se děje, rozešli několik aut zapálili. U úterý 8 května 1945 byl a místní školy, ačten německý odnoh a nápis a občané kde ještě byly nějaké německé nápisy tak je hned odstranili.

Dne 9 května 1945 avlál na místní škole českoslov. prapor první to velí obci. Do večera vláti prapory již na všech stavení.

Ve čtvrtek 10 května 1945 vítali jsme ve Vlašticích první ruské vojáky kteří projížděli obcí no. motorkách. Po silnici vedne vnoci přechlo a besile německé vojáky provázelo hlebkami lidí. Kouření nír. a volba

oni o tomu nechtělo věřit a pro toliho-letých
proměn a strachu.

Dne 11 května 1945 přišla rada
odvést do Vladiv, a to oddělení tankové
kde se v obci ubytovali no. ruských mi-
stech a no. novsi, stály těžké tanky i no.
některých otců. Byly tu přes týden.

Obyvatelé se s nimi spřátelili.
Ovšem lehké bylo pro jejich odchodu i shla-
mání, když se pokusili ruské věci, oni
je vyprázdnili ulicemi, ale celkem to byly vojáci
milí a oddaní.

Během měsíce černo pro-
jžděli ruskí vojáci Vladivomí, často a de
i nocovky i několik desítek vojáků.

Po okolních lesích pátrali po
uprchlích esesacích kteří se zde ukrývali.

Také oddělení G. P. U. zde pátrali
pro jichem si ruském emigrantu Kordejovskem

ktej v roce 1918 emigroval z Ruska. v roce
1940 se dostal ke gestapu. Bylo vyslácho no
několik občanů tak též i bývalí řidiči
učitelka, což nevedlo k nijakému výsledku.

Toh to by bylo asi vše co jsem zjistil
o tykalo se převratu v protektorátu, víc mi
není známo.

Ted snad je mi konec všemu
utrpení a snad nám nastanou nové a
lepší časy.

úvaha

V měsíci květnu 1945 zemřelo sestro
Josefa Polí hostinského ve Vladivěch ve
věku 48 let. Bude jí sem lehká vnaší
těžko nové vydobité republice.

Dočtem černo byl vydán dekrét
o konfiskaci půdy. Tim bude umožněno, aby
Dekrét o konfiskaci půdy

naše pohraniční kraje byly osídleny českým obyvatelstvem.

Nimci budou přestěhováni do říše, kam je vždycky sraze tohle. Tak též se a Vladislav bude stěhovatí několik rodů do pohraničí

Nedemí obce

Od převratu se do 25 června 1945 vedlo správu obce zastupitelstvo se starostou Jan. Krolchvilem čp 36. o dalších rolníchky. Jsou to tyto občane!

Emil Nelebil, Josef Boreš, Josef Plavík,
Frant. Chlumský, Frant. Dobias, Frant. Chlumský II.

Nějnová schůze

Dne 25 června 1945 svolává veřejnou schůzi občanstvo ohledně sestavení M. N. N. Na tuto schůzi se dostavil referent soudruh Král a Beněšovo. Schůzi svolal občan Emil Nelebil o 21 hod. kde uvítal soudruha Krále a předal slovo referentu.

Soudruh referent Král prohlásil se několik stížností i oznámení na sestavení M. N. N.

Těže se proče jsou námítky na sestavení výborn. Dále vysvětluje různé pohyby o vedení M. N. N. o tože se u nás mají připravenou kandidátní listinu, všechny strany zastoupenou. Kandidátka byla předložena na které byly všechny strany zastoupeny. Bylo přikročeno k volbám M. N. N. kde byly zvoleni tyto občane!

Krolchvil Josef čp 36	
Chlumský Jan "	3
Nelebil Emil "	32
Nelebil Václav "	8
Šrba Joroslav "	35
Bortík Otokar "	
Lejček Václav "	
Jancera Frant "	
Dobias Frant "	20

Štrougal Julius čp 10
 Štorosta Václav čp
 Štovor Jindřich čp
 Velebil Vladimír čp 5

Všichni tyto občane byly jednohlasně a voleni do M. N. V. Ale neměl dlouhého trvání. Pracoval pouze 5 měsíců a předsedou Kručero Front.

Předseda Kručero Front byl na svoji žádost spouštěn představenstvem před radou O. N. V. v Benesově dne 11. října 1945. Když předseda M. N. V. proložil svoji funkci hned se s ním vystoupili následující celý výbor.

Kručero Front. volím provede úvod do úplného vysvětlení a tak končil svoji první práci M. N. V.

Podání v úřadě se na několik pracovních dní bylo proměnlivo. Přesně

Žně

Žně začínaly ve Kraslicích kolem 20. srpna 1945. Stav úrody je velmi dobrý, tak se rolníci mohli doplnit dočasně.

V úřadě mělo přivést, několik bylo, což to samostatně tak spadlo vždy jen pár kapek.

Pohraničí

Do pohraničí se nám se aději obce odvíjely tyto občane. Karel Jan do Mimoně, Karel Josef do Mimoně, Bláženin do Kraslic, tak nám v naší obci ubyli tři rodiny.

Umění

Dne 10. srpna 1945 zemřel rolník čp 7. Chlumský Frontišek ve věku 55 let.

Elektrika

V měsíci září 1945 byl pro vzdělání velmi slovnatní, neb sdejší občané se dočkali chvíle na kterou čekají již ně kolik roků. Jest to elektrika. Bude se svítit. A tak nastal den slovnatní, kde na přítomnosti ing. středo českých električanů z Břohem, a ostatních občanů bylo rozhodeno elektrické osvětlení celé vsi.

To bylo slávy, a večer se to oslavilo v místním hostinci soukromého. Lály kde se ješlo a pilo, a tančilo se dlouho přes půl noc.

Tož soplát sám Bůh elektrika je tu a jest hojně pomoháno sdejšímu obyvatelstvu.

Dny přimuly jako voda, elektrika se dělá se na malé zřímsky dobrotu.

Dne 1. listopadu 1945 byla svolána druhá volba na všeobecné schůzi na volení nového M. N. V. M. N. V.

Na této schůzi byly zvoleny nové sledující občane.

Ing. Bohumír, předseda	strana lidová
Chmelář Otokar, místo předs.	" nar. socialist.
Štěpánek Jan člen rady	" komunist.
Kratochvíl Fr. prohledník	bez jím rolník
Nelebil Václav člen M. N. V.	strana nar. socialist.
Škor Anton	" " "
Šurata Julius	" " komunist.
Běrtík Otokar	" " "
Boreš Josef	" " rolník bez
Hovár Jindř.	" " lidovec
Nelebil Vladimír	" " nar. socialist.
Ing. Jozoslov	" " komunist.
Lejček Václav	" " "
Dobias Frant J. Z. D.	lidovec

Tak tímto obecní svěřel pracovat
nový M. N. N.

Zber textilu

Jako první přišlo nošení a ber
textilu a jiných věcí, čímž byly prověřeni
šáci místní školy.

Zber odpadku a textilu dopadl
na očekování velice dobře.

Zvešování

Zvešování listopadu bylo ve vsi
první prověření v osvobozené vlasti:

Ti ho a další obecně velice dobře
oslovili. Bylo to prověření slovný hudeba
hrálo celou noc až hodně do ranních
hodin.

No. druhý den to začalo znovu, o to
hned odpovídáme neb ve další obci obecně
si přetřpi neb oni tu má říhoji přehno. ho
dínko to se musí avlošt oslovit. A rose hrálo
dlouho přes půl noc. Vážně jako prověření.

rok 1946.

Do nového roku vstupujeme hned
přivítáním nových občanů do naší obce.

Norosení

Dne 18 ledna 1946 narodila se
domkoviš Emilu Nělebilovy čp 32 ceruška.
Anno.

Dne 24 ledna 1946 narodil se
rolníkovi Janu Štěpánkovi čp 33. syn Mikolav.

Dne 26 července 1946 narodila
se domkoviš Franti. Šohulovi čp 29, ceruška.
Morla, v porození v Prose.

Žně

V měsíci červenci 1946 začali
ve zdejší obci žně, které byly dosti dobré.

Ale kdyby žně byly sebe lepší
tak rolníci stále budou naříkat že bylo
málo žito málo oves, žito je samo anno.
a jiné výmluvy jen aby nemusely odvádět

předepsaný kontingent, holt musí se hodně naří.
krot jináč to nejde.

Ted to už musí chodit jináč jak to
chodilo dříve.

Otavy teď byli dobré, tak teď i
sklizení brambor byla velice dobře, neb se
jich hodně urodilo.

Počasi

Počasi bylo vše líjše jasnou přišlo
pro druhe bylo hezky a tak se to strádalo
už do konce listopadu.

v Provinci už nastalo zimno. začal
padat sníh a začínalo mrznout tak to
šlo už do konce roku.

To by bylo za celý rok vše
co sem zjistil. Ale jiné věci které
by byly třeba a proti do hromi by to mi
řádný neřekl neb se ještě boji se by si
pochvěvaly proutky.

rok 1947.

Začátek tohoto roku není ani
lepší jako rok předešlý

Ples.

V lednu pořádko strana Kš.č.
ples, ale měli špatnou návštěvu neb na
takový ples a další rolníci nechodí
svlastě když ho pořádko komunisti.

Nebýli pro besemku a ambodiny
a pro pro raduhych vesnic tak tam
nebyl hnedle nikdo.

Ples

Začátkem února 1947 pořádko
a bor dobrovolných hosiů taky ples ale
bylo to takový jako předešlý, pro besem
ku trochu ambodiny a několik porů
přerolních, se a další rolníku byly
asi 4. v. ti se jen ukáslali a šli hned
domu to aby se neřeklo že na plesu
nebyli. Tak to dnes vypadá i u nás a obrov.

Norození

Dne 28 března 1947 narodilo se domkovi Lejchovy ceruška Jiříkko.

Počasí

V březnu, dubnu, květnu bylo počasí mírné, byly přehánky sněh, déšť a tak se to stříдалo až do polovíce května kde se pak počasí ustálilo, takže se už mohlo pracovat se žiti v polích.

Senosec

Seny se ročaly ke konci května a dobře se sušilo neb byly pěkné dny tak se ro. sucha dostalo pod střechu.

Žně

V polovici července začaly žně které to by byly dobré iroda byla slušná ale což je to platně bédovat se musí jináč to ani nejde. Ten kontigent káby nebyl a nemuselo se oavědit to by bylo dobře ale onoto tak nejde.

Umrtí

Dne 6 srpna 1947 zemřel nejstarší rolník v obci Josef Grbo, 15. ve věku 87 let. Byl to rolník velice přičinný a ochotný, budič mlu sem lehko.

Otovy

Otovy byly toky dobré a se sucha se dostaly pod střechu. Vybirání brembor byla už horší byly už simi a dost často pršelo, tak se lidé kteří vyběrali byli celý umrazení a umrtí. Ale přes to vše se toky dostali do sklepů.

Posvícení

Začátkem listopadu je vždy naši obci posvícení to je ono a jediný kde se sejdou všichni hlavně a pěkně hodince. Neděle se nechávo většinou omlouané, ale pondělí to je těch starších to se sejdou a toky si trochu ročou to si nenechá žádný ujiti.

Přesí!

Listopad a prosinec bylo pro nás vše lhostejné, psalo, prodal omič tak i ně kdy přitáhlo a tak se to střídalo až přeci. Naneštěstí svatky se počasi nasto- hlo a začalo mrznout až přes nový rok.

To vše jsem zjistil od několika starších věrolomných lidí kde se kři- je semto správně napsal.

Tak ukončuji rok 1947.

jest to velice smutné a-
musim do zdejší kroniky napsati
jak pracoval tento M. N. V.

Od 13 listopadu 1945 až
do 7.ho října 1948. nebyly žádné rosnomy
do kroniky napsány a i když byly zvoleni
jak se zjistil kronikáři dvo. a. t. j. Bohumír
Grbo. k. i. předseda M. N. V. a Front. Trobochvíl

To celou tu dobu od 25.ho srpna 1945

až do měsíčního dne t. j. 10 prosince 1950.
psáno nic nebylo, přesto až byly zvoleni
kronikáři. Jestli bylo něco psáno tak
to bylo tak avoní černí kronika, kolo
ji mo. Ten se ani nechtěl, a i když se
oni dosti provídal a proto se celou tu
dobu nemohl do zdejší kroniky nic
psati, jen to co jsem napsal a co jsem
se sto procentně přeměděl.

Tě musim taky prodothnouti
jak M. N. V. rozděloval kontigent. Co se týče
kontigentu, rozdělil se tak, aby cholupni-
ci a borovníci, co nejvíce kontigentu
odvedli, tak až tomu cholupníku a boro-
vníku ani mléko na f. kofe pro děti nebylo
nebo jim M. N. V. předepsal takovou dávku
až to abychom sehnali a odevst museli ne-
se jim vyhrášovalo pokutou, kterou by
těžko sehnali. A tak jsou byly a budou

Dodatek před-
chřejším roční
a práce M. N. V.
zvoleního od
1. XI. 1945 až do
20. X. 1948.

trénice vnáší obci mezi rolníky a cholu
příčky, domkáři. Dále jsem zjistil že se
projednávalo telefonní linka do Chocerad.

Telefonní linka se uskutečnila což je
pro obec velice výhodná věc nebť kdyby je
treba. mo. okresu neb někde jinde něco rychle
vyřádit tak tu máme telefon a je vše hned
vyříšeno.

Tak též jsem zjistil že se uskute
čnil autobusová linka. Benesov - Vodslivky
to bylo. stručná věc pro naši obec alespoň
mo. rychle spojení s okres. městem Beneso
vem a nemusí do Chocerad na vlak.

Pro naši obec obě tyto linky
mají velkou výhodu. Ale což je to
všechno přitom trénice zastolí a stálo
jsou, až rose museli dělat vstupy
a Benesova. O. N. N. a A. N. N. soude.

rok 1948.

Bylo to tak že se musel voliti nový
výbor, bylo to 20. října 1948.

Předseda M. N. V. Jan Křípánek
schválil sezení všeho členstva, starého i
nového nově zvoleného výboru, a přečetl
hned slovo tajemníku K. S. C. Křemery
a Benešova.

Při ostřejší výměně názorů
si stěžovali bývalí členové M. N. V. že se jim
musí klochy pod nohy a že si no. ne je
vdi některá oběma stěžoval no. O. N. V.
a čehož byl obviněn soudruh Jaroslav
Šrbo. předseda J. S. C. Z. Ten na svoji
obhajobu navrhl se na sezení kde se
rozhovořel kantičent na jeho namítky
nebyl brán sčítel. Situaci rozřešil
soudruh tajemník Křemeř který domlu-
vil soudruhu Jaroslavovi Šrbovi a býva-
lým členům M. N. V. a volští zadržel

svědomitou práci u Chmelarě. Po té se
všech bývalých členů M. N. V. jednotlivě
táral dvakrát no. sebou chtěli ji no. dle
sústati v M. N. V. Když se mu dostalo
ve všech případech komitová odprovidi
odprovidil jim tajemník Křemeř že se dobře
domluví a čehožli no. převrat se
musí dle čehožli.

No. to p. Bereš člen bývalého
M. N. V. dal návrh aby byla nová volba
a plno. no. roz. mu odprovidil předseda
O. N. V. soudruh Roska že byly třikrát
te porádkoni aby sústati no. svých mi-
stech, jelikož odmítl byl zvolen nový
M. N. V.

zpráva následující:

Štrachvil Josef č. 18 předseda. volník
Johán. Front č. 29 no. před.

Volbo-
M. N. V.

Gošo. Josef	čís. 6.	osob. refer.	komunisto
Bortík Otok.	čís. 39.	poklad.	"
Thurute Julius	čís. 10	člen rady	"
Šeb. Jaroš	čís. 35.	prezida	"
Thučer. Frant	" 27	člen	"
Čalča Anton	" 28	"	"
Štěpánek Jan	" 33	"	"

A tak začal práci nový výbor.
o. doufám že to půjde mnohem lépe
jak to šlo doposud, a rušnice snad
přestanou.

Senec

Senec začal ročátkem čerova
kde bylo dobře usušeno. o. se sucho
overeno. pod střechu.

Právi

Právi bylo dobře tu o. tom
přišla bouřka a trochu sprchlo ole drubij

den bylo krásně tak že se v poli stálo stálo.

Žně.

Žně začaly v polovině července a
jejich průběh byl velice hluboký a dobře se
oklízelo tak že vše přešlo pod střechu suché.

Nýmlety

Nýmlety byly dobré, ať rose ne
ten kontigent no. ten se stále nadovo- a
nedostává. Nejrodeji hady by mě nemuseli
mít.

Nerovení

Dne 11 říjří 1948 narodil se dom
hoři Lejčkovy syn Jaromír.

Dvůk bo-

Dne 28 prosince 1948 oženil se soudek
Josef Gošo a Annou Tachmanovou a domo-
šlie. A tímto by byl rok 1948 ukončen.

rok 1949.

Narození

Dne 27 ledna 1949 narodilo se rolník
Krejčířkovi ceruško. Marie.

Průsiv

Průsiv v měsíci lednu o. únoru bylo
pěkné bylo unvanuto o. nebyly žádné
plískonice, až měsíc března to se průsiv
zhoršilo o. trvalo to až do konce dubna.

Narození

Dne 28 března 1949 narodilo se
domkovi čp 35 Joz. Štovi ceruško. Jaroslava.

Svatba

Dne 19 dubna 1949 oženil se
rolník Stanislav Dvořák čp 2 a Marii
Chlumskou téhož čísla.

Senoseč

Senoseč asiolo, koncem května
o. do 10ho června. bylo všechna seno
svazeno. do stodol.

Svetbo.

Dne 9. července 1849 provádělo se černo. rolníko. č. 4 Provazníka do Jeroslava. Běrníka lesníka do Běleč.

Žně

Žně začaly v polovici července, průběh žni byl příznivý, tak se obilí přišlo do stodol se sucha.

Olavy a
obilí brambor.

Olavy byly také dobře dostaly se toky se sucha do stodol. Tak též i brambory se dosti dobře vybírali, prono. bylo dosti chláno asi tak do 3 hod. po obědě slunko hvát a bylo přehně, až do večera

kontigent

Tentokrát rolníci odvádějí kontigent jak se patří, tu a tam se ještě některý odbránil že musí více odvést ale co nepot má toho tolik

toho odvádějí. Jen odvádějí mléka a vajec aprotive plni vymlouvoji se že krávy málo dojí a slepice se málo nesou.

Průběh

V listopadu začalo miserné počasí plískavice snih a dešt. žádná mrazí jen tu a tam a to hned zase přišlo do toho plískavice tak to trvalo celou zimu.

Stimto urovinám rok 1849.

rok 1950.

začínám proti další činnost v naší obci t. j. pan řídící učitel a Ostrědka promítá v naší obci vždy 1 až 2x měsíčně stát. a kulturní, i poučné filmy. Jako první film byl promítán 14 ledna 1950. Film

Nosiv tohoto filmu byl.

1) Zvýšime sklizeň v naší obci; 2) pan Prohoubek úrodaje. Tento film znorodňuje jak stáří bykrohoti úrodavaly. Film byl, dosti a dejsim občanstvem navštiven.

Dne 21 ledna 1950 byl promítán nový státui film. rub ruskoi trojka. Film

Tento film byl velice pěkný a poučný, ale bohužel na tento film přišlo pár dětí a několik členů kse.

Dne 3 února 1950 pořádol 2 dejsi sbor dobrovolny'ch hospien ples. Na tento Ples.

ples se často velice mnoho občanů jen
prošl bezmála, omlouvajíc, že mají k němu
svůj přispělých a další rolníci nebyl
nikdo. Jest to smutné když a další
rolníci nepodporí takovýto počin.

Zběr

Školský O. N. N. aokol M. N. N.

výstavě o sebrání odpadových surovin t. j.
šelero, litina, borek hvy, papír, guma, kůže,
korek, kůže a ještě jiné suroviny. Tento zábr
bude prováděti místní politická komise
sociální práce, spolu se školní mládeží.

M. N. N. pro k. d. dětem potvorení
mnoho se sebralo, aby mohli rozdelit
ve školách jako v Chocerdech tak v Ostrědku
učitelům mnoho sebrali.

Film

Dne 25 února 1950 byli promítáni
tito kulturní filmi: 1) Rentgenovy paprsky.

2) Člověk pod rentgenem, 3) Člověk a jeho vnitřní,
4) křeček.

Byly to filmy velice pěkné a poučné,
ale bohužel pro další rolníky nie není.

Přesto se by měli no. takovýto filmy
jít, což ustanou domo.

Počasi

Počasi v únoru, březnu, dubnu a i do
polovice května byly překonky mák dít
to bylo na denim počátku. Stá od polovice
května se počasi zlepšilo, tak se se mohlo
ně v poli práci dokončiti neb byl již nejvíce
čas.

Film

Dne 3 března 1950 promítal náš řídicí
učitel z Ostrědku film. Školský vlnění
program. Tady se řídicí učitel porostavit
na to molan uvěštěnou tohoto filmu.

Ačkoli v bylo další občanstvo vyváno

místním rozklosem by se všichni
zúčastnili co největším počtu.

Alle přes veskerou výzvu se
dostavilo jen 18 lidí a několik dětí
to bylo vše a rolníků se zúčastnil jen
Kootochvil čp 18. a Počepichy čp 17. pro
druhé rolníky to nemělo významu jako
vždycky.

Film

Dne 16 dubna 1950 byl pro-
mitán kultúr. film. Život v africké džungli
2.) pro chov. zoologickou rohadou, 3.) ze života
koní a jejich pěstování, 4.) vaspoua hvočích.

To bylo něco pro děti; smích a
krátku bylo dosti a navštěvo. jako
obvykle.

Orba

V dubnu ukázalo se trochu
lepší počasí jen málo lidí tak rolníci
a druzí hned je-li, dodělávat na poli co bylo.

Film

Dne 7 května 1950 byl promítán
státní film. 1.) slovnostní osvobození naší
republiky, ruskou armádou, 2.) pražské povsta-
ní, 3.) Any rodosti, 4.) perák SS tento film byl
velice pěkný, a řidiči učitel a Ostréčko-
míl k tomuto filmu pěkný proslov.

No, tento film se dostavilo přes
pár rolníků, tak že návštěva byla dosti dobrá.

Počasí

Měsíc květen se ukázal velice
pěkný tak že rolníci se připravovali na-
senosť což se ukázalo že seno bude
dost, jen aby to vydrželo.

Film

Dne 27 května 1950 byl promítán
státní o. kultúr. film. 1.) mechanizace strojov.
práci, 2.) na hoře ala, 3.) obrosenská země.

Na takové filmy chodí jen jeani a tisemij
a rolníků málo, není proto pochopení.

Senose

V měsíci červnu bylo počasí velice pěkné slunko hodně hrálo, tak se seno se mšelo. Jedno radost.

Ale což to bylo plátné a bylo tak krásně když bylo velice sucho obyč. se hrnulo místem. bylo úplně vyrušeno a vyprohlo, no děje no ale přemě nebyla žádná, letos bude málo slony i krmivo, jetele úplně uschli tak že smích nebylo nic.

Žně

Ke konci července roželi v naší obci žně, což šli dosti rychle. Místi bylo obyč. dosti pěkně ale místij to byla pouhá slona. ale ještě to bylo ke všem suchu dosti dobře.

Shlízení bramb.

otony

Shlízení brambor bylo velice do brá protože v srpnu několikrát zapršelo tak se ještě bramborij udeřely. Horší to bylo a otovou.

a jeteli ty má a žádný neodělati, letos budou hospodári špatně krmít, dobytek.

Film

Dne 7 října 1950 byl promítou stát. a kulturní film. 1) boj o světový mír, 2) český ráj, 3) barbní Praha. Tento film byl velice pěkný a poučný ale pro adejší rolníky to nic nemožno. neb oni jedinij se nedostavil.

Bylo na něm pár dětí a několik členů Kšě a pár besemků.

Povízení

Váčekem listopadu jsme tu měly povízeníkou a bovu kterou pořádala strana Kšě. ale už to nebylo jako dříve, bylo nami jen pár besemků a strana Kšě více nikdo, a rolníků oni jedinij pro? včelýd tu a bovu pořádala strana Kšě, tak to se nepujde nikam, neb jion to komunisti.

Film.

Dne 6 listopadu 1950 byl promítán stát. a kulturní film.

Obsah. 33 výročí velké říjnové revoluce.

Přesto se je to pramá významný den začalo se pít beremku, strano. Kři, několik sholupnicku, aralni'bu byly jen Krotchvil ep. 18 Počepichy ep 17, a Dobias ep 20, více nikdo nepřišel.

Počasí

Od polovice listopadu se počasí horšilo, začalo pršet, sníh padal a tak se to striedalo až do konce roku.

Film

Dne 18 prosince 1950 byl promítán stát. a kulturní film: 1) J. V. Stalin první bojovník míru, 2) láska, 3) u akademika Cicina, 4) Bolchoš. Kinto filmem ukončil řidiči učitel a občedka celoroční filmovou

obci pro naši obec, a přál si by v příštím roce jeho filmy a přednášky byly více navštíveny jak doposud, hlavně volníci aby též chodili.

Teď nám všem přál vše nejlepší v příštím roce a tak se mnozí rozloučil.

rok 1951.

Úmrtí.

Rok 1951 začíná nám hned
v prvním měsíci úmrtím.

Dne 4 ledna 1951 zemřela nejstarší občanka z Voudřev, Marie Šrbová ve věku 81 roku. Byla to hodná a upřímná matka, která vychovala 7 svých dětí a kterým ještě 7 prarýšých tak se celkem vychovala 14 dětí.

Byla to první velká abět i práce, když se muselo starat o toliko dětí. Zdejší občané ji měli velice rádi, jelikož se o něho nerozhněvalo. Oni se o něho ani nic alého nemělo a hořkým se dobře bylo, že kdy mohlo tak pomáhalo. Hlavně a ani o vybití brambor. Budíž ji sem lehká.

Ples

Dne 3 února 1951 byl v místním hostinci ples, který pořádal a bor dobrovol. hořiv. Ples byl velice okušíný ale se to místním rolnictvem velice málo

novštvem. Jest to velice smutné se zdejší rolnici ani hořivě neprospívá vidět ten ples nepořá dají pro náhou přijaty kni o nebo pro něco jiného ani to pořá dají jenom kvůli tomu aby si mohli koupiti hořivě potřeby které ještě nemají tak by rolnici měli taky přispět vidět ji chrani jejich majitek na takové věci jdou jen beremci a dan ková stranu Koř.

Počasí

Od ledna až do března bylo miserné počasí, přišlo, předal s ní se ani ustáleno simo, holt byla to sírová simo. Někde bylo vody a bláta tak se se do poli nemohlo o práce stálo.

Svatba

Dne 10 března 1951 provázala se čera rolníka Chlumského čp 3. Marie se truhláře Pivoníku a Vlhovce.

Dne 21 března 1951. zahájil řidiči učitel a Ostrédka rose svoji filmovou činnost.

Zahájil ji proslouvením k místnímu občanstvu a žádá aby co nejvíce navštívili volní kulturní předání a přičinili se k jejich prospěchu.

Pro proslouvením zahájil promítání filmu.

1.) umění líčení hlavočky, vrstev a chytání v našich vodách, 2.) vývin roka a jeho život ve vodě, 3.) jak pod tokem oslovují příchod jara a porůběžně smetku zimní, 4.) prohledání zoologickou rohodou kde byla viděna zvířata která nás vůbec nemají, 5.) výchova a život mladých ptáček v našich rolních, 6.) společný rybolov v jižních mořích domorodci, 7.) život tupa slibů ve střední Africe jejich práce, první tvorní vydělování koží, výrobu obuvy, pletení sítí, chytání divoké ovčice, 8.) zápas slona a

ovčice které všechny porazil ale na poslední přišel mrovenec a s ním bude smím protýkat a tak se protýkali ston funěl ale mrovenec si dělal svého jen blonny a na posled ho porazil, to bylo radostí od dětí a vř toho křiku moc se jim to líbilo a to bylo rose po delší době tak navštívila byla skutečně snad to bude i na dále.

Přednáška
spojeno s Filmem

Dne 13 dubna 1951. měl řidiči učitel a Ostrédka ve a další abei přednášku pro místní občany o míru jeho významu. Ač byly občasné vývozy místním rozhlaselem by se co největším počtu dostavilo, ale bohužel nemělo to žádný význam, dostavilo se pár besemků, strono Ksc, několik chalupníků a pak jen 3 rolníci, Křatochvíl čp 18, Počepičky čp 17, a Dobioš čp 20. a to byly všichni co přišli. Po popředání byl promítán film. 1.) tři díly život včel a jejich pracovitost a život, jejich ošetřování

a rojení, 2.) vesle kousetno. nahro do, 3.)
Gronsko, 4.) řívot rumínských rybořní no.
dunoji a jejíh rybolov, stím to se skončil
velký přívos.

Prochod míru.

Dne 15 dubna 1951. byl usporádan
stranou Kři. prochod míru do Chocerad a
spět no. který se dostavilo jen pár besenku
strano. Kři, pár děti a pár cholupníku.

Z kolníku ani jediný.

Soobbo.

Dne 20 dubna 1951 provedlo
se v era Marie domhoře Shvora 30 ro.
rolníku. Na elovo. Jedličku a Choratic.

Soobbo.

Dne 28 dubna 1951 provedlo se
cero. Anna domhoře Kurutse 10
ro. Na elovo. Inejdoro a Proby.

Přívosi o arbo

N. dubnu bylo přívosi velice přehně, bylo
chluněno, teplota vystouprilo no. 25% sebsice, ož
no. konec dubnu. a do polovici květno se přívosi
změnilo stále přišlo. N. dubnu vyurili rolníci
přehněho přívosi řlí hne a do poli oroli, coželi
jento provitelo jak prospicholi, ty kteří toho
maji více tak byly no. poli do uplné tmy se
ně nebylo ani vidět. Něli co dohonit neb
co neudělati no. podsim miseli to dohonit
ted ale než nosto. by spřotně omi tak bylo tak
řko vše hotovo ož no. mo. le vyjimky ale to se toky
udělo. lo. Po polovici květno rost se udělo
přehně přívosi, což mělo dobrý vliv no.
sena. které se letos hoaně uhořalo.

Dne 19 květno 1951 byla ve vzejší
obei spolans. veřejno. schize N. F. o. lišovou
stranou.

No tuto schize přijeli a Proby postonec

vzej. schize

Lada strany, br. Peka, tajemníci Janěch a Holý
 Přesto se schůze bylo složitě
 i rozklosem hlášen. oby se všichni občani
 i rolníci dostavily přišli no. schůzi jen
 besemei, strono Koc, a několik borcůnků,
 a rolníků se dostavili ke konci schůze jen
 3 rolníci, Chlumský ep 3, Provazník ep 4,
 Horosta ep 12, to byly všichni a ty se přišli
 jen ukázat oby se řečlo setam ani byli.

Poslanec Peka o tajemníci se
 odvíjí se je už 21 hod. o. 2 rolníků ro. dny nejde
 ačkoliv tato schůze patříla více pro rolníky
 a ne pro besemky. Tak se mezi sebou usne
 sti se ještě jednou obejdou a dější rolníky,
 tak šli ale platný to nebylo nic a bytěně se
 obtížověly prok se řečlo ještě půl hodiny
 o. když ro. dny nešel tak poslanec Peka ro. hajil
 schůzi a problemem se od 27 května 1951 bude
 se podpisovoti listina míru, tak aby ji ho. dý

podepsal, doč k tomu různá vysvětlení. Po schůzi
 promítali mluvící film. 1.) život v koncentračním
 táboře Osvečtiny o. Terešně, vřázení, porobyvoni,
 přelání umučených v koncentraciu, 2.) přestování a
 křivění písní v Rusku. Křivto se schůze
 skončilo o 22 hod. Tak p. poslance a tajemní
 ci vyšli jaký rojem jest ve stejní obci u rolníků.

Senosce

První dny června bylo aspočto se senoscei,
 kde se ukazalo pěkné počasí, ale dlouho netrvalo,
 neb se stále měnilo, tak se museli seno tak
 řko. brást a luh, ale přes všechno jsme vše chno
 suché seno dostaly pod střechu, bylo ho hodně
 bundeli všeho tolik o. nepřijeli něj. ho. pohro
 mo. tak toho letos bude stiti.

Styvo očkování

Na den 5 června 1951 přezval Dr.
 Hlovský z Vstřed ho. následující děti k očkování
 proti moštovicím. Připonek Jan. rok 1937.

Počepička Anna 1937, Velebil Jaroslav 1944, Šebová
Jaroslava 1949, Krejčířková Marie 1949, o.
Dvořák Frant. 1950 no. hodinu 8 až 10 ho

Něrej ochůse

Dne 6 června 1951 svolová
jeanotný voz českých zemědělců schůz
všeho občanstvo - do místního hostince kde
promluvy poslance Nepomucký.

Schůz zahájil v úvodu 7 5 2
Jaroslav Šeb. uvítal poslance Nepomuckého
o přítomné. Po uvítání předal slovo posl.
Nepomuckému který měl k občanstvu dlouhý
prostor který trval 2 hod. Nysvětloval aktuální
situaci a hlavně jak se mají spojití při
řnových prací, aby země a rychle pracovaly
rychle sklízely, aby pracovaly ve skupinách
jako jito jinde. Tak probíral všechny detaily
a na poslední se psal aby se občane k tomu
vyjádřili, je-li ho se nik do nevíže dít ani

pro ani proti rusto lo vše při otorem a schůzi
skončil o 2 3/4 hod.

Poslední dny července byly krásné tak
některí rolníci začali se žněmi. Začalo se plnou
porou, ale co jest to plouto, proti moci, obilí to.
ky moc, a lidí nejsem. Da nosí obce byly
přiděleny dva samovosáci kterých se hned
je jeden rostl mal tak se se jeli jen sjeáním
a to už tak nejde tak rolníci se chali kosmo
seho. ikou jak se to došlo, a počasí bylo ne
stále tak se se všim prospícho. lo hol dila
lo se až do úplné tmy. Žito jsou proskanó
a částěně odvezeno do stodol tak že s pře
nice o ječmen a osem ani no. 60% neb
misti by ještě zelený.

Rolníci kteří měli více lidí
neb samovosáci tak byly brzy hotovy a hned
dělali pramítky, takže někteří sklízeli
oni už měly pramítky hotové.

Žně

Pramítka

úmrtí

Dne 18 srpna 1951 zemřel po dlouhé nemoci rolník Jan Chlumský čp 3 ve věku 60 let.

úmrtí

Dne 7 říj 1951 zemřela výminková ko. čp 28. Anička Kleinová ve věku 67 let.

splnění dodávek

V měsíci srpnu o. říjnu splnili rolníci dodávkou třetího obilí no. 110%, tak též splnili jak hovězí tak vepřový dobytek v ocení drůbež, vejce, a zato mléka splněno nebylo.

Předání storku
čp 7 M. N. N.

V měsíci srpnu a neb září předalo svůj majetek jak živý tak mrtvý inventář M. N. N. no. dva roky, neb p. Chlumsko. Božena prohlásilo, že ho více věsti nemůže, když sijn odešel na vojnu a ona tohové hospodářství sama nemůže zastati a splniti dodávek.

Předání čs

Dne 17 listopadu 1951 předal O. N. N. v rámci oslov čs svou přítel SSSR pře SSSR

dváškou. Předalo O. A. N. N. v Benešově čs oslov rojní občiny a by tohí odstoupili do čs svou přítel SSSR, ale jak bylo vidět čs. dnij rojem ato nebyl o. čs. dnij se nepřihlásil, přesto se soudruh předalo vysvětlil ve jaký to mo. měl přesto se mi hdo nepřihlásil. To pře dvo. ore byl promítan film. černé. no. bylem byl to film velice pěkný ale moc velký rojem aniž nebyl neb někteří občani no. předav. a čs. filmur nečekali a čs. domu.

Svatba

Dne 1. prosince 1951 zemřel se syn rolník. Štěpánko. čp 33, Ladislav Štěpánek a Yirinou Štálovou ve Letovicce.

Průsiv

V měsíci listopadu a prosinci bylo
průsiví miserně nebyla ani hešky
stále přišlo zase trochu mrazů
ale vypr. do. lo. to spíš no. aprilový
průsiví v. ne na ničkou zimou
a. tak to trvalo až do konce roku
rovný větší mraz ani sněh ale
zato hodně bláta.

Takto se skončí rok 1951. který
uro. výřím a rovněm ohle. dom
funkci kronikaře krevníto
kroniku více vesti nemohu.

Zuvod

Jsem stále nemocen a. tak teď jsem
ještě ke všemu zameštrnan tak se dítom
až do 11. hod. rnoei v. nemohu se kromě
věnovati. Proto až dom by kronika. bylo.
předáno. ně komu jinému. Novák Tomáš

rok 1952.

Rok 1952 nám ročil velice špatně neb.
jeho první měsíc roce ročil smrti.

Umrtí.

Dne 7. ledna 1952 zemřel mistr hrejčovský
Krotochvíl Josef čp 36 ve věku 72 roků.

Byl to muž hodný a upřímný, tak ten
byl několik let sdejším starostou.

Vešl obec rovně a upřímně až do roku
1945. Budiz mu sem lehko.

Ples.

Dne 2 února 1952 pořádal sbor dobro
volných hosien, v místním hostinci ples.

Ples byl velice pěkný ale bohužel místní
mí rolníky málo navštívili, jest to velice
smutné že sdejší rolníci neprospí
takovýto podnik který se pořádal ve

rojinu všeho občanstva. Pořádal hosiešský sbor
ples, neb sábovu tak jest to aby se lid trochu
obveselil, aby rozpoznali no. vědny tram poty
a hosieři aby si no. vybrani peníze mohli
koupiť a doplniti věci ve své a brojnicí
které jim schází o. neb které potřebují oprav.

Od ledna až do konce února bylo počasí
miserne, dešt, snih, mraziky, tak se to
stádovalo až do polovičky března. ^{Počasí}

v Březnu se počasí ukázalo trochu lepší
tak sdejší rolníci hned vyjeli do poli a co
měli roměško no tak to teď dohoněti se
včasem a roino až dlouho do noci, tak se
se jim podařilo vše dohoniti jen tak tak
že vše skončili neb v dubnu se počasí změ
nilo že se do poli vůbec nemohlo.

Kvitem ten byl velice pěkný to už byl
můj tak ten i červen byl pěkný že
se senoseč vydal do pěkné suchou dosta
li pod střechu. ^{Senoseč}

Stěhování

Dne 7. července 1952 odstěhoval se se zdejší obce do Zlenic bývalý předseda M. N. V. a vedoucí zdejší prodejny jednoty a hostinský Josef Šolc, kde byl pověřen funkcí tajemníka ve Zlenicích.

Převzetí
jednoty

Zdejší jednotu a hostince převzal duchodce Ladislav Štěpánek a jeho manželka.

Zně.

Poslední dny července byly slušné, tak se se zdejší rolníci pustili sehonit obilí, ale šlo to dosti pomalu, neb jest tu málo pracovníků sil. Rolníci který měli objemné samovozy a traktorové staniče tak jim je neposílaly a pak když jim sem posílaly dva samovozy tak nebyly jim se proti přivážení neb, a jedním vyjeli na pole ujeli svým několik metrů a byl rozlét a proti protože to byl který stroj a špatně oproven, Ten druhý byl

rovnou tak tosto ale je to jeden samovoz a no toliko polí o rolníků, každý ho chtěl a on nevěděl ke komu má jít dřív.

Každý hrál jímým smlouvou a ten druhý toky, tak když to bylo takové tak se volí dělat každý no svou práci, a tak se ani protáhli se do toho pak přišli dělat a špatně se sklízelo ty kteří nevěděli tak dostali podotřechu hnedle všechno a ty co věděli a byli lihuový tím to hodně namohlo.

Brambory

Brambory se letos vybjírali velice špatně neb stálo přišlo a tak se to protáhlo až do listopadu. Děti přelohli a začlo tuho mrazit a nato napsal svůj takhle hodně brambor růstelo na poli pak sece převařilo trochu se volilo a slepilo tak honem vybjírat ale bylo

ná miserné vybiřeni konose šlo vybjrot
a nepoh' bylo mnoho bláto a přicháelo
k položení sešlo přiset snova tak setoko
nechalo. Řepu a brambory u J. Z. D se vy
bjroto ná byl smik tak se to šlo velice
spatně.

Zobozemi
J. Z. D.

Dne 7 říři se ve zdejší obci zohřito
J. Z. D. Přesto se na statku čp 7 se pracu
valo jako J. Z. D. nebyl ještě vybor a druž
stvo ustanoveno až 7. říři se ustanovil
vybor který se 19 říři stabilně ustanovil
a zvolen předsedou J. Z. D. Bohumír Srbo.
Doile byly zvoleni. Počepický, Kovarik, Srbo Jan.
Štěpáněk Jan, Krotchvil Fr., Krotchvilová H.
Srbová Anička čp 35., Dörtlich Oloha. A tak
zohřito J. Z. D. Při setorování vyboru a
mo'hradníkú byli velké potire ale přeci se

to došlo dohromady, a funkee se rozdělili.

putovní
kino

Dne 22 říři 1952 zavítalo k nám putovní
kino kde promítali stat. film, Děti koptons
fronto. byl to film velice pěkný ale bohužel
málo navštiven jen pár dětí a několik
dunkarů a beremků.

Práci

v řířnu byly děti a smik poletoval a ke konci
zohřito i mranout tak se ještě hoame
brambor rústalo na poli a ty se vybjroli
jak se dala.

Kino

Dne 13 řířno 1952 přijelo zase putov
kino kde promítalo stat. fil. rusky
rytír a loti hvězdy. Tento film byl velice
pěkný ale jako vždy málo navštivený.

Dodávky

Dodávky ve selské byli splněny a
na nějakou malou část bylo dodatečně
splněno.

Kino

Dne 20 října 1952 přijelo opět put
kino kde promítalo německý film
proslavil mrdy. Na tento film přišlo
víc lidí než na ale ještě ne tolik jak
by se mohlo očekávat.

Povíčení.

Dne 1. listopadu 1952 bylo u nás po
svícení jeho každých rok. Před se koláče
a jiné věci večer jest taneční zábava.
toh je vždy veselo obzvláště letos byly dva
svatky tak se začalo v neděli to slo hodné
do nemích hodin, druhý den to je toh svato.
pěkné hodinky to teprve bylo veselo

mužikanti chodili po vesnici od domu
k domu a všude vyhrávali jeden mužikant
měl na zádech mší a kde hrál toh měl
vždy má by říkání a avol každého no večer
aby se přišel podívat a se provést někte
dostali koláče toh to doli do mše jinde
rose peníze toh se než oběti celou ves měli
plnou mší koláčů když už to měli
obejaty toh šli do místního hostince
kde začalo zábava. no novo a proto hlo se
dlouho přes půl noc.

Kino

Dne 6 listopadu 1952 opět přijelo putovní
kino a promítalo film kolonie pro
semit. Byl to film maďarský a tentokrát
byl hodně navštíven.

Svatbo.

Dne 8 listopadu 1952 oženil se dělník
Josef Krejčírek s 11. synem rolníka Krejčírka
acerou rolníka Boreše a Jindrou Baresovou.

Kino.

Dne 17 listopadu 1952 opět přijelo putov.
ní kino kde se prováděl kusky film
modrý bobolion. Tento film byl velice
pěkný a le bohužel velice málo navští-
ven rose jen ty chudý přišli a více rodny.

Úmrtí.

Dne 16 prosince 1952 zemřel mistr kovář-
ský. František Kratochvíl ve věku 44 let.
Jest ho velika škoda, tak mladý a. už
musel opustit tento svět. Byl to člověk
velice hodný a přičinlivý a ochotný,
bylo li někde něco provést nebo někde

udělat, nebo hnechtěnému dobytčeli pomoc
tak se hned běželo pro něho a on vše ho
nechal a hned běžel a pomáhal jich
sám nejlepe uměl a sámenem nic
neodříkl. Byl též funkcionářem 72. D.
kovicem, tak též byl i ve zdejší obci po
řádu let knihovníkem a jistě i jinak vypro-
máhol ale při všem tom všem na sebe
nepomínal. Byl často nemocen ale pro
samon práci a ochotu na sebe nemislal.

Tímto člověkem strátilo zdejší obec
jako dobrého řemeslníka tak též i dobrého
člověka. Budíť mu sem lehká a vypo-
mínáme na něho vždy v dobrem.

Tímto zakončí stary rok a doufám
že nastavojící nový rok bude veselý a lepší.

Květa Tomáš

Prok. 1953

Proslavne C. H.

vesova -

Země: Království

Okres: Benešov

Místo narození: Vodslivý

estri list

Exoffo -
N. Exh. 154

Mate. V. B. fol.

Datum nar.	Měsíc	Událost	Dičte jméno	Město	Stáje	Otec	Matka	Šťastí
3. 3.	Října	1844.	Jan	Antonín	Prostřední	Kudláček Josef, domkář ve Vodslivech c. 5. okr. i hejt. Benešov. syn Mateje Kudláčka, nádeníka z Vodsliv c. 3. a Ludmily roj. Tramotové z Vodsliv c. 7. okr. hejt. Benešov.	Veronika Simkova, dcera Josefa Simky, chalupníka z Senohrab c. 1. okr. Říčany, k. Žijkov a Kateřiny roj. Vilimkové z Dubč.?	Antonín Novotný, sedlák z Hvězdonic Kateřina Chlumská, dcera Josefa Ch. sedláka z Vodsliv

Dáno na farním úřadě v Choceradech dne 22. srpna 1905.

 far